

Att frigöra juniorers förmågor

Ruhi-institutet

Bok 5

Att frigöra juniorers förmågor

Ruhi-institutet

Böcker i serien:

Nedan följer de aktuella titlarna i serien som utformats av Ruhi-institutet. Böckerna är avsedda att användas som huvudsekvensen av kurser i en systematisk strävan att öka ungdomars och vuxnas kapacitet att tjäna sina samhällen. Ruhi-institutet utvecklar även en serie kurser som kan ses som en förgrening från sekvensens tredje bok för utbildning av lärare för barnklasser, liksom en serie kurser som förgrenar sig från bok 5 för att träna handledare för juniorgrupper. Även dessa anges i listan nedan. Det bör noteras att listan kan komma att ändras när erfarenheten i fältet ökar och ytterligare titlar kommer att läggas till då material som i nuläget befinner sig under utveckling når det stadium då de kan göras allmänt tillgängliga.

Bok 1	<i>Reflektioner kring själens liv</i>
Bok 2	<i>Att tjäna</i>
Bok 3	<i>Att undervisa barn, årskurs 1</i> <i>Att undervisa barn, årskurs 2 (grenkurs)</i> <i>Att undervisa barn, årskurs 3 (grenkurs)</i> <i>Att undervisa barn, årskurs 4 (grenkurs)</i>
Bok 4	<i>Tvillingmanifestationerna</i>
Bok 5	<i>Att frigöra juniorers förmågor</i> <i>Den inledande impulsen: den första grenkursen till bok 5</i> <i>Den vidgande cirkeln: den andra grenkursen till bok 5</i>
Bok 6	<i>Att undervisa om Tron</i>
Bok 7	<i>Att vandra tillsammans på tjänandets stig</i>
Bok 8	<i>Bahá'u'lláhs förbund</i>
Bok 9	<i>Att förvärva ett historiskt perspektiv</i>
Bok 10	<i>Att bygga livfulla samfund</i>
Bok 11	<i>Materiella medel</i>
Bok 12	<i>Familjen och samhället</i>
Bok 13	<i>Engagera sig i social handling</i>
Bok 14	<i>Delta i samhällets diskurser</i>

Copyright © 2020, 2026 by the Ruhi Foundation, Colombia

Kopiering förbjuden. Utgåva 2.1.1.PE publicerat 2026

Tryckt i Sverige

ISBN 978-91-74444-265-6

Ursprungligen publicerat på spanska som *Liberando los poderes de los prejóvenes*

Copyright © 2006, 2014, 2022 Ruhi Foundation, Colombia

ISBN 978-628-95102-2-5

Tillåtelse till begränsat tryck på svenska har beviljats Bahá'í-förlaget AB av Ruhi-institutet.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
E-post: instituto@ruhi.org
Webbplats: www.ruhi.org

Bahá'í-förlaget AB
Solhagavägen 11
163 52 Spånga
E-post: info@bahaiforlaget.se
Webbplats: www.bahaiforlaget.se

Innehåll

Några tankar till handledaren	v
Livets vartid	1
En lovande ålder.....	47
Att tjäna som handledare för juniorgrupper	85

Några tankar till handledaren

Sedan Ruhi-institutet grundades under tidigt 1970-tal har det med hjälp av sin utbildningsverksamhet strävat efter att tjäna unga människor mellan 12 och 15 år, ofta kallade "juniorer", som representerar en så speciell del av samhället. Då man kom att bevittna idealismen och energin hos så många i denna åldersgrupp, blev institutet övertygat om vikten av att ge dem möjlighet att utforska ett antal teman och begrepp som skulle göra det möjligt för dem att hantera livets komplexitet, kämpa emot det moraliska förfall som ökar i styrka överallt och att bli aktiva aktörer för samhällslig förändring. De följande decennierna utgjorde en period av handling och reflektion som gynnades alltmer av en världsomspännande erfarenhet av att arbeta med juniorer från en mängd olika bakgrunder, inklusive ansträngningar inom utvecklingsområdet och framför allt inom området läskunnighet. Runt år 2000 hade begreppet för utveckling och frigörande av juniorers andliga förmågor vuxit fram, och med det också de olika delarna av ett treårigt program som söker stärka deras intellektuella och andliga krafter i mänsklighetens tjänst.

Likt andra ansträngningar inom Ruhi-institutet, erbjuds programmet för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor på gräsrotterna genom ett system för distansutbildning som inkluderar de tre huvudelementen i detta fall: "juniorgrupp", "handledaren" och en specifik uppsättning material. *Att frigöra juniorers förmågor*, den femte boken i institutets huvudsekvens, är avsedd att hjälpa dem som vill engagera en grupp ungdomar från sin by eller grannskap i programmet. Boken är också den första i en serie kurser som förgrenar sig från huvudsekvensen, som kommer att hjälpa individer att utveckla de förmågor som krävs för att fungera som handledare. Även om inte alla som studerar boken kommer att engagera sig i detta område av tjänande, hoppas man att alla kommer att hämta inspiration från de teman som tas upp och inse vikten av att ge betydande uppmärksamhet åt de ädla ambitionerna hos juniorer som en väsentlig aspekt av att skapa en kultur som främjar attityder till unga människor som är så annorlunda från de som ses i samhället idag. I en sådan miljö kommer alltså även individer som inte är direkt involverade i programmet att stå redo att ge sitt stöd till dess begynnande aktiviteter.

De som tjänar som handledare för bok 5 bör vara medvetna om att det bland deltagarna kommer att finnas många ungdomar i sena tonåren eller början av tjugooårsåldern som gick in i huvudsekvensen av kurser med en uttryckt önskan om att tjäna som handledare för juniorgrupper och med all inneboende kapacitet som behövs för att göra det. Vissa kommer att ha kommit i kontakt med tron genom diskussioner med sina kamrater som betonade den roll de kan spela för att utbilda yngre generationer. Andra kommer själva att ha gått igenom programmet för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor och börjat studera bok 1 strax därefter. Oavsett vilken väg som förde dem till institutprocessen kommer de nu att utgöra en del av en växande kärngrupp av individer i deras by eller grannskap som engagerar sig för att förbättra programmet och i detta sammanhang kommer de att skaffa sig erfarenhet av att besöka hem för att med familjer utforska teman som är centrala för tron – den tjänande handlingen som behandlas i bok

2. Som en del av denna kärngrupp kommer ett stort antal av dem också att vara nära förknippade med åtminstone en juniorgrupp i området och kommer att assistera handledaren i att utföra olika aktiviteter och följa med denne på regelbundna besök hos föräldrar för att samtala om de begrepp och tillvägagångssätt som används i programmet. Vid denna tidpunkt kommer alla att ha avsevärd kunskap om bahá'í-lärorna, som kommer att ha fördjupats genom deras studier av bok 3 och 4, och kommer att visa de färdigheter, förmågor, attityder och andliga egenskaper som behövs för att initiera och upprätthålla meningsfulla samtal med vänner och grannar. Det är särskilt här, när de når bok 5, som betydelsen av den kapacitetsbyggande process som är inneboende i Ruhi-institutets huvudsekvens av kurser blir uppenbar, en process som är tänkt i termer av att vandra på tjänandets stig. Att engagera en grupp juniorer i ett treårigt program för frigörande och utveckling av deras andliga förmågor är ett krävande tjänande, och ansträngningarna från nya handledare, kommer att vara beroende av den kapacitet de stadigt har byggt upp hittills längs tjänandets stig.

Bokens första del, "Livets vårtid" fokuserar på de egenskaper som trons skrifter indikerar ska särskilja livets ungdomsperiod. I analysen som genomförs framträder gradvis en vision av bidraget från varje generation av ungdomar i tjänandet av Guds sak och mänskligheten. Handledaren kommer att vilja se till att deltagarna lämnar delen inspirerade och motiverade genom studiet av den vision som växer fram, eftersom det är denna vision som ligger till grund för programmet för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor och som bör ge vägledning i deras ansträngningar att engagera ungdomar i dess aktiviteter.

Delen inleds med att be deltagarna att tänka på vilka egenskaper de hoppas att ungdomar ska utveckla när de slutför det treåriga programmet vid 15 års ålder - tiden som ses som tröskeln till mognad i bahá'í-lärorna - och träder in i ungdomens bästa år. Handledaren bör förstå att syftet med övningen inte är att fördjupa sig i detaljerna i programmet eller att överväga potentialen hos juniorer då dessa utforskningar kommer att tas upp i bokens tredje respektive andra del. Snarare är avsikten att omedelbart fokusera på en bild av en ung person som är redo att ta en plats bland nästa generation av de som kommer att kämpa för Guds sak och ägna sig åt civilisationens framsteg. För deltagarna kommer övningen att öka deras uppskattning av karaktären hos den aktivitet de snart kommer att genomföra som handledare för juniorgrupper och ge deras efterföljande diskussioner en mer djupgående mening.

Mot denna bakgrund presenterar delen ett antal stycken ur skrifterna som förtydligar vissa begrepp som är relaterade till ungdomstiden. Bland de begrepp som introduceras i början av delen finns samspelet mellan tjänande, utbildning, och förberedelse för framtiden, vilket är en fråga som kan uppta ungdomars tankar. Det som klargörs är att när livet ses som en helhet kan dess olika aspekter, långt ifrån att stå i konflikt med varandra, tjäna till att förstärka varandra. Övningen i avsnitt 10 kommer att hjälpa deltagarna att överväga vad detta innebär i praktiken. Man måste vara försiktig så att de inte går igenom övningen mekaniskt och misslyckas med att förstå hur vissa livsval och tankesätt kan ge upphov till påhittade motsättningar och de spänningar dessa skapar.

Ett annat begrepp som tas upp i delen som är centralt för dess syfte, är det tvåfaldiga moraliska syftet. Deltagarna kommer naturligtvis att känna till begreppet från sina studier av tidigare böcker. Det behandlas mycket djupare här, och de bör ägna särskild uppmärksamhet åt avsnitten som är tillägnade dess utforskning, som börjar med att

beskriva den dubbla omvandlingen – på individnivå och i samhällets struktur – som förutses i bahá'í-skrifterna. I ljuset av detta, föreslår delen att ungdomar ska genomsyras av en stark känsla av syfte i att ta ansvar för sin egen intellektuella och andliga tillväxt och att göra bestående bidrag till samhällets framsteg. Den hävdar vidare att dessa två aspekter av moraliskt syfte är komplementära och i grunden oskiljaktiga, eftersom individers normer och beteende formar deras miljö och i sin tur formas av sociala strukturer och processer. Vissa deltagare kan tycka att det är svårt att förstå innebörden av detta påstående som undersöks i övningen i avsnitt 16. Dominerande världsbilder som å ena sidan tenderar att lägga alltför stor vikt vid individualitet och individuell frihet eller å andra sidan överdriva betydelsen av sociala krafter och politiska processer kan förvränga verkligheten och forma föreställningar och tankemönster, ofta utan att det är uppenbart. Handledaren bör vara medveten om den utmaning detta kan innebära när denne utför övningen med en grupp och hjälpa sina deltagare, om det behövs, att känna igen påståenden som inte stämmer överens med uttalandet från Beskyddaren som citeras i avsnittet. Utforskningen av begreppet ett tvåfaldigt syfte avslutas genom att föreslå att det bara är inom tjänandets fält som ett sådant syfte kan förverkligas. Delen argumenterar att tjänande förenar uppfyllandet av individuell potential med samhällets framsteg.

Den andra delen har titeln "En lovande ålder" och den handlar om juniorer och de enorma möjligheter de besitter. Den försöker i medvetandet hos dem som studerar befästa delen en förståelse av att juniorer är medlemmar av en distinkt åldersgrupp med sina egna speciella egenskaper. Dessa egenskaper lämnar inte något tvivel om att det, hur felaktigt det än skulle vara att behandla juniorer som barn, skulle vara lika missriktat att uppmuntra dem att imitera en ytlig version av vuxenlivet som kan ses slå rot på fler och fler platser. Kapitlet hoppas klargöra att det tillvägagångssätt som bahá'í-samfundet antagit gentemot denna åldersgrupp, format av trons skrifter och fyllt av exempel som unga Rúhu'lláh, skiljer sig radikalt från tillvägagångssätt baserade på vanliga antaganden och teorier, av vilka många framställer juniorer som rebelliska med tendens till kriser.

Med ovanstående syften i åtanke tar delen en kort titt på den tidiga tonårens natur och ber sedan deltagarna att reflektera över utmaningen att vägleda den växande medvetenheten hos ungdomar i denna åldersgrupp på ett lämpligt sätt. I detta sammanhang ger delen en varning: sådana ansträngningar måste undvika fallgropen i en del program som i stället för att rikta den växande självmedvetenheten hos juniorer i denna formativa fas av livet mot osjälviskt tjänande till andra, vänder den mot "jaget" och tyvärr slutar med att göra dem till fångar av det "påträngande jaget". Avsnitt 5 till 9 försöker att uppmärksamma deltagarna på några av de subtila farorna med denna fallgrop genom att ta dem igenom en serie relevanta citat från bahá'í-skrifterna. Delen fortsätter med att överväga effekterna av den sociala miljön på livet för tidiga tonåringar, introducerar begreppet en "juniorgrupp" som en miljö för ömsesidigt stöd och definierar den hållning som bör intas av alla som kommer att tjäna som handledare för sådana grupper.

Den tredje delen, "Att tjäna som handledare för juniorgrupper" tar på ett sätt vid där den andra slutar och försöker bekanta deltagarna ytterligare med naturen hos detta tjänande. Efter att ha granskat några kännetecknens även juniorgrupp ger sig delen in i en diskussion om materialet vars studium utgör dprogrammets kärna. Merparten av delen upptas av denna diskussion och handledaren bör förstå dess avsikt vilket inte bara är att beskriva materialet för deltagarna utan även att ge dem insikt i vad en process av frigörande och utveckling av andliga förmågor innebär och hur materialet försöker att

främja dess dynamik. Utdrag ur materialet ingår i delen, men två texter analyseras i sin helhet – *Bekräftelsens vindar* och *Trons Ande* – och deltagarna kommer att behöva ha kopior till hands.

Frågan om frigörande och utveckling av andliga förmågor kräver i allmänhet en hel del eftertanke och reflektion av handledaren. Faktum är att den utbildningsprocess som sätts i gång av institutets kurser i slutändan kan ses som en metod för frigörande och utveckling av moraliska och andliga förmågor, ett medel genom vilket människor från alla samhällsskikt och bakgrunder får möjlighet att engagera sig och delta i att bygga en bättre värld. Den uppfattning om kraft som används här skiljer sig mycket från vanliga definitioner som associerar den med avsikten att dominera eller att förmå andra att gå med på ens önskemål och krav. Syftet är i stället att bli kanaler för flödet av den mänskliga andens krafter: enhetens kraft, kärlekens kraft, kraften av ödmjukt tjänande och kraften av rena gärningar. Hur man kan bidra till den dynamik som behövs för att en sådan process ska kunna avancera och till och med accelerera är centralt för tjänandet som handledare, och med erfarenhet av att engagera grupp efter grupp i studiet av kurserna kan varje handledare fånga glimtar av de många inblandade samverkande faktorerna, varav ingen är mer kraftfull än att främja sann förståelse.

I den här boken sträcker sig naturligtvis handledarens ansvar längre, till nästa generation och till karaktären av utbildningsprocessen som kommer att göra det möjligt för unga tonåringar att utöva sina framväxande krafter på ett fruktbart sätt. Kärnan i denna process är tankens och uttryckets ömsesidigt förstärkande förmågor. Sinnets kraft att engagera sig i abstrakta tankar, som ökar dramatiskt under den tidiga tonåren, stärks hos juniorer när de lär sig att tillämpa relevanta vetenskapliga, moraliska och andliga begrepp på sin analys av omvärlden och sina första försök att agera i samhället. Ändå, oavsett hur viktig den är, är kraften i rationell analys i behov av andlig förståelse. Genom den öppnas förståelsekanaler som inte är tillgängliga genom utövandet av enbart mentala krafter. Juniorer måste därför hjälpas åt att känna igen andliga krafter och identifiera andliga principer i de situationer de möter om de ska göra sunda moraliska val. Att den moraliska struktur som styr en persons tankar och beteende är nära kopplad till den språkstruktur som han eller hon uttrycker tankar i, är en grundläggande utgångspunkt i denna utbildningsprocess. Oavsett vilka insikter de två första delarna i bok 5 än kan ha gett i denna process, så syftar avsnitt 5 till 19 i den tredje delen att uttryckligen förklara dess olika dimensioner, genom att vid behov ta några exempel från de texter som används i programmet. Det skulle vara klokt av varje handledare att gå igenom dessa avsnitt noggrant för att förbereda sig för att vägleda en grupp genom dem. Förhoppningen är att deltagarna genom studiet ska få en förståelse för texternas potential att stärka juniorer i olika kulturer.

Det är därför i ljuset av denna diskussion som deltagarna ges en möjlighet att analysera två texter i sin helhet, en som faller inom kategorin "bahá'í-inspirerad" och en annan som representerar programmets distinkta bahá'í-komponent. Dessa två kategorier introduceras för deltagarna tidigt i delen, och deltagarnas genomgång av *Bekräftelsens vindar* och *Trons Ande* är avsedd att hjälpa dem att se hur båda texterna bidrar till syftena med programmet som beskrivs ovan genom de teman och begrepp som behandlas och i det språk som används. Begreppet bekräftelse som behandlas i *Bekräftelsens vindar*, till exempel – att om man anstränger sig för värdiga mål, kommer man att dra till sig gudomliga bekräftelser – reflekteras i unga människors hjärtan och sinnen överallt. Den förståelse som de får genom att studera texten verkar hjälpa dem när de tar sig an nya

och utmanande uppgifter samt att övervinna rädslan och den ofta efterföljande bristen på självförtroende, utan att skapa det aggressiva beteendet som tyder på för mycket betoning på "jaget". På så sätt sätter den enkla men djupgående berättelsen som utspelas i boken, vanligtvis bland de första som studerats av juniorer, många på en stig som åtminstone delvis skyddar dem från nedbrytande krafter som sliter i samhällets struktur, krafter som skulle beröva dem deras sanna identitet som ädla varelser.

På liknande sätt hjälper förtydligandet av begreppen i *Trons Ande* juniorer från alla bakgrunder att reflektera djupt över filosofiska frågor som börjar sysselsätta sinnet under detta skede av livet och att se de invecklade kopplingarna som finns mellan det andliga och det materiella. Bland dessa begrepp finns till exempel fysisk evolution och den mänskliga andens egenskaper. Vad handledaren bör inse är att för många av ungdomarna som studerar bok 5 och strävar efter att bli handledare för juniorgrupper kommer genomgången av *Trons Ande* att utgöra en första möjlighet för dem att systematiskt utforska de begrepp som presenteras, såvida de inte fullföljde programmet för frigörande och utveckling av andliga förmågor när de själva var juniorer, och de bör ges den tid som behövs för att tänka igenom dess följder.

I slutet av denna genomgång uppmanas deltagarna att reflektera över principen om harmoni mellan vetenskap och religion, inte som ett begrepp som behandlas uttryckligen i texten utan som ett begrepp som ligger till grund för hela diskussionen. Vad som föreslås är att vetenskap och religion kan ses som två kompletterande system av kunskap och praktik genom vilka civilisationen går framåt. Vikten av denna reflektion bör inte gå förlorad för deltagarna, särskilt de som förbereder sig för att gå in på detta område av tjänande. När allt kommer omkring, om att få en mer fullständig förståelse av verkligheten är en integrerad del av en process av frigörande och utveckling av andliga förmågor, så måste texterna för juniorer nödvändigtvis bygga på båda dessa kunskapskällor.

Även om studier av materialet kommer att utgöra det primära fokuset för alla juniorgrupper som deltar i programmet, kommer de också att genomföra andra aktiviteter tillsammans. Dessa inkluderar tjänandeprojekt, sport, konst och hantverk och enstaka speciella evenemang. Avsnitt 25 och 26 presenterar några principer och idéer relaterade till dessa aktiviteter, men avstår från att gå in för mycket i detalj, och noterar att dessa detaljer kommer att behöva komma fram i enlighet med lokala omständigheter. Ändå hoppas man att utformningen och genomförandet av tjänandeprojekt kommer att betonas i programmet, för tjänande ger en arena där det tvåfaldiga moraliska syftet som nämnts tidigare kan visa sig. I detta avseende bör deltagarna förstå att sådana projekt kommer att bli föremål för frekventa samråd i möten med andra handledare för juniorgrupper.

Delen avslutas med att diskutera flera frågor som rör arbetet som handledare för juniorgrupper, och insikter förmedlas om hur man hjälper en juniorgrupp att bildas, hur man genomför de första träffarna och hur man pratar med föräldrar om programmets karaktär och deras söners och döttrars framsteg. Från början bör deltagarna inse att de förmågor som krävs för att fungera effektivt som en handledare för juniorgrupper utvecklas över tiden genom fortsatt erfarenhet och studier av kurserna som förgrenar sig från bok 5. Detta kräver en nivå av engagemang för utbildning av juniorer som så många i sena tonåren och tidiga tjugooårsåldern – vårtiden av deras liv – har visat förmågan att uppnå. Det är alltså från deras led som det kommer att växa fram ett växande antal av dem som kommer att följa denna specialiserade väg av tjänande, engagerande grupp efter

grupp i programmet för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor, och som på detta sätt kommer att säkerställa att löftet om nästa generation är uppfyllt.

Livets vårtid

Syfte

Att få förståelse för några av de karaktärsdrag som utmärker ungdomar, som en nödvändig förutsättning för att engagera juniorer i ett program ägnat åt frigörande och utveckling av deras andliga förmågor.

AVSNITT 1

Perioden mellan tolv och femton år utgör en speciell tid i en persons liv, för det är under dessa år som han eller hon lämnar barndomen bakom sig och genomgår en djupgående förändring. Eftersom de ännu inte nått sin fulla ungdom, kallas individer i den här åldern för ”juniorer”. Att engagera juniorer i program som strävar efter att utveckla deras andliga och intellektuella förmågor och förbereda dem för att delta på ett verkningsfullt sätt i sina samhällens angelägenheter är ett mycket betydelsefullt tjänande. De tre delarna i denna bok fokuserar på några av de begrepp, färdigheter, egenskaper och attityder som erfarenhet har visat är nödvändiga för de som vill genomföra programmet som utarbetats av Ruhi-institutet.

De aktiviteter som programmet är uppbyggt av genomförs i allmänhet i små grupper på en lokal nivå. I egenskap av den som handleder gruppens strävanden kommer du att vara fokuserad på den andliga och intellektuella utvecklingen hos flera juniorer som inom en relativt kort tidsrymd kommer att nå femton års ålder, mognadstidens tröskel, då de ska anta nya ansvarsområden. I denna första del kommer vi inte att reflektera så mycket över vad som utmärker juniorerna, utan över den sorts ungdom som trons skrifter antyder att de bör växa upp till att bli. Det kommer tydligt och klart att framgå av de stycken ni kommer att studera, att det finns ett antal kännetecken som varje generation av ungdomar bör utmärkas av och särskilda krafter som måste forma deras liv. Det är förstås mycket möjligt att du själv är en ung person i de övre tonåren eller i yngre tjugooårsåldern och om så är fallet, kommer materialet som presenteras i denna del också att erbjuda dig tillfälle att se närmare på dina egna mål och prioriteringar.

AVSNITT 2

Till att börja med, tänk på de juniorer i gruppen som du snart kommer att arbeta med. Under de kommande tre åren kommer du ofta att träffa dem och som en sann vän hjälpa dem att studera och undersöka idéer tillsammans, planera och genomföra enkla tjänandeprojekt och reflektera över vad de lärt sig som en grupp genom sådana erfarenheter. Det vore värdefullt om du nu tar en stund och föreställer dig slutet av den treårsperioden då de kommer att ha avslutat programmet. För att klargöra för dig själv vilka egenskaper du hoppas ska utmärka dina unga vänner, utför övningarna nedan med de andra deltagarna i den här kursen.

1. Kommer de ungdomar du tänker på att kännetecknas av en stor målmedvetenhet? Vad kommer de anse att detta mål skulle vara? _____

2. Vad hoppas du att de kommer lägga det mesta av sin energi på? _____

3. Vad kommer motivera dem att arbeta för sina ideal? _____

4. Hur pass medvetna förväntar du dig att de kommer vara kring utmaningarna som mänskligheten står inför idag? Kommer de vara övertygade om att de faktiskt kan bidra till att göra världen till en bättre plats? _____

5. Du kommer naturligtvis vilja att dina unga vänner fått en viss inställning till lärande under er tid tillsammans. Denna inställning reflekteras i påståendena nedan. Kan du lägga till två eller tre fler?

- De kommer vara flitiga och försöka omsätta det de lärt sig i handling.
- De kommer ha en vana att reflektera över följderna av sina handlingar.
- De kommer ha ett öppet sinne och kommer möta lärande med ödmjukhet.
- De kommer ha en brinnande önskan om att utveckla sin förmåga att tjäna mänskligheten.
- De kommer sträva efter fulländning i allt de gör.
- De kommer vara passionerade över att studera vetenskap och konst.
- De kommer få lika mycket glädje av att lära sig att arbeta för mänsklighetens utveckling som de kommer få från deras egna intellektuella och andliga utveckling.

- _____
- _____
- _____

6. Vilka av följande påståenden beskriver det sätt på vilket du hoppas att de unga personer som du tänker på skulle uppföra sig.

- _____ Deras normer kommer mer eller mindre vara densamma som de som sätts för ungdomar av globala trender och mode.
- _____ De kommer vända sig till populärmedia för att finna normer som ska styra deras liv.
- _____ De kommer följa exemplen hos dem som, trots stora utmaningar, strävar efter att leva i enlighet med höga moraliska normer.
- _____ De kommer ha förmågan att upptäcka när deras handlingar motsäger det de tror på, ifall sådana motsägelser skulle uppstå.
- _____ De kommer tro på sådana ideal såsom mänsklighetens enhet, jämlikhet mellan man och kvinna samt rättvisa, men deras handlingar skulle återspegla de vedertagna normerna i ett samhälle som trots skicklig

retorik kring sådana ideal, misslyckas med att upprätthålla dem i praktiken.

_____ De skulle överge sin höga standard för att kunna leva bekvämt i en social omgivning som inte upprätthåller sådan standard.

7. Påståendena nedan uttrycker några konsekvenser av ett rent och heligt liv. Hur viktigt tycker du det är att ungdomarna du tänker på kommer att kunna reflektera kring konsekvenser som dessa? Kan du lägga till några fler på listan?

- Inte vara lättsinnig i sitt uppförande
- Vara distanserad från triviala och missriktade nöjen
- Inte låta världsliga nöjen distrahera från ens höga syfte
- Inte följa modenycker och trender när de strider mot kyskhetsnormer
- Inte tänka att renhet innebär att bara avstå från utomäktenskapligt sex
- Utöva måttfullhet i sitt sätt att klä sig
- Utöva måttfullhet i sitt sätt att tala
- Utöva måttfullhet i sitt val av underhållning
- Utmärkas av anspråkslöshet och ödmjukhet
- Vara fri från svartsjuka och avund
- Utmärkas av renhet, anständighet och ett rent sinne
- Vara vaksam på att kontrollera sina lägre passioner
- _____
- _____
- _____

8. Under de år som du spenderar med dina unga vänner, hur stark hoppas du att deras krafter, både intellektuella och andliga, ska bli för att:

- övervinna utmaningar?
- hålla ut i sina ansträngningar att nå sina mål?
- motstå påtryckningar att handla på sätt som strider mot höga moraliska normer?

AVSNITT 3

Låt oss nu gå vidare till några texter ur trons skrifter och undersöka hur de beskriver en ungdom.
'Abdu'l-Bahá säger:

”O ‘Abdu’l-Bahás älskade! Människans liv har sin vårtid, och är begåvat med förunderlig ära. Ungdomsperioden karaktäriseras av styrka och energi, och utmärker sig som den finaste tiden i människans liv. Därför bör ni dag och natt sträva så att ni, begåvade med himmelsk styrka, besjälade av strålande motiv och stöttade av Hans överjordiska kraft och himmelska nåd och bekräftelse, må bli den mänskliga världens prydnader, oöverträffade bland de som mottagit sann kunskap och Guds kärlek. Ni måste utmärka er bland människorna genom er helighet och avskildhet, ädla målmedvetenhet, storsinnet, beslutsamhet, ert ädla sinne, fasthet, era upphöjda mål och andliga egenskaper; så att ni må bli redskap för Guds saks upphöjelse och ära, och gryningsplatsen för Hans himmelska gåvor; att ni må uppträda i enlighet med den Välsignade skönhetens råd och maningar – må mitt liv bli uppoffrat för Hans älskade – och genom att återspegla bahá’í-egenskaper och attribut må utmärka er från andra. ‘Abdu’l-Bahá förväntar sig ivrigt att var och en av er må bli såsom ett lejon utan fruktan som vandrar på den mänskliga perfektionens betesmarker och såsom en myskdoftande bris som fläktar över dygdens ängar.”ⁱ

1. Fyll i följande meningar med hjälp av citatet ovan:
 - a. Det mänskliga livets vårtid har begåvats med _____.
 - b. Ungdomsperioden karaktäriseras av _____ och _____.
 - c. Ungdomsperioden utmärker sig som den _____ i människans liv.
 - d. Under ungdomsperioden bör vi dag och natt sträva så att vi, begåvade med _____, besjälade av _____ och stöttade av Hans _____ och _____, må bli den mänskliga världens _____.
 - e. Under ungdomsperioden bör vi dag och natt sträva så att vi må bli oöverträffade bland de som mottagit _____ och _____.
 - f. Under ungdomsperioden måste vi utmärka oss genom vår _____ och _____.
 - g. Under ungdomsperioden måste vi utmärka oss genom vår ädla _____.

- h. Under ungdomsperioden måste vi utmärka oss genom vår _____
_____, vårt _____ sinne,
_____, våra upphöjda _____, och
_____ egenskaper.
- i. Under ungdomsperioden måste vi bli _____ för
_____ upphöjelse och ära, och _____
för Hans _____.
- j. Under ungdomsperioden måste vi sträva att uppträda i _____ med
den Välsignade skönhetens _____ och _____.
- k. 'Abdu'l-Bahá förväntar sig ivrigt att varje ungdom må bli såsom ett _____
_____ som vandrar på den _____
_____ betesmarker och såsom en _____
_____ som fläktar över _____
ängar.

2. Du har säkert hört en eller annan variant av den vanliga åsikten att ungdomar borde fokusera på att ha roligt, eftersom de snart nog måste ta itu med livets allvarliga frågor. En sådan uppfattning överensstämmer uppenbarligen inte med 'Abdu'l-Bahás uttalande här ovan. Vilka är några av antaganden som ligger bakom denna vanliga uppfattning? Diskutera denna fråga i den grupp vänner du studerar med idag och skriv ner dina slutsatser.

AVSNITT 4

I följande bön uttrycker 'Abdu'l-Bahá sina förhoppningar om bahá'í-ungdomen:

” O Du gode Herre, förläna nådefullt ett par himmelska vingar till var och en av dessa fågelungar och giv dem andlig kraft så att de kan svinga sig upp genom denna oändliga rymd och sväva till Abhá-rikets höjder.

”O Herre! Stärk dessa späda plantor så att var och en av dem blir ett fruktbarande träd, grönskande och blomstrande. Gör dessa själar segerrika genom kraften av dina himmelska skaror, på det att de må krossa misstagens och okunnighetens krafter och veckla ut vänskapens och vägledningens banér bland människorna; så att de såsom vårens livgivande fläktar uppfriskar och vederkvicker de mänskliga själarnas träd och såsom vårens regn gör ängarna i det området gröna och fruktbara.

”Du är den Mäktige och Starke, Du är Givaren och den Alltålskande.”ⁱⁱ

1. Fyll i följande meningar med hjälp av ovanstående citat:

- a. ‘Abdu’l-Bahá liknar de unga vid fågelungar i behov av ett par _____
_____ och ber Gud att ge dem _____ så att de kan
_____ sig upp genom denna oändliga rymd och
_____ till Abhá-rikets _____.
- b. Han liknar de unga vid späda _____ och ber Gud att stärka dem, så
att var och en av dem blir till ett _____,
_____ och _____.
- c. Han ber Gud att göra dem segerrika så att de må krossa _____ och
_____ och veckla ut
_____ och _____ banér bland
människorna.
- d. Han ber att de, såsom _____ livgivande _____,
uppriskar och _____ de _____
_____ träd och såsom _____ gör ängarna i det
området _____ och _____.

2. I bönen ber ‘Abdu’l-Bahá att Gud ska skänka ungdomarna andliga krafter. Vilka av följande ord associerar du med andlig kraft?

_____ upphöjda avsikter	_____ storsinnet
_____ tillit till Gud	_____ glamour
_____ kyskhet	_____ beslutsamhet i att slutföra uppgifter
_____ slughet	_____ ädelt sinne
_____ konkurrens	_____ givmildhet
_____ solidaritet	_____ önskan att dominera andra
_____ rättfram karaktär	_____ fasthet och ståndaktighet
_____ världslig strävan	_____ ödmjukhet
_____ begär efter social status	_____ stolthet över ens prestationer
_____ kärlek till Gud	_____ arrogans
_____ kärlek till lyx	_____ renhet i ens motiv

3. I bönen ber 'Abdu'l-Bahá Gud att göra ungdomar i stånd att krossa misstagens och okunnighetens krafter. Avgör vilka av följande kommer hjälpa ungdomar i deras kamp mot sådana krafter:

- _____ förmåga att skilja rätt från fel
- _____ förmåga att manipulera andra
- _____ förmåga att uttrycka djupgående tankar med klarhet
- _____ förmåga att känna igen och övervinna fördomar
- _____ förmåga att använda materiella medel på rätt sätt
- _____ förmåga att kontrollera andra för att uppnå personliga mål
- _____ förmåga att behärska sina lägre passioner
- _____ förmåga att bidra till enhet i tanke
- _____ förmåga att vara opartisk i sitt omdöme
- _____ förmåga att främja rättvisa

4. I bönen ber 'Abdu'l-Bahá Gud att göra det möjligt för ungdomar att veckla ut vänskapens och vägledningens banér. Avgör vilka av följande kommer hjälpa ungdomar med sådana ansträngningar:

- _____ förmåga att knyta vänskapsband
- _____ förmåga att kunna lyssna noggrant på andra
- _____ förmåga att möta prövningar med lugn och fattning
- _____ förmåga att känna igen andras fel och brister
- _____ förmåga att overse med andras fel och brister
- _____ förmåga att osjälviskt tjäna samhället
- _____ förmåga att glädjas åt andras framgångar
- _____ förmåga att ingjuta hopp i andra
- _____ förmåga att samarbeta med andra
- _____ förmåga att främja sina egna intressen utan hänsyn till andras välbefinnande
- _____ förmåga att främja sitt samhälles välbefinnande

AVSNITT 5

Citaten vi studerade i de två senaste avsnitten ger oss insikt i några av de särskilda egenskaper som ungdomar bör komma att äga. Det är uppenbart att när unga människor når femton års ålder kommer det att förväntas mycket av dem. Vi vet att skrifterna hänvisar till 15-årsåldern som början på mognadens tid. Det är vid denna ålder som bahá'í-lagar, såsom de som rör bön och fasta, blir bindande för individen. Angående övergången till mognad säger 'Abdu'l-Bahá:

”Spädbarnet går igenom olika fysiska stadier, växer och utvecklas på varje stadium, till dess kropp når mognad. Efter att ha nått detta stadium uppnår det förmågan att manifesteras andlig och förståndsmässig fullkomning. Förståelsens, begåvningsens och kunskapens ljus blir märkbara hos barnet och dess själskrafter utvecklas.”ⁱⁱⁱ

Och när en individ når sin mognad säger ‘Abdu’l-Bahá att:

”han förstår sakernas verkligheter och de inre sanningarna. Sannerligen, i hans förståelse, hans känslor, hans slutsatser och hans upptäckter är varje dag i hans liv efter mognaden lika med ett år före den.”^{iv}

1. Många tankar om ungdomar kan undersökas i ljuset av ovanstående uttalanden av ‘Abdu’l- Bahá. Vilka av följande påståenden tror du gäller för en 15-årig person? Han eller hon

_____ har den andliga förmågan att reflektera över meningen med livet och döden.

_____ kan bara ta till sig djupgående ämnen om de behandlas på ett underhållande sätt.

_____ har den intellektuella förmågan att identifiera och analysera de krafter som påverkar hans eller hennes liv.

_____ har förmåga att utföra uppgifter noggrant.

_____ har den andliga förmågan att övervinna svåra utmaningar.

_____ har förmåga att ge lektioner för barnens andliga fostran.

_____ har förmåga att värtaligt och med övertygelse förklara trons lärosatser och principer.

_____ har inte behov av sina föräldrars stöd och kärlek.

_____ kan ta ansvar för att följa bahá’í-lagar.

_____ har den intellektuella förmågan att förstå sociala processer.

_____ kan engagera sig i meningsfullt tjänande av samhället.

2. Du kanske vill lära dig nedanstående bön utantill:

”O Herre! Gör denna ungdom strålande och tilldela denna ringa varelse Din ynnest. Förläna henne kunskap, bevilja henne ökad styrka var morgon och beskydda henne i Ditt värnande fäste, så att hon må befrias från felsteg, må ägna sig åt att tjäna Din sak, må vägleda de vilsegångna, ledsaga de olyckliga, befria de fångna och väcka de försumliga, så att alla må välsignas med hågkomsten och lovprisandet av Dig. Du är den Mäktige och den Starke!”^v

AVSNITT 6

Vissa fysiska, intellektuella och andliga förmågor sätts i fokus när unga människor passerar mognadens tröskel vid femton års ålder. De måste lämna barndomens attityder, tankar och vanor bakom sig och odla nya förmågor. Att kanalisera dessa krafter till tjänandet av Guds Sak och mänskligheten bör påbörjas i ungdomens bästa tid. Bahá'u'lláh säger:

”Välsignad är den som under ungdomens bästa år och i livets bästa dagar står upp och tjänar begynnelsens och ändens Herres Sak och pryder sitt hjärta med Hans kärlek. Uppenbarandet av en sådan nåd är större än skapandet av himmelen och jorden. Välsignade är de orubbliga och lyckliga är de som är trofasta.”^{vi}

Det tjänande som varje generation ungdomar utför för Guds Sak är outhärligt för framsteg. I ett brev skrivet å Shoghi Effendis vägnar betonar betydelsen av deras bidrag och han säger att ”det är på deras skuldror som han lägger ansvaret för bibehållandet av andan av osjälviskt tjänande” bland de som arbetar för att främja Guds Saks mål. ”Utan denna anda”, fortsätter brevet, ”kan inte något arbete framgångsrikt uppnås”.

Angående de egenskaper som gör ungdomar särskilt lämpade på tjänandets fält, skriver Universella Rättvisans Hus i ett budskap till alla Nationella andliga råd:

”Ungdomars uthållighet under svåra förhållanden, deras vitalitet och energi, samt deras förmåga att anpassa sig till lokala förhållanden, att möta nya utmaningar och att förmedla sin värme och entusiasm till dem de besöker, kombinerat med den standard av uppförande som bahá'í-ungdomar upprätthåller, gör dem till kraftfulla instrument för genomförande av de planerade projekten. Sannerligen, genom dessa särskilda egenskaper kan de gå i spetsen för varje verksamhet och utgöra drivkraften i vilket arbete de än deltar i, lokalt såväl som nationellt.”^{vii}

Och till ungdomar runt om i världen förklarar Universella Rättvisans Hus vidare:

”Även om era verkligheter formas av en stor mångfald av omständigheter, är både en längtan att skapa konstruktiv förändring och en kapacitet för meningsfullt tjänande, karakteristiska för ert livsskede, och inte begränsade till vare sig ett visst släkte eller nation, eller beroende på materiella tillgångar. Denna ljusa ungdomstid som ni delar upplevs av alla...”^{viii}

1. Fullborda följande meningar utifrån ovanstående citat:
 - a. De som träder fram för att tjäna Guds sak i ungdomens bästa tid och pryder sina hjärtan med Hans kärlek är _____ .
 - b. Det är på ungdomarnas skuldror ansvaret ligger för bibehållandet av _____
_____ bland de som arbetar för att främja Guds Saks mål.
 - c. Utan en anda av osjälviskt tjänande, vars bibehållande vilar på ungdomars skuldror, kan inte något arbete _____ .

- d. Ungdomars _____ under svåra förhållanden och deras _____ och _____ gör dem till kraftfulla instrument för genomförande av planer och projekt.
- e. Som kraftfulla instrument för genomförande av planer och projekt kan ungdomar utöva sin förmåga att _____ sig till lokala förhållanden, att _____ nya utmaningar och att _____ sin värme och entusiasm till dem de besöker.
- f. Sannerligen, genom sina särskilda egenskaper kan ungdomar gå i _____ för varje verksamhet och utgöra _____ i vilket arbete de än deltar i.
- g. Oavsett den stora mångfald av omständigheter som formar ungdomarnas verkligheter runt om i världen, är både en längtan att _____ och en kapacitet för _____ karakteristiska för detta livsskede.

AVSNITT 7

Det finns ett antal begrepp som man ofta associerar med ungdomars tjänande, bland annat spontanitet, spänning och frihet att följa alla möjligheter som väcker fantasin. Trots att det kan finnas ett visst värde i att förknippa dessa begrepp till tjänande bör vi ändå vara försiktiga med att inte överbetona dem. Det är alltför lätt att vanemässigt reducera ungdomsaktiviteter till en rad spännande händelser, och samtidigt glömma värdet av att förstå naturen hos en process och försumma behovet av att lära sig tillvägagångssättet för systematiskt handlande. Tänk på de systematiska processer genom vilka trons läror och principer tillämpas för att stärka den andliga grunden i byar och grannskap – till exempel barns andliga fostran, bevästandet av samfundslivet, och utvecklingen av mänskliga resurser. Tänk nu tillsammans med dina vänner som studerar denna kurs på några tjänandehandlingar som kan utföras av ungdomar som bidrar till dessa processer. Skänker inte sådana aktiviteter glädje? Tillåter de inte lagom mycket spontanitet? Uppmuntrar de inte kreativitet genom utövandet av initiativ på ett disciplinerat sätt?

AVSNITT 8

Man hör ofta att ungdomstiden är en tid för förberedelse. Det påståendet är verkligen sant. Universella Rättvisans Hus skriver, med hänvisning till de stora förändringar som äger rum i dagens värld, att ”den omvandling som ska ske i funktionen av samhället kommer säkerligen att i hög grad bero på effektiviteten i de förberedelser ungdomarna gör för den värld de kommer att arva”. Vad vi bör fråga oss då, är hur unga människor bäst kan förbereda sig för de ansvar de kommer att behöva axla då de rör sig mot vuxenlivet. Ett budskap skrivet av Universella Rättvisans Hus förklarar:

”För vem som helst, vare sig denne är bahá’í eller inte, är det under ungdomsåren hon kommer att ta många beslut som kommer att bestämma inriktningen på hennes liv. Under dessa år väljer hon sannolikt sitt yrke, fullbordar sin utbildning, börjar tjäna sitt levebröd, gifter sig och börjar bilda sin egen familj. Allra viktigast är att det är under denna period som sinnet är som mest sökande och att de andliga värderingarna anammas, värderingar vilka kommer att vägleda personens framtida handlande.”^x

Mot denna bakgrund hänvisar ett brev skrivet å Beskyddarens vägnar till behovet för ungdomar att utveckla både sina intellektuella och andliga förmågor som en del av sin förberedelse för framtiden. ”Ni bör vara väl rustade”, indikerar brevet. ”Ni bör ha er intellektuella såväl som er andliga sida lika utvecklade.”

Frågan om förberedelse ger ofta upphov till andra frågor angående relationen mellan studier – oavsett om de är akademiska, yrkesinriktade, eller professionella – och tjänande av tron. I synnerhet är det ibland oklart hur mycket energi ungdomar bör lägga på vardera. En ytterlighet innebär att råda ungdomar att helt och fullt ägna sig åt sin utbildning och att vänta tills de har fått mer livserfarenhet innan de på allvar blir engagerade i ett eller flera områden av tjänande. Det är sant att ”i varje fall måste det ges vederbörlig vikt att inom ramen av ens möjligheter skaffa sig en utbildning och förvärva ett hantverk eller yrke med vilket man kan försörja sig med.” Ändå, som Universella Rättvisans Hus tydliggör, att ”definiera ungdomens fruktbare år uteslutande” som ett steg i förberedelsen för att förvärva ett hantverk eller ett yrke vore

”att förbise de kreativa energier som finns tillgängliga för ungdomar i sådant överflöd. Trots allt var så många av trons tidiga hjältar unga män och kvinnor som reste sig för att utföra de största av gärningar på sin Älskades stig.”^x

Den andra ytterligheten är att uppmuntra ungdomar att avstå från en akademisk eller yrkesinriktad utbildning helt och hållet och att helt lägga all sin energi på tjänandets område, särskilt under denna tid av möjligheter. Att tjänande bör vara centralt i varje ungdoms liv framgår tydligt av många stycken, såsom de vi studerade i föregående avsnitt. Att en intensiv period av tjänande, oavsett om det innebär ett uppehåll i studierna eller inte, kan vara "en värdefull komponent i deras förberedelse" är också uppenbart. Samtidigt observerar Universella Rättvisans Hus:

”Medan det är rätt att förvänta sig stora saker från dem som har mycket att ge på tjänandets stig måste vännerna gardera sig mot att anta ett snävt synsätt på vad det innebär att bli vuxen. Rörelsefrihet och tillgång på tid gör det möjligt för många ungdomar att tjäna på sätt som är direkt relaterade till samfundets behov, men efter hand som de blir äldre och kommer in i tjugooårsåldern, vidgas deras

horisont. [...] För många kommer vidare utbildning, akademisk eller yrkesinriktad, att ha omedelbar prioritet beroende på de möjligheter som ligger framför dem och nya möjligheter till interaktion med samhället öppnas upp. [...] De betydelsefulla beslut de tar angående inriktningen av sina vuxna liv kommer att bestämma huruvida tjänande av Guds sak endast var ett kort och minnesvärt kapitel av deras unga år, eller en fast mittpunkt under hela deras jordiska existens, en lins genom vilken alla handlingar kommer i fokus.”^{xi}

Innan vi fortsätter att reflektera över förhållandet mellan utbildning och tjänande, kanske ni vill stanna upp här och skriva ett kort påstående som återspeglar er förståelse av vad det innebär att ungdomsperioden är en tid av förberedelse.

AVSNITT 9

Utan tvivel betonar det påstående du skrev i föregående avsnitt hur viktigt det är för ungdomar att på lämpligt sätt förbereda sig för den värld de ska ärva genom att skaffa sig en akademisk utbildning, eller yrkesutbildning i ett hantverk eller yrke. Men du har säkert konstaterat att tjänande av tron inte kan ”läggas på is” medan man studerar. En sådan hållning tenderar att upprepa sig framåt i tiden allteftersom man blir äldre, och det kan sluta med att man hela sitt liv går och väntar på rätt förutsättningar för att börja tjäna på allvar. Denna inställning till studier i förhållande till tjänande kan uppkomma då utbildningen definieras som endast boklig inläring. Då vi i stället ser tjänande som ett område inom vilket kunskaper tillämpas och intellektet utvecklas, kommer detta synsätt lätt att kunna undvikas och tjänande ses inte bara som en del av, utan som något som är centralt för varje sund förberedelseprocess inför framtiden. Det är verkligen så att när tjänande av Saken påbörjas i ungdomens bästa tid, blir den en vägledande princip för hela livet, vilken gör det möjligt att staka ut rätt kurs och hålla en stadig riktning.

Denna insikt leder naturligtvis till frågan om vilken typ av förberedelse ungdomar behöver för att öka sin förmåga till tjänande. Det vore lätt att tro att genom att delta i bahá'í-samfundets många aktiviteter, inklusive de som tillfredsställer deras naturliga önskan att spendera tid med sina vänner, utvecklas ungdomars förmågor och de förbereds på ett tillräckligt sätt för ett liv av tjänande. Ändå antyder skrifterna att en sådan informell utbildningsprocess, fastän nödvändig, inte är tillräcklig.

Om vi noggrant ser till Shoghi Effendis kommunikationer, ser vi att han uttrycker en förhoppning om att ungdomar ska bli ”väl utbildade och tränade” i läroarna och att de förvärvar en ”djupgående” och ”solid” kunskap om tron. Vidare uppmanar han dem att lära sig genom ”aktivt, helhjärtat och fortlöpande deltagande” i deras samfunds aktiviteter. I samband med detta förklarar han att samhällslivet erbjuder ”en outhärlig verkstad” där unga människor kan ”omvandla principerna” som de lär sig i studiet av tron ”i levande och konstruktivt handlande”. Det är genom ”att bli en verklig del av denna levande organism”, antyder han, som de kan ”ta del av den sanna andan som genomsyrar bahá’í-läroarna”. Sålunda krävs en formell utbildningsprocess för att hjälpa unga människor att rusta sig för tjänande som är grundat i verkligheten i samhällslivet. Aktivitet för aktivitetens skull, studier för studerandets skull, uppfyller inte kravet.

Många budskap från Universella Rättvisans Hus uttrycker sig på liknande sätt. Förståelsen ökar markant, klargörs det i ett budskap, ”när studier och tjänande är förenade och utförs samtidigt”. ”På tjänandets fält” fortsätter budskapet, ”testas kunskapen, där uppkommer frågor genom den praktiska erfarenheten och nya nivåer av förståelse uppnås”. I länder över hela världen har de globala träningsinstituten upprättats med det uttryckliga syftet att utveckla Sakens mänskliga resurser genom en formell studiekurs. Ett växande antal människor är överallt engagerade i en systematisk utbildningsprocess för att öka deras förmåga att tjäna, och ungdomar har genomgående legat i framkant av denna process. Rörande träningsinstitutets verksamhet, förklarar ett av Universella Rättvisans Hus brev:

”Det söker engagera individen i en utbildningsprocess i vilken ett moraliskt uppförande och självdisciplin utvecklas inom ramen för tjänande, samtidigt som det befrämjar ett sammanhängande och glädjefyllt livsmönster som flätar samman studier, tillbedjan, undervisning, samhällsbyggande och, på det stora hela, engagemang i andra processer som söker omdana samhället. I hjärtat av utbildningsprocessen är kontakten med Guds ord, vars kraft bistår varje individs försök att rena sitt hjärta och att gå på tjänandets stig med ”avskiljandets fötter”^{xii}

Ett annat brev skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar säger:

”...institutkurserna syftar till att föra in individen på en stig där egenskaper och attityder, färdigheter och förmågor gradvis tillhandahålls genom tjänande – ett tjänande som syftar till att stilla det påträngande jaget och bistå med att lyfta individen från dennes begränsningar och placera honom eller henne i en dynamisk process av samhällsbyggande.”^{xiii}

Och refererande till grupper av ungdomar runt om i världen skriver Universella Rättvisans Hus:

”Oavsett omständigheterna, kommer de, alla och envar, att dela en önskan om att ägna sin tid och energi, sina talanger och förmågor, åt att tjäna sina samfund. Många kommer, när tillfälle ges, att med glädje ägna några få år av sina liv åt att ge andlig utbildning och fostran till de uppväxande generationerna. I världens unga finns en reservoar av förmåga till att omvandla samhället, som väntar på att utnyttjas. Och frisläppandet av denna kapacitet bör av varje institut ses som en helig uppgift.”^{xiv}

AVSNITT 10

Som vi sett i de två föregående avsnitten måste vi vara uppmärksamma när vi överväger en situation att inte bryta upp den på ett sätt att vi börjar fragmentera olika aspekter av våra liv, vilket kan leda till onödiga motsägelser. Det mänskliga sinnet har i allmänhet en tendens att dela upp världen den möter. Verkligheten – den fysiska, sociala eller andliga – är alltför omfattande för att kunna uppfattas i sin helhet. Det är därför inte orimligt att man vill bryta upp den för att kunna förstå den i dess delar. Men svårigheter uppstår när man gör detta utan att ta hänsyn till helheten i verkligheten. Konflikter bland människor av olika etniska ursprung, hudfärger, nationaliteter och religioner är exempel på några av de många problem som kan uppstå ur en fragmenterad uppfattning av tillvaron. För mänsklighetens enhet är verklig och dess uppdelning längs rasmässiga, etniska och nationella gränser är en produkt av det mänskliga sinnet och ett resultat av historiska omständigheter.

Om vi inte är försiktiga utan antar ett sådant fragmenterat synsätt i våra liv, kan vi skapa alla möjliga motsättningar som till stor del är inbillade. Arbete, fritid, familjeliv, andligt liv, fysisk hälsa, intellektuell förkovran, individuell utveckling, kollektiva framsteg och så vidare blir de delar som tillsammans utgör vår tillvaro. När vi accepterar en sådan uppdelning som verklig, dras vi åt olika håll och försöker att tillmötesgå vad vi uppfattar som krav från dessa olika sidor av livet. Vi förvirras över dessa synbarligen motstridiga syften: Borde jag offra mitt familjeliv för att tjäna Saken? Kommer inte tjänande av tron att stå i vägen för mina ansträngningar att fostra mina barn? Det är två exempel på de otaliga frågeställningar som kan uppstå.

För att lösa de motsättningar vi har skapat, försöker vi ibland dela upp vår tid lika mellan de olika krav vi har på oss. Vid andra tillfällen försöker vi prioritera det som vi har ansvar för och fokuserar vår energi på det som vi tror är allra viktigast i stunden. En omsorgsfull fördelning av tid och energi är förstås nödvändig, men det är bara meningsfullt om vi förblir medvetna om sammanlänkningsen av de många aspekterna i våra liv. Om vi misslyckas med att se helheten, kan den spänning som skapas mellan alla delarna ge upphov till oro och förvirring.

Nedan är olika aspekter av livet uppställda i par som borde förstärka varandra, men som ibland anses stå i konflikt med varandra. Besluta om meningarna som följer under varje ordpar representerar en uppfattning som bidrar till ett integrerat levnadssätt eller om de tyder på en tendens till fragmentering. Märk ut detta med "I" för en integrerad uppfattning och "F" för en fragmenterad.

1. Familj och arbete

- _____ Min familj kommer att få lida om jag arbetar hårt på jobbet.
- _____ Jag samtalar ofta med min familj om vad jag har åstadkommit på arbetet och om de utmaningar jag möter där.
- _____ Naturligtvis kan kvinnor göra en utmärkt karriär, men barnen får alltid betala priset.
- _____ Om jag vill uppfostra mina barn väl måste jag glömma mitt yrke.
- _____ Jag kan sträva efter fulländning inom mitt yrke och omsorgsfullt sköta mitt familjeansvar.

2. Utbildning och tjänande av Saken

- _____ Akademisk prestation är en förutsättning för att kunna gå ut på tjänandets fält.
- _____ Den kunskap vi får genom våra studier är en tillgång på tjänandets fält och den erfarenhet vi får på tjänandets fält fördjupar vår kunskap.
- _____ Vi måste överge våra studier om vi verkligen vill ägna oss åt Saken.
- _____ En av våra högsta önskningar är att lära oss att studera trons lärosatser och lära oss att applicera dem i ansträngningar som främjar världens förbättring.
- _____ De förmågor vi utvecklar på tjänandets stig för att främja våra samhällens välbefinnande kommer att hjälpa oss att välja en lämplig utbildning.

3. Intellektuell utveckling och utveckling av andliga egenskaper

- _____ Det oberoende sökandet efter sanning kräver intellektuell utveckling såväl som förvärvande av andliga egenskaper.
- _____ Intellektuell utveckling kräver att man är rättvis, uppriktig och fördomsfri.
- _____ För att kunna utvecklas andligt måste man åsidosätta intellektet.
- _____ Våra sinnen och hjärtan är inte separerade från varandra; de representerar kompletterande och ömsesidigt växelverkande sidor av en verklighet - vår själ.
- _____ Andliga egenskaper utvecklas genom medveten kunskap och utövandet av goda gärningar.

4. Materiellt liv och andligt liv

- _____ Jag måste neka mig själv materiell njutning för att kunna utvecklas andligt.
- _____ Andliga frågor bör läggas åt sidan tills vi är gamla; medan vi är unga ska vi ta vara på varje tillfälle att utvecklas materiellt.
- _____ Människors materiella behov måste tillgodoses innan de är redo att ägna sig åt andliga frågor.
- _____ Syftet med mitt liv på detta materiella plan är att utveckla mina andliga egenskaper och krafter.
- _____ Syftet med mitt liv på detta materiella plan är att föra framåt en ständigt framåtskridande civilisation.
- _____ Vi bör glädjas åt alla gåvor som världen kan ge oss, men bör inte tillåta världsliga begär att gripa tag om våra hjärtan och hindra oss från att komma närmare Gud.

AVSNITT 11

I denna del behandlar vi inte så mycket de egenskaper som utmärker juniorer, utan de karaktärsdrag hos de unga män och kvinnor som skrifterna antyder att de bör växa upp till att bli. Vi började denna undersökning genom att studera två citat som gav oss insikter om några av dessa karaktärsdrag. Vi såg då att femton års ålder markerar en särskild tidpunkt i individens liv, för den representerar tröskeln till mognad då nya krafter och förmågor kommer i fokus. Vi känner till vilken betydande roll unga människor kan spela för Sakens liv och hur viktigt det är att deras fantastiska förmågor riktas in på tjänande av mänskligheten. Vi har också erkänt att ungdomars behov av att medvetet förbereda sig för sitt framtida liv och vi har sett att tjänande i sig är en väsentlig del av denna förberedelse, liksom deras studier – både de som behövs för att få kunskap och skicklighet i att tjäna sitt uppehälle och de som ökar deras kapacitet att kunna tjäna sina samhällen.

Ni kan finna det hjälpsamt att göra en paus här och reflektera över vad ni har studerat hittills. Nedan följer några påståenden. Läs vart och ett av dem och avgör om de är sanna. Fastän svaret i några fall kan vara självklart, så hoppas vi att ni ska ägna övningen som helhet full uppmärksamhet. Den avser att hjälpa er att gå igenom en sekvens idéer som hjälper er ordna tankarna kring det material som vi har gått igenom så här långt.

- _____ När en individ fyller 15 år innebär det att han eller hon når sin mognadstid, men detta är mer en symbolisk markering och påverkar inte individens liv på något meningsfullt sätt.
- _____ De flesta ungdomar är omogna och kan inte axla något större ansvar; de tappar lätt koncentrationen och går inte att lita på.
- _____ Ungdomar är angelägna att få ta ansvar för trons arbete, men på grund av deras bristande erfarenhet och mognad är de inte i stånd att utföra särskilt mycket.
- _____ Ungdomar har potentialen som behövs för att stå upp och tjäna Saken och mänskligheten med ståndaktighet och osjälviskhet.
- _____ Ungdomar kan uppvisa den viljestyrka och hängivelse som behövs för att engagera sig i systematisk handling i tjänandet av sina samhällen.
- _____ De som står upp för att tjäna Saken i ungdomens bästa tid är mycket välsignade.
- _____ Ungdomar bör inrikta det mesta av sitt fokus på sina studier; deras extra tid kan ägnas åt tjänande.
- _____ Utan att uppnå de högsta nivåerna av akademisk skolning kan ungdomar inte tjäna sina samhällen på ett effektivt sätt.
- _____ Mänsklighetens alla verksamhetsområden står öppna för ungdomar; de bör välja dem som passar deras talanger och omständigheter, gå in för dem i en anda av tjänande och sträva efter fulländning.
- _____ Ungdomar har inte tillräckligt med erfarenhet och kunskap för att kunna ha meningsfulla samtal om tron med dem de möter; det är bäst att de tjänar på andra sätt.

- _____ Ungdomar har inte den erfarenhet och kunskap som behövs för att kunna ha meningsfulla samtal om tron med dem de möter och bör i stället endast visa upp ett exemplariskt uppträdande.
- _____ Ungdomar har stor potential att förstå trons lärosatser och dela med sig av dem till sina jämnåriga.
- _____ Ungdomar har stor potential att förstå trons lärosatser och dela med sig av dem till folk ur alla samhällsskikt, både unga och gamla.
- _____ Ungdomar är angelägna om att förvärva den kunskap och den färdighet som behövs för att dela trons principer med andra.
- _____ Ungdomarna är bland Guds Saks största tillgångar och bör bistås, genom lämplig utbildning och ständig uppmuntran, att bli kapabla att tjäna sina samhällen och mänskligheten.
- _____ Ungdomar behöver särskilda aktiviteter som låter dem ha kul; det är svårt för dem att vara allvarliga under en längre tid.
- _____ Att lära sig att vara systematisk kommer senare i livet, när man slutat vara spontan.
- _____ Ungdomars förmåga att uthärda svåra omständigheter och anpassa sig till nya situationer öppnar upp många vägar av tjänande för dem.
- _____ Ungdomar har ett sökande sinne och kan finna svar på sina frågor genom studier och genom att fullt ut delta i samhällslivet.
- _____ Våra samhällens stora inneboende potential kan blomma ut genom andan av osjälviskt tjänande som uppvisas av ungdomar.
- _____ Guds ords kraft stärker ungdomar i att vandra på tjänandets stig med renhet och avskildhet.
- _____ De attityder och andliga egenskaper, de färdigheter och förmågor som ungdomar utvecklar genom att studera institutets kurser och genom att engagera sig i de motsvarande tjänandehandlingarna gör det möjligt för dem att på ett avgörande sätt bidra till en dynamisk process av samhällsbyggande.
- _____ Den reservoar av kapacitet att förändra samhället som finns hos världens ungdomar kan utnyttjas genom deras deltagande i en systematisk utbildningsprocess som förenar studier och tjänande.

AVSNITT 12

Förhoppningsvis har övningen i föregående avsnitt hjälpt er att samla era tankar om ungdomstiden och att bilden ni fått av detta stadium i livet är en bild av aktivt tjänande kombinerat med studier – båda som rigorös förberedelse för framtiden. Låt oss undersöka detta tema ytterligare.

Det samspel mellan tjänande, utbildning och förberedelse som vi har diskuterat måste utvecklas i ett speciellt sammanhang. Det borde närmare bestämt bidra till två omvandlingsprocesser enligt trons skrifter: individens uttalade intellektuella och andliga tillväxt och omvandlingen av

samhället. Vi vet att ”den viktigaste och särskilda uppgiften” i Bahá’u’lláhs uppenbarelse är ”inget mindre än att resa upp ett nytt släkte av människor”, och var och en av oss strävar dagligen efter att forma våra tankar och handlingar i enlighet med dem hos den individ som vi ser beskrivas i de heliga skrifterna. Skrifterna betonar en lika djupgående omvandling av samhällets struktur. ”Snart skall den nuvarande ordningen vecklas samman” säger Bahá’u’lláh till oss, ”och en ny breddas ut i dess ställe”. ”Alla människor”, förklarar Han, ”har skapats för att föra vidare en ständigt framåtskridande civilisation”.

Denna tvåfaldiga omvandling kommer endast att ske genom medveten ansträngning och det är viktigt att unga människor inser dess betydelse för deras liv och utrustar sig med en stark målmedvetenhet, både för att ta sig an sin egen utveckling och för att bidra till omvandlingen av samhället. Ett sådant tvåfaldigt moraliskt syfte kommer på ett naturligt sätt till uttryck i ett liv av tjänande.

Följande citat belyser en aspekt av denna känsla för moraliskt syfte – relaterat till vår egen intellektuella och andliga utveckling:

”Den ende sanne Gudens syfte med att uppenbara sig själv är att uppmana hela mänskligheten till sannfärdighet och oppriktighet, till fromhet och tillförlitlighet, till saktmod och ödmjukhet inför Guds vilja, till överseende och vänlighet, till ärlighet och visdom. Hans mål är att ikläda varje människa den helgonlika personlighetens mantel och att pryda henne med de heliga och goda gärningarnas utsmyckning.”^{xv}

”Grundstenen i ett liv levt på Guds väg är strävan efter moralisk fulländning och förvärvandet av en karaktär vars egenskaper är välbehagliga i Hans åsyn.”^{xvi}

”Det är bestämt för människan att inhämta kunskap, att uppnå djup andlig fulländning, att upptäcka dolda sanningar och att uppvisa Guds egenskaper.”^{xvii}

”Guds avsikt med människans skapelse har varit och kommer alltid att vara, att möjliggöra för henne att lära känna sin Skapare och nå Hans närvaro.”^{xviii}

1. Fullborda följande meningar med utgångspunkt från citaten ovan:
 - a. Den ende sanne Gudens syfte med att uppenbara sig själv är att uppmana hela mänskligheten till _____

 - b. Guds mål är att ikläda varje människa den _____
_____ och att pryda honom eller henne med

_____.
 - c. Grundstenen i ett liv levt på Guds väg är _____
_____ och _____

_____.

- d. Det är vår skyldighet att inhämta _____, att uppnå _____, att upptäcka _____ och att uppvisa _____.
- e. Guds avsikt med att skapa oss har varit, och kommer alltid vara, att _____ och _____.
2. Att ha en vision av de inneboende möjligheterna i den mänskliga själen formar och styr individens känsla av syfte. Kan ni förklara hur? _____
3. En individs känsla av syfte förstärks av vetskapen om att detta jordiska liv endast är en liten del av en evig resa mot Guds närvaro. Kan ni förklara hur? _____

Nästa uppsättning citat belyser den andra aspekten av denna känsla av moraliskt syfte, nämligen att bidra till samhällets omvandling.

”Denne Förörättade betygar att syftet för vilket dödliga människor, ur det yttersta intet, har inträtt i tillvarons rike, är att de skall arbeta för att förbättra världen och leva tillsammans i endräkt och harmoni.”^{xix}

”Den enskildes ära och utmärkelse består i detta, att hon bland all världens folkmassor skall bli en källa till välgång för samhället. Går det att föreställa sig någon större gåva än detta, att en individ, som skådar i sitt inre, skulle finna att han med Guds nåd och bifall har blivit en orsak till fred och välstånd, till lycka och framgång för sina medmänniskor? Nej, vid den ende sanne Guden, det finns ingen större lycka, ingen fullkomligare glädje.”^{xx}

”Hur framstående, hur ärorik är icke den människa som träder fram för att ta sitt fulla ansvar; hur usel och föraktlig, om hon sluter sina ögon för samhällets välgång och förslösar sitt dyrbara liv med att driva sina egna själviska intressen och söka personliga fördelar.”^{xxi}

”Var icke upptagna av era egna angelägenheter, utan låt era tankar riktas mot det som skall återupprätta människosläktet och helga människornas hjärtan och själar.”^{xxii}

”De som är Guds folk traktar ej efter något annat än att återuppliva världen, förädla dess liv och väcka dess folk till nytt liv.”^{xxiii}

1. Fullborda följande meningar med utgångspunkt från citaten ovan:
- a. Syftet med att vi, ur det yttersta intet, har inträtt i tillvarons rike, är att vi skall _____

_____ och _____
_____.

b. Den enskildes ära och utmärkelse består i detta, att _____

_____.

c. Det finns ingen större gåva än detta, att en individ, som skådar i sitt inre, skulle finna att han med _____ har blivit

_____.

d. Hur ärorik är icke den människa som träder fram för att _____

_____ ; hur usel och föraktlig, om hon sluter sina ögon för _____
_____ och _____

_____.

e. Vi ska inte vara upptagna med våra _____, utan låta våra tankar riktas mot det som skall _____

_____.

f. De som är Guds folk traktar ej efter något annat än att _____

_____, _____ och
_____.

2. Att ha en vision om de stora möjligheter som mänskligheten har i detta utvecklingsstadium, när dess enande till en gemensam familj är en verklig möjlighet, formar och styr en individs känsla av syfte. Kan ni förklara hur?

3. En individs känsla av syfte förstärks av vetenskapen om att mänskligheten är på en lång utvecklingsväg som leder till en gudomlig civilisation. Kan ni förklara varför?

AVSNITT 13

Som övningarna i det föregående avsnittet antyder, är en förståelse av karaktären i den förändring av individen och samhället som förutses i skrifterna grundläggande för den känsla av målmedvetenhet som unga människor bör äga. För att förvärva de ädla egenskaper som ”ligger gömda i deras sanna och innersta jags gruvor” och kunna bidra till skapandet av en materiellt och andligt välmående världscivilisation, måste de inse omfattningen av den omvandling som Bahá'u'lláh efterlyser. Naturligtvis pratar människor överallt om behovet av en förändring idag. Men det vi bör inse är att den omvandling som är förutbestämd för individen och för samhället under det direkta inflytandet av Bahá'u'lláhs uppenbarelse är mycket mer omfattande än vad de flesta människor ens kan föreställa sig möjligt.

Låt oss försöka att få en glimt av storleken av den omvandling som kommer att ske på individnivå genom att reflektera över några citat. Bahá'u'lláh säger oss:

”Ett människosläkte, ojämförligt till karaktären, skall resas upp och skall, med avskiljandets fötter, förtrampa alla som är i himmelen och på jorden och kommer att kasta helighetens ärm över allt som har skapats av vatten och lera.”^{xxiv}

I ett annat stycke säger Han:

”Säg: Den skall icke räknas till Bahás folk som följer sina världsliga begär eller fäster sitt hjärta vid jordiska ting. Min trofasta efterföljare är den som, om han kommer till en dal av rent guld, lätt som en sky passerar rakt igenom den och varken vänder sig om eller stannar till. En sådan människa är förvisso en av de Mina. Från hans klädnad kan himmelens härskaror inandas helighetens vällukt.”^{xxv}

I ytterligare ett stycke säger Han:

”Guds följeslagare är i denna dag den surdeg som måste få världens folk att resa sig. De måste visa sådan pålitlighet, sådan sannfärdighet och uthållighet, sådana handlingar och sådan karaktär att hela mänskligheten må gynnas av deras exempel.”^{xxvi}

Han förklarar vidare:

”I själva andedräkten från sådana själar som är rena och helgade ligger långtgående möjligheter dolda. Så stora är dessa möjligheter att de utövar sitt inflytande på alla skapade ting.”^{xxvii}

‘Abdu’l-Bahá säger oss:

”O ni Guds vänner! Gör en mäktig ansträngning så att alla världens folk och släkten, även fienderna, skall sätta sin tillit, förtröstan och sitt hopp till er. Om en själ skulle begå hundra tusen missgärningar så må han ej förlora hoppet, ej heller bli modfälld eller bedrövad. Sådant är det uppförande och beteende som tillhör Bahás folk. Sådant är grunden för höghetens väg. Låt ert uppträdande och er hållning överensstämma med ‘Abdu’l-Bahás råd.”^{xxviii}

Glansen av de egenskaper som kommer att känneteckna denna nya mänskliga varelse, såsom skrifterna beskriver den, är bländande, och vi överväldigas av glimtarna vi får av de krafter och de förmågor som detta ”nya släkte av människor” har. När vi läser dessa stycken kan vi reagera på olika sätt. Vi kanske skulle känna oss benägna att tänka oss att de normer som framställs i skrifterna är så fjärran från vår räckvidd att det är meningslöst att anstränga sig för mycket för att uppnå dem och som ett resultat faller vi ned i medelmåttighet; i ett sådant tillstånd låter vi oss invaggas i tron att det är tillräckligt att bara undvika opassande uppförande. När man emellertid är uppfylld av en stark känsla av syfte, blir stycken som de ovan en ständig källa till uppmuntran och sporrar en till att nå högre höjder.

Vi är också välsignade med en annan källa till inspiration i ‘Abdu’l-Bahá själv, det fullkomliga Exemplet för Hans Faders läror. Även om vi är medvetna om att ‘Abdu’l-Bahá befinner sig i en alldeles egen sfär och att ingen mänsklig varelse någonsin kan hoppas på att uppnå Hans upphöjda ställning, ser vi i Honom förkroppsligandet av varje bahá’í-ideal och strävar mot de normer av uppträdande som Han exemplifierade. Du och dina vänner som studerar denna kurs kan finna det till hjälp att välja fraser ur ovanstående citat och tänka på händelser ur ‘Abdu’l-Bahás liv som visar på de egenskaper som nämnts i dem. Till exempel, när vi försöker att föreställa oss att vi går med ”avskiljandets fötter” påminns vi om berättelser ur Hans liv, som visar oss vad det innebär att gå genom denna värld avskild från alla skapade ting. När vi tänker på ”helighetens vällukt”, vet vi att det är från Hans ”klädnad” som ”himmelens härskaror” kan inandas dess ljuvhet, och vi minns berättelser som belyser Hans fullständiga helighet.

AVSNITT 14

Låt oss nu betrakta den djupgående omvandlingsprocess som måste äga rum på samhällsnivån. Bahá’u’lláh säger:

”Vid Mig själv! Den dagen närmar sig då Vi skall ha vecklat samman världen och allt som finns däri och vecklat ut en ny ordning i dess ställe.”^{xxxix}

Han säger vidare:

”Världens jämvikt har rubbats genom det vibrerande inflytandet av denna största, denna nya världsordning. Mänsklighetens ordnade liv har omstörtats genom inverkan av detta enastående, detta underbara system – vars like förgängliga ögon aldrig skådat.”^{xxx}

Och ‘Abdu’l-Bahá försäkrar:

”Rättvisa och rättfärdighet kommer att omfatta världen, hat och fiendskap kommer att försvinna, vadhelst som är orsak till splittring bland folk, folkslag och länder kommer att utplånas och grunden till enhet, harmoni och endräkt att främjas. De tanklösa kommer att vakna ur sin slummer, de blinda kommer att se, de döva kommer att höra, de stumma kommer att tala, de sjuka kommer att bli botade, de döda kommer att vederkvickas och krig kommer att ge vika för fred. Fiendskap kommer att förvandlas till kärlek, de grundläggande orsakerna till strider och missämja försvinner helt, mänskligheten kommer att uppnå sann

lycksalighet, denna världen kommer att återspegla det himmelska riket, jorden under våra fötter kommer att bli tronen för riket därovan.”^{xxx}

Vid ett annat tillfälle förklarar Han:

”Det som lämpade sig för mänskliga behov under människosläktets tidiga historia kunde varken möta eller tillfredsställa kraven i denna tid och period av förnyelse och fulländning. Mänskligheten har trätt fram ur sina föregående grader av begränsning och grundläggande träning. Människan måste nu bli genomsyrad av nya dygder och krafter, ny moral, nya förmågor. Nya gåvor, skänker och perfektioner väntar och nedstiger redan till henne.”^{xxxii}

Och Han manar oss:

”... vi måste med själ och hjärta sträva mot att detta mörker i tillvarons värld måtte skingras, att konungarikets ljus skall lysa över alla horisonter, att mänsklighetens värld blir upplyst, att Guds avbild blir synlig i de mänskliga speglarna, att Guds lag blir väl etablerad, och att alla världens områden må åtnjuta fred, välbefinnande och lugn under Guds rättvisa beskydd.”^{xxxiii}

Som i fallet med individen, är det svårt för oss att föreställa oss den fulla glansen hos den civilisation som är förutbestämd att etableras. Sannerligen, det vore knappt möjligt att beskriva dess drag. Likväl kan vi inte låta oss överväldigas av storleken av den omvandling som behövs så att vi tror att det kommer ske på magisk väg, utan någon ansträngning för vår del. Våra ögon bör förbli riktade mot Bahá'u'lláhs världsordning och vi bör inse att även den minsta handling kan bidra till dess uppbyggnad. För att vidare reflektera över omfattningen av den förändring som kommer att äga rum i samhället, fyll i de tomma utrymmena i meningarna nedan genom att använda ett av följande ord eller fraser:

försvinna, utplånas, ge vika, vecklas ut, upplyst, etablerad, förvandlas, försvinna, vecklats samman, skingras, uppnå, omfatta, främjas, åtnjuta, återspegla, lysa

- a. Den dag närmar sig när världen och allt som är däri kommer att ha _____ .
- b. Den dag närmar sig när en ny ordning kommer att _____ i dess ställe.
- c. Rättvisa och rättfärdighet kommer att _____ världen.
- d. Hat och fiendskap kommer att _____ .
- e. Vadhelst som är orsak till splittring bland folk, folkslag och länder kommer att _____ .
- f. Grunden till enhet, harmoni och endräkt kommer att _____ .
- g. Krig kommer att _____ för fred.

- h. Fiendskap kommer att _____ till kärlek.
- i. De grundläggande orsakerna till strider och missämja kommer att _____ helt.
- j. Mänskligheten kommer att _____ sann lycksalighet.
- k. Denna världen kommer att _____ det himmelska riket.
- l. Mörkret i tillvarons värld kommer att _____ .
- m. Konungarikets ljus skall _____ över alla horisonter.
- n. Mänsklighetens värld kommer att bli _____ .
- o. Guds lag kommer att bli väl _____ .
- p. Alla världens områden kommer att _____ fred, välbefinnande och lugn under Guds rättvisa beskydd.

AVSNITT 15

Texterna och övningarna i de senaste två avsnitten har gett oss en insikt i den djupgående omvandling som kommer att äga rum inom individen och samhället som ett resultat av Bahá'u'lláhs uppenbarelse. För att ytterligare begrunda omfattningen av den omvandling Han förutsåg, läs uttalandena nedan. Vart och ett uttrycker någon berömvärd egenskap hos individen och samhället såsom rättvisa, ärlighet eller kärleksfull vänlighet. Uttalandena lämnar dock inget tvivel om att Bahá'u'lláh har kallat mänskligheten till en mycket högre standard för individuellt och kollektivt uppförande. Försök att formulera om var och en av meningarna så att de bättre belyser den standard som Hans uppenbarelse utgör. Till din hjälp ges ett exempel med den första meningen.

- a. Man måste behärska sin avund och inte förtäras av den.
- b. Vi måste sudda ut minsta spår av avund från våra hjärtan och känna uppriktig glädje över vad andra människor åstadkommer.

- a. Det är tillräckligt att vara artig mot alla vi möter, oavsett om det är en vän eller främling.
- b. _____

- a. Vi ska vara tacksamma för den materiella rikedom som Gud har givit oss och alltid bidra till välgörenhet när vi tillfrågas.

b. _____

a. Man ska sträva efter att inte hamna i konflikt med andra.

b. _____

a. Att leva ett moraliskt liv innebär att vi inte ska skada någon.

b. _____

a. För att leva i fred bör vi lära oss att tolerera människor med olika kulturer, bakgrund och religioner.

b. _____

a. Människor bör lära sig att stå upp för sina rättigheter.

b. _____

a. Det är absolut nödvändigt för regeringar att avsätta de resurser som behövs för att skapa de bästa möjliga programmen för skolor som utbildar våra framtida ledares sinnen.

b. _____

a. Fängelser bör moderniseras så att de kriminella kan rehabiliteras.

b. _____

Reflektera nu över meningarna ni skrivit i ljuset av nedanstående citat. Det första hjälper oss att betänka hur renade från jordiska begär våra hjärtan måste vara:

”O jordens son! Du skall i sanning veta att det hjärta vari minsta spår av avund dröjer kvar aldrig skall nå Mitt eviga herradöme, ej heller inandas de ljuva dofter av helighet som fläktar från Mitt helgade rike.”^{xxxiv}

Följande citat ger insikt i hur vi ska bemöta varandra:

”Så stark måste kärlekens och den kärleksfulla godhetens anda vara att främlingen finner en vän och fienden en sann broder utan någon som helst skillnad dem emellan.”^{xxxv}

Detta citat belyser rätt attityd till givande:

”O stoftets barn! Förtälj för de rika om de fattigas suckar i nattens timma, att ohörsamhet ej må leda dem in på undergångens väg och beröva dem välståndets träd. Att giva och vara givmild är egenskaper som tillhör Mig. Vålgång skall följa den som smyckar sig med Mina dygder.”^{xxxvi}

Angående karaktären av våra interaktioner med andra läser vi:

”Var en som kallar till kärlek och var vänlig mot hela människosläktet. Älska människobarnen och tag del i deras sorger. Var bland dem som främjar fred. Erbjud din vänskap, gör dig värd människors förtroende. Var såsom balsam för varje sår, var ett botemedel för varje sjukdom. Bind själarna samman. Läs vägledningens verser. Ägna dig åt tillbedjan av din Herre och res dig för att leda människorna på rätt väg. Lossa din tunga och undervisa dem och låt ditt ansikte upplysas av Guds kärleks eld. Vila inte ett ögonblick, sök inte dra ett andetag i bekvämlighet. På så sätt kan du bli ett tecken och en symbol för Guds kärlek och ett baner för Hans nåd.”^{xxxvii}

Och när det gäller frågan om moraliskt beteende får vi rådet:

”De dagar då tom tillbedjan ansågs tillräcklig är till ända. Tiden är kommen då intet annat än det renaste motiv, stött av handlingar av fläckfri renhet, kan höja sig till tronen i höjden och vara godtagbara inför Honom.”^{xxxviii}

Följande stycke ger oss insikt i hur vi ska bemöta människor med olika bakgrund:

”Umgås med all världens folk, släkten och religioner med yttersta sannfärdighet, rättframhet, trohet, kärleksfullhet, välvilja och vänlighet, på det att hela världen må fyllas med den heliga extasen i Bahás nåd; så att okunnighet, fiendskap, hat och hätskhet må försvinna från världen och främlingskapets mörker, som omger världens folk och släkten, må ge vika för enhetens ljus. Skulle andra folk och nationer visa er trolöshet, var trofasta mot dem; skulle de vara orättvisa mot er, var rättvisa mot dem; skulle de hålla sig på avstånd från er, dra dem till er; skulle de visa er fientlighet, visa dem vänlighet; skulle de förgifta era liv, skänk deras själar sötma; skulle de åsamka er sår, var såsom balsam på deras. Sådana är de uppriktigas kännetecken! Sådana är de sannfärdigas kännetecken!”^{xxxix}

Nedanstående citat hjälper oss att förstå hur medvetenhet om mänskighetens enhet påverkar sociala relationer:

”Jag hoppas att var och en av er kommer att bli rättvis och att ni inriktar era tankar på mänskighetens enighet, så att ni aldrig kommer att skada era grannar eller tala illa om någon, att ni kommer att respektera alla människors rätt och bli mer angelägna om andras intressen än era egna.”^{xl}

När det gäller tillgång till utbildning tar följande stycke upp denna fråga:

”Bahá’u’lláh har tillkännagivit att då okunnighet och brist på utbildning utgör hinder som skiljer människorna från varandra, måste alla erhålla utbildning och instruktion. Genom denna bestämmelse kommer bristen på ömsesidig förståelse att åtgärdas och mänsklighetens enighet att främjas och utvecklas. Universell utbildning är en universell lag.”^{xli}

Angående rättskipning läser vi följande:

”Gudomlig civilisation fostrar emellertid varje samhällsmedlem så att ingen, med undantag för ett försumbart fåtal, vill börja begå brott. Det är således stor skillnad mellan att förebygga brott genom åtgärder som är våldsamma och hämnande och att istället fostra människor med upplysning och förändligande, så att de utan rädsla för kommande bestraffning eller hämnd skyr alla brottsliga handlingar. De kommer verkligen att se på själva brottshandlingen som en stor skam som i sig ter sig som det hårdaste straffet.”^{xlii}

Efter att ha reflekterat över ovanstående citat, kanske ni vill se över de uttalanden ni skrev och överväga hur ni kan utveckla dem.

AVSNITT 16

Vi har talat om ett tvåfaldigt moraliskt syfte som driver individen att ta ansvar för sin egen andliga och intellektuella utveckling och bidra till samhällets välfärd. Vi har sett hur denna känsla av syfte, som är så nödvändig för unga människor idag, stärks genom en förståelse för naturen hos och omfattningen av individens och samhällets förvandling som den förutses i skrifterna. Vad vi också behöver inse är att dessa två förändringsprocesser är nära sammanlänkade. Att utveckla sin potential och arbeta för samhällets välfärd kan inte separeras eftersom en persons moraliska normer och uppförande formar hans eller hennes omgivning och i sin tur påverkas av det. Ett brev skrivet å Beskyddarens vägnar lyder:

”Vi kan inte separera det mänskliga hjärtat från omgivningen runt omkring oss och säga att när väl en av dessa har omformats kommer allting att förbättras. Människan är organiskt sammanlänkad med världen. Hennes inre liv formar omgivningen och är också själv djupt påverkat av den. Det ena påverkar det andra och varje beständig förändring i människans liv är resultatet av dessa ömsesidiga reaktioner.”^{xliii}

Bestäm baserat på ovanstående citat om följande påståenden är sanna:

- _____ Individens liv kommer endast att omvandlas när samhället helt har omformats.
- _____ Samhällets problem försvinner helt endast när dess individuella medlemmar har blivit andliga.
- _____ När rättvisa lagar har stiftats kommer samhället att vara fritt från förtryck, oavsett hur individer uppför sig.

- _____ Samhället kommer att vara fritt från förtryck när alla individer strävar efter att vara rättvisa.
- _____ Alla medlemmar av samhället kan vara rättvisa även om dess rättssystem är orättvist.
- _____ En individs uppförande påverkar den sociala omgivningen.
- _____ Ett rättvist samhälle kommer att bli resultatet av strävanden för att skapa rättvisa strukturer och fostra individer till att vara rättfärdiga och sanningssökande.
- _____ Ingen kan undkomma effekterna av sin sociala omgivning.
- _____ Människor kan, med hjälp av sina andliga krafter, motstå de negativa effekterna från den sociala omgivningen.
- _____ Fördomar kommer att försvinna när alla erkänner mänsklighetens enhet.
- _____ Fördomar kommer endast att försvinna när samhället utrotar varje spår av diskriminering i sina lagar och institutioner.
- _____ Alla former av fördomar kan avskaffas genom stiftande av rättvisa lagar och fostran av själar till att undersöka verkligheten och att umgås med alla i kärlek och gemenskap.
- _____ När alla är övertygade om att mänskligheten är en, kommer vi att ha enhet.
- _____ Upprättandet av världens enhet kräver en omvandling av individen och av samhällets struktur.

AVSNITT 17

De tankar som presenterades i förra avsnittet leder oss tillbaka till ämnet tjänande, för det är på tjänandets fält som vi utvecklar vår potential och åstadkommer förändring i samhället. Att deltagandet i en social omvandlingsprocess innebär ett liv ägnat åt tjänande behöver inte ytterligare redogöras för. Men det som kan kräva mer eftertanke är sambandet mellan tjänande och individens andliga och intellektuella utveckling. Nedan finns en lista över aktiviteter. Många andliga egenskaper behöver sammanstråla för att genomföra vart och ett av dem och för att säkerställa deras effektivitet. För denna specifika övning, välj en eller två egenskaper och attityder som verkar särskilt relevanta för varje aktivitet och försök beskriva hur de bidrar till individens kapacitet att utföra den.

- a. Att regelbundet hålla ett andaktsmöte i ett grannskap eller i en by: _____

- b. Att delta i ett varaktigt program av besök i vänner och grannars hem i syfte att diskutera andliga teman hämtade ur Trons läror och stärka gemenskapens band: _____

- c. Att hålla regelbundna klasser för barnens andliga utveckling i en by eller i ett grannskap: _____

- d. Att under en längre period bistå en juniorgrupps ansträngningar tillsammans med en handledare som vägleder gruppen i dess aktiviteter: _____

- e. Att regelbundet besöka föräldrar som har barn i de utbildningsprogram som institutet främjar och engagera dem i samtal om teman som är centrala för deras söners och döttrars utveckling: _____

Övningen ovan har hjälpt oss att tänka på hur andliga egenskaper och attityder bidrar till individens förmåga att genomföra tjänandehandlingar. Men det är lika sant att man genom att tjäna kan utveckla och stärka sådana egenskaper. Nedan anges några andliga egenskaper som vi alla strävar efter att utveckla. Välj för varje grupp av egenskaper en av ovanstående aktiviteter och beskriv på vilka sätt ni tror den kan bidra till utvecklingen av egenskaperna hos den som genomför den.

- a. Sannfärdighet, pålitlighet och rättvisa: _____

- b. Fördragsamhet och vänlighet: _____

- c. Fromhet, oppriktighet och utstrålning: _____

- d. Mod, tillit till Gud och ödmjukhet: _____

- e. Underkastelse och undergivenhet inför Guds vilja: _____

AVSNITT 18

Tjänande är nära sammanlänkat med vårt livstillstånd. När vi är besjälade av en anda av osjälviskt tjänande blir varje interaktion vi har, varje handling vi genomför – i vårt yrkesliv, i våra interaktioner med andra, som medlemmar av våra samhällen – påverkad av detta. Ändå förblir vi, oavsett vilken sorts tjänande vi utför, medvetna om det faktum att det finns en strukturerad plan för främjandet av Bahá'u'lláhs budskap till världens folk, ett budskap som förkunnar mänsklighetens enhet, kallar till dess enande och tillhandahåller lagar och principer, andliga och sociala läror, som ensamma kan etablera ett mönster för framtidens samhälle som är radikalt annorlunda än något som tidigare setts. Denna plan, som utarbetats av 'Abdu'l-Bahá själv, syftar till inget mindre än världens andliga pånyttfödelse och allt eftersom den stadigt utvecklas genom olika distinkta stadier och fler och fler människor deltar i dess genomförande, ”framträder ett synligt alternativ till samhällets välbekanta stridigheter”. Till den – den Gudomliga Planen – bör vi hänge oss. Beskyddaren refererar till den som den ”mäktigaste plan som någonsin genererats genom den skapande kraften i det Största namnet”. ”Den kämpar framåt”, sade Han oss,

”... ökande i fart för varje dag, river ned barriärer i alla trakter och bland olika folkslag och släkten, vidgar oemotståndligt omfattningen av sina välgörande verksamheter och uppenbarar ständigt mer övertygande bevis för sin inneboende styrka medan den marscherar mot den andliga erövringen av hela planeten.”^{xliv}

Genom den Gudomliga Planen kommer Bahá'u'lláhs uppenbarelses anda att utgjutats över världens alla delar och omforma individens och kollektivets liv. Shoghi Effendi har dessutom bekräftat att det

”slutliga och krönande stadiet i evolutionen av den plan för mänskligheten som Gud själv har format, kommer i sin tur att visa sig vara signalen för födelsen av en världscivilisation, ojämförlig i sin omfattning, sin karaktär och kraftfullhet, i mänsklighetens historia - en civilisation som kommande generationer med en röst kommer att utropa till den skönaste frukten i den Gyllene tidsåldern inom Bahá'u'lláhs religionsordning...”^{xlv}

Varje stadium i utvecklandet av den Gudomliga Planen markeras av en av de globala planer som lanseras av trons överhuvud. Varje plan har särskilda krav och bygger vidare på de framsteg som gjorts och de lärdomar vi fått från den föregående. Genom de ansträngningar som gjorts under de på varandra följande planerna har ”olika principer, koncept och strategier av allmängiltig betydelse” för det företag vi är engagerade i kristalliserats till ett ramverk för handling. Det är detta ramverk som ger form åt vårt kollektiva agerande och säkerställer att vi är konsekventa i det vi gör. Ni kommer att ha möjlighet att utforska karaktären hos detta föränderliga ramverk i framtida kurser. För närvarande är det viktigt att inse att dess existens gör det möjligt för ”en växande kärna av individer” på lokal nivå att alstra en rörelse bland en population ”mot målet om en ny världsordning”. I ljuset av detta förklarar ett budskap från Universella Rättvisans Hus till deltagarna i en serie ungdomskonferenser som hölls över hela världen år 2013:

”Efter många årtionden har detta vidsträckta samfunds världsomfattande ansträngningar att erhålla en mer adekvat förståelse av Bahá'u'lláhs uppenbarelse, och att applicera de principer den omfattar, kulminerat i uppkomsten av ett kraftfullt ramverk för handling, som förfinats genom de

erfarenheter som gjorts. Ni är lyckligt lottade som känner till dess metoder och tillvägagångssätt, vilka numera är väletablerade. Genom ihärdighet i dess genomförande, har många av er redan sett för er själva tecken på de gudomliga lärornas samhällsbyggande kraft. Vid konferensen som ni deltar i inbjuds ni att överväga de bidrag som kan göras av varenda ung person som önskar besvara Bahá'u'lláhs kallelse och hjälpa till att frigöra den kraften.”^{xlvi}

Och samma budskap noterar vidare:

”De möjligheter som öppnar sig genom kollektivt handlande är speciellt uppenbara i arbetet med samhällsbyggande verksamhet, en process som tar fart i många kluster och i grannskap och byar över hela världen, vilka har blivit centra för intensiva aktiviteter. Ungdomar är ofta i förgrunden i arbetet i dessa miljöer – inte bara bahá'í-ungdomar, utan även likasinnade som kan se de positiva effekterna av vad bahá'íerna har initierat och greppat den bakomliggande visionen om enighet och andlig omvandling. På sådana platser känns uppmaningen att dela Bahá'u'lláhs uppenbarelse med mottagliga hjärtan och utforska innebörden av Hans budskap för dagens värld mycket tydligt. När så mycket av samhället inbjuder till passivitet och apati eller, ännu värre, uppmuntrar till ett beteende som är skadligt för en själv och andra, erbjuds en iögonfallande kontrast genom dem som stärker kapaciteten hos en befolkning att odla och upprätthålla ett andligt berikande mönster av samhällsliv.”^{xlvii}

Och med dessa ord lyfter Universella Rättvisans Hus i ett annat budskap blicken mot bahá'í-ungdomar och de som vill förena sig med dem i att nå höjderna av ett liv av tjänande:

”Till varje generation av unga troende kommer ett tillfälle att ge ett bidrag till mänsklighetens levnadsvillkor som är unikt för deras livstid. För nuvarande generation har stunden kommit att reflektera, engagera sig, stålsätta sig för ett liv av tjänande från vilket välsignelser kommer att strömma i överflöd. I våra böner vid den heliga tröskeln ber vi enträget den Välsignade skönheten att Han från en störd och förvirrad mänsklighet måtte utvinna rena, klarsynta själar; ungdomar vars integritet och rättrådighet inte undermineras av att de uppehåller sig vid andras fel och som inte paralyseras av några egna tillkortakommanden; ungdomar som vänder blicken till Mästaren och ’för de som har utestängts in i de nära vännernas krets’; ungdomar vars medvetande om samhällets brister driver dem att arbeta för dess omdaning, inte distansera sig från det; ungdomar som till varje pris i stället vill arbeta så att ’rättvisans ljus må sprida sin strålgans över hela världen’.”^{xlviii}

Ovanstående citat kan knappast lämna något tvivel i era sinnen om att det är högst nödvändigt för unga människor att gå i de främsta leden bland dem som tjänar den Gudomliga Planen. För att avsluta detta avsnitt, kan det vara till hjälp för er att reflektera kring följande budskap skrivet av Universella Rättvisans Hus till en serie ungdomskonferenser som hölls under år 2000 runtom i Latinamerika:

”När denna ungdomsgeneration axlar sitt ansvar för samhällets angelägenheter, kommer den att möta ett landskap med förbryllande kontraster. Å ena sidan kan regionen med rätta stoltsera över utmärkta resultat på det intellektuella, teknologiska och ekonomiska planet. Å andra sidan har den misslyckats med att

reducera vitt utbredd fattigdom eller att undgå en stegrande flod av våld som hotar att dränka dess människor. Varför – och frågan behöver ställas rakt på sak – har detta samhälle, trots sin stora rikedom, varit ur stånd att avskaffa orättvisorna som håller på att riva sönder dess vävnad?

”Svaret på denna fråga, som mer än tillräckligt bevisas av decennier av stridslysten historia, kan inte finnas i politisk lidelse, motstridiga uttryck för klassintressen eller tekniska lösningar. Vad som krävs är en andlig pånyttfödelse som en förutsättning för framgångsrik tillämpning av politiska, ekonomiska och teknologiska åtgärder. Men det råder ett behov av en katalysator. Var förvissade om att ni, trots ert ringa antal, utgör de kanaler genom vilka en sådan katalysator kan åstadkommas.”^{xlix}

1. Det sista budskapet ställer frågan varför ett samhälle med en sådan intellektuell, teknologisk och ekonomisk rikedom inte har kunnat undanröja orättvisorna som håller på att slita sönder det, vilket antyder att svaret inte kan finnas i politisk lidelse, motstridiga uttryck för klassintressen eller tekniska lösningar. Tänk på det samhälle ni lever i och ge ett exempel på vart och ett av följande:
 - a. En politisk lidelse som karakteriserar samhället: _____

 - b. Några motstridiga uttryck av klassintressen i samhället: _____

 - c. En teknisk lösning som samhället har följt: _____

2. Vad, enligt Universella Rättvisans Hus, är en förutsättning för en framgångsrik tillämpning av politiska, ekonomiska och teknologiska åtgärder för att eliminera sociala problem? _____

3. Vad säger Universella Rättvisans Hus krävs för att åstadkomma samhällets andliga pånyttfödelse? _____

4. Vilka säger Universella Rättvisans Hus utgör en kanal genom vilken Bahá'u'lláhs budskap kan förmedlas? _____

Diskutera nu med de ovanstående tankarna i åtanke, tillsammans med dina vänner som studerar denna kurs, hur deltagande i genomförandet av den Gudomliga Planen gör det möjligt för ungdomar att fungera som kanaler för den andliga pånyttfödelsen av samhället.

AVSNITT 19

Utan tvivel fick diskussionen i slutet av förra avsnittet er att fundera mer på den väsentliga roll som unga människor kommer att spela under Sakens fortsatta frammarsch. I nedanstående stycke ur *God Passes By* presenterar Shoghi Effendi en bild av trons tidiga förkämpar, vars heroiska handlingar kommer att inspirera mänskligheten genom tiderna. Då många av de själva var unga människor, gör vi klokt i att reflektera över de ord som Beskyddaren använde för att beskriva deras utomordentliga egenskaper. Innan ni gör det kan det vara till hjälp att läsa igenom följande ordlista:

Meteor:	Ett lysande streck som plötsligt syns och snabbt rör sig över himlen
Praktfull:	Storslagen, imponerande skönhet
Satellit:	En himlakropp som cirkulerar kring en större himlakropp
Galax:	En mycket stor grupp stjärnor
Banbrytande:	Som öppnar nya vägar
Pionjär:	En person som törs gå före och visa vägen
Intrig:	Hemlig plan
Fromhet:	Hängivelse åt religiös plikt
Bragte ur fattningen:	Förvånade, förvirrade
Antagonister:	Fiender, motståndare
Revolutionera:	Skapa genomgripande förändring

Beskyddaren skriver:

”Vi skådar, då vi överblickar händelserna i denna första akt i ett storslaget drama, hur den gestalt som är Huvudhjälten, Báb, likt en meteor höjer sig över Shiráz horisont, genomkorsar Persiens dystra himmel från söder till norr, dalar med tragisk snabbhet och förgås i en praktfullt flammande eld. Vi skådar Hans satelliter, en galax av gudshängivna hjältar, stiga över samma horisont, utstråla samma bländande ljus, bränna ut sig själva med samma snabbhet och i sin tur ge ökad drivkraft åt Guds nyfödda tros stadigt ökande styrka. [...]

”De hjältar vars handlingar lyser över berättelsen om denna våldsamma andliga kamp, vilken på samma gång involverar folk, prästerskap, monark och regering, var Bábs utvalda lärjungar, den Levandes bokstäver och deras följeslagare, denna nya dags banbrytande pionjärer, som motstod så mycket intriger, okunnighet, svekfullhet, grymhet, vidskepelse och feghet, med en upphöjd ande, oövervinnelig och vördnadsbjudande, en häpnadsväckande djup kunskap, en oemotståndlig vältalighet, en fromhet oöverträffad i sin hängivelse, ett mod lejonlikt i sin häftighet, en självförnekelse helgonlik i sin renhet, en målmedvetenhet klipplik i sin fasthet, en vision överväldigande i sin omfattning, en vördnad för Profeten och Hans imamer som bragte deras motståndare ur

fattningen, en övertalningsförmåga som var förskräckande för deras antagonister, ett mått av tro och en norm för uppförande som utmanade och revolutionerade livet för deras landsmän.”¹

1. Fullborda följande meningar:

- a. Den Levandes bokstäver och deras följeslagare var engagerade i en _____
_____ kamp.
- b. Denna kamp involverade på samma gång _____,
_____, _____ och _____
_____.
- c. Trons tidiga hjältar motstod intriger, okunnighet, svekfullhet, grymhet, vidskepelse, och feghet med
 - en _____ ande, _____ och _____
_____ ,
 - en _____ kunskap,
 - en _____ vältalighet,
 - en fromhet _____ ,
 - ett mod _____ ,
 - en självförnekelse _____ ,
 - en målmedvetenhet _____ ,
 - en vision _____ ,
 - en vördnad för Profeten och Hans imamer _____
_____ ur _____ ,
 - en övertalningsförmåga _____
_____ ,
 - ett mått av tro och en norm för uppförande som _____
och _____ livet för deras landsmän.

2. Med vilket mål gick trons tidiga hjältar in i den andliga kamp som beskrivits av Beskyddaren i ovanstående stycke? _____

3. Är vår tids ungdomar som är engagerade i genomförandet av den Gudomliga Planen, liksom deras föregångare engagerade i en andlig kamp? _____
4. På vilket sätt liknar deras kamp den kamp som fördes av trons tidiga hjältar? _____

5. Hur kan vår tids ungdomar säkerställa att de, liksom sina bröder och systrar under trons heroiska epok, kan lyckas i den andliga kamp som de är engagerade i? _____

Innan vi fortsätter till nästa avsnitt kanske ni vill reflektera över följande stycke från ett budskap skrivet av Universella Rättvisans Hus:

”När den upphöjda personen Báb vid blott tjugofem års ålder stod upp för att överlämna sitt revolutionerande budskap till hela världen, var många av dem som accepterade och spred Hans läror unga, till och med yngre än Báb själv. Deras hjältemod, förevidgad i all sin bländande intensitet i The Dawn-Breakers, kommer att upplysa den mänskliga historiens annaler i århundranden framöver. Så inleddes ett mönster där varje generation av ungdomar, som hämtade inspiration från samma gudomliga impuls att omstöpa världen, har tagit tillfället i akt att bidra till den senaste fasen i den utvecklande process som syftar till att förändra mänsklighetens liv. Det är ett mönster som inte har drabbats av något avbrott från Bábs tid till den nuvarande timman.”^{li}

AVSNITT 20

Genom successiva cykler av kriser och segrar har ungdomar i varje generation följt den väg som gryningens hjältar stakat ut och har förblivit i det främsta ledet för bahá’í-aktiviteterna, och arbetat för att föra ut Bahá’u’lláhs budskap till mänskligheten. Universella Rättvisans Hus skriver:

”Från första början av bahá’í-eran har ungdomar spelat en vital roll i proklamationen av Guds uppenbarelse. Báb var själv endast tjugofem år när Han förklarade Sin mission, medan den Levandes bokstäver var ännu yngre. Mästaren blev som mycket ung man kallad att axla ett tungt ansvar när Han tjänade Sin Fader i Irak och Turkiet; och Hans bror, den Renaste Grenen gav upp sitt liv för Gud i det Största fängelset vid tjugotvå års ålder för att Guds tjänare måtte ’återuppväckas och alla som dväljs på jorden förenas’. Shoghi Effendi var student i Oxford då Han kallades till Beskyddarskapets tron och många av Bahá’u’lláhs riddare, som vann oförgänglig ryktbarhet under det tioåriga korståget, var unga människor.”^{lii}

I ett budskap skrivet 1984 hyllar Universella Rättvisans Hus hjältarna från en mer närliggande tid:

”Betänk till exempel fallen i Shiraz förra sommaren då sex unga kvinnors liv, i åldrarna mellan 18 och 25 år, utsläcktes i bödelns snara. Alla ställdes inför försök att locka dem till förnekelse av sin tro; alla vägrade att förneka sin Ålskade. Se också på redogörelserna för den häpnadsväckande själsliga styrkan som visats om och om igen av barn och ungdomar som underkastats förhör och skymfningar av lärare och mullor och relegerats från skolan för att de hållit fast vid sin tro. Det är dessutom värt att notera att ungdomarna under de restriktioner som så grymt pålades deras samfund, gav prov på en utomordentlig anda av tjänande och över hela landet gav all sin energi till bahá’i-institutionernas förfogande. Inget glansfullt tal skulle kunna ge ett mer passande vittnesbörd om deras andliga engagemang och trohet än dessa rena handlingar av osjälviskhet och hängivelse. På så gott som ingen annan plats på jorden fordras det ett så stort pris för tron av bahá’ierna. Inte heller skulle det kunna finnas villigare, än mer strålande bärare av trons offerbägare än de tappra bahá’i-ungdomarna i Iran. Skulle det då inte rimligen kunna förväntas att ni, ungdomar och unga vuxna som lever under en sådan speciell tid, som får bevittna sådana gripande exempel på tapperhet hos era iranska kamrater och får åtnjuta sådan rörelsefrihet, ’obehindrade såsom vinden’ beger er ut på bahá’i-verksamhetens fält?”^{liii}

Möjligheter att reflektera över betydelsefulla händelser i heroiska själers liv runt om i världen, kan hjälpa varje generation ungdomar att få en känsla av ett uppdrag. Nära band skapas till dessa framstående gestalter under barndomen genom de berättelser som berättas i veckovisa barnklasser och i hemmen, men en mer avsiktlig ansträngning krävs för att tillgodose detta behov mellan tolv och femton års ålder och naturligtvis under hela ungdomstiden. Noggrant valda exempel, en del dramatiska och andra mindre dramatiska, kan påvisa sådana egenskaper som mod, beslutsamhet, iver och osjälviskhet vilka unga människor måste sträva efter att efterlikna.

1. Identifiera antingen från trons tidiga historia eller från senare tid några händelser som ni tycker att ungdomar bör reflektera över: _____

2. Motivera varför ni valt just dessa händelser: _____

AVSNITT 21

Även utifrån det lilla urvalet av stycken som citerats ovan, är det möjligt att urskilja att livet för Trons tidiga förkämpar och de heroiska själar som följde dem utmärktes av en stark känsla av syfte. Det är lika uppenbart att de var och en måste ha ägt en förståelse för betydelsen av det historiska ögonblick som de levde i, såväl som en vision om omfattningen av den förändring som mänskligheten var kallad att åstadkomma. Att denna känsla av syfte fann uttryck i ett liv ägnat åt spridningen av det gudomliga budskapet framstår också tydligt. Men när vi reflekterar över de heroiska gärningar de utförde och över det yttersta offer som många av dem gjorde, kan vi inte tro att enbart dessa kännetecken utmärkte dessa helgade varelser. Vad var det som

karaktäriserade deras liv mest? Vilken passion var de uppfyllda av och vad drev dem till sådana höjder av osjälviskt tjänande? Var det inte kärleken till Gud som brann så klart i deras bröst? Var de inte berusade av deras Älskades skönhet? Kan vi någonsin hoppas kunna bidra till frigörandet och utvecklingen av andliga förmågor hos nästa ungdomsgeneration om vi inte fostrar dem till att attraheras av skönhet, om vi inte vårdar deras medfödda önskan om att ta del av de mjukt flödande strömmarna av sann kunskap, om vi inte hjälper dem att utveckla en intim relation till sin Skapare? Låt oss avsluta denna del genom att fördjupa oss i följande ord:

”Ty när den sanne älskaren och hängivne vännen når den Älskades närvaro, kommer den Älskades strålande skönhet och elden i älskarens hjärta att tända en flamma som kommer att bränna bort alla slöjor och täckelser. Ja, allt det han har, från märg till hud, kommer att sättas i brand, så att intet kommer att återstå utom Vännen.”^{liv}

”O vänner! Övergiv ej den eviga Skönheten för en skönhet som måste dö och fäst ej era hjärtan vid denna förgängliga värld av stoft.”^{lv}

”Du skall veta att den är sant lärd som har erkänt Min uppenbarelse och druckit ur Min kunskaps ocean, och svävat i Min kärleks rymd, och kastat bort allt utom Mig, och tagit ett fast grepp om det som sänts ned från Mitt oförlikneliga yttrandes rike. Hon är i sanning såsom ett öga för mänskligheten och livets ande för hela skapelsens kropp. Förhärligad vare den Allbarmhärtige som har upplyst henne och förmått henne att stå upp för att tjäna Hans stora och mäktiga sak. Sannerligen, en sådan människa är välsignad av härskaran i höjden och hör till dem som dväljes i storhetens tabernakel och har druckit av Mitt förseglade vin i Mitt namn, den Allsmäktige, den Allstarke.”^{lvi}

”O Guds armé! Närhelst ni ser en person, vars hela uppmärksamhet är riktad mot Guds sak, vars enda syfte är att Guds ord får inflytande, som dag och natt med rena avsikter utför tjänster för Saken, i vars uppträdande inte det minsta spår av själviskhet eller privata motiv kan skönjas, utan endast hänförd vandrar i Guds kärleks vildmark, endast dricker ur Guds kunskaps bägare, är helt upptagen av spridandet av Guds ljuva dofter, förtrollad av de heliga verserna från Guds Konungariket – var då viss om att denna människa kommer att stödjas och stärkas av himlen, att hon såsom morgonstjärnan för alltid kommer att tindra klart från den eviga nådens skyar. Men om hon visar minsta fläck av själviska önskningar och egenkärlek kommer hennes ansträngningar ej att leda någon vart och till slut kommer hon att fördärvas och förlora allt hopp.”^{lvii}

”Du skall i sanning veta att den gudomliga försynens hand har fått dig att nalkas konungarikets tron och det gudomliga glädjebudskapet har orsakat sådan fröjd och lycka inom dig att du har avlägsnat täckelset och lyft undan slöjan från den Gudomliga skönhetens anlete, skådat det Strålande anletet genom din insikt och blivit medveten om renhetens och helighetens mysterier i denna gudomliga Sak!

”Med ett hjärta som flödar över av Guds kärlek, bönfall nu Gud med yttersta glädje och tacka Gud för denna vägledning och denna upphöjda gåva. Och var, i sanning, förvissad om att förkämparna för din Guds gåvor skall sluta upp kring dig från alla håll när dina fötter blivit stadiga på Vägen.”^{lviii}

”O min Gud! O min Gud! Denne Din tjänare har närmat sig Dig, vandrar med brinnande håg genom Din kärleks öken, går Ditt tjänandes stig, emotser Dina ynnestbevis, hoppas på Dina gåvor, förlitar sig på Ditt konungadöme och är berusad av Din gåvas vin. O min Gud! Öka glöden i hans tillgivenhet för Dig, ihärdigheten i hans lovprisning av Dig och iveren i hans kärlek till Dig.

”Sannerligen, Du är den mest frikostige, den överflödande nådens Herre. Det finnes ingen annan Gud än Du, den Förlåtande, den Barmhärtige.”^{lix}

KÄLLHÄNVISNINGAR

- i. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í Prayers and Tablets for the Young* [Bahá'í-böner och skrifter för de unga] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1978), nr. 38, s. 30.
- ii. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* [Bahá'í-böner: Ett urval böner uppenbarade av Bahá'u'lláh, Báb och 'Abdu'l-Bahá] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 års upplaga), s. 246–47.
- iii. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval* (Spånga: Bahá'í-förlaget AB, 2022), nr. 225.
- iv. 'Abdu'l-Bahá, citerat i ett brev daterat 11 april 1985 skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar till en individ, publicerat i *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986: The Third Epoch of the Formative Age* [Budskap från Universella Rättvisans Hus, 1963–1986: Den tredje epoken av den danande tidsåldern] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996), nr. 426.3a, s. 665.
- v. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í böner* (Spånga: Bahá'í-förlaget AB, 2019, Sjunde reviderade och utökade upplagen), s. 26.
- vi. Bahá'u'lláh, citerat i Riḍván-budskapet 1982 till världens Bahá'ier skrivet av Universella Rättvisans Hus.
- vii. Ur ett budskap daterat 25 maj 1975 skrivet av Universella Rättvisans Hus till alla Nationella andliga råd, publicerat i *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986*, nr. 162.34, s. 310.
- viii. Ur ett budskap daterat 1 juli 2013 skrivet till deltagarna i de kommande 114 ungdomskonferenserna runt om i världen.
- ix. Ur ett budskap daterat 10 juni 1966 skrivet till Bahá'í-ungdomar i alla länder, publicerat i *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986*, nr. 37.2, s. 92.
- x. Ur ett brev daterat 23 februari 1995 skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar till utvalda Nationella andliga råd.
- xi. Ur ett budskap daterat 29 december 2015 skrivet till de Kontinentala Rådgivarnas konferens.
- xii. Ur ett brev daterat 23 april 2013 skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar till ett Nationellt andligt råd, publicerat i *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* [Ramverk för handling: Utvalda budskap från Universella Rättvisans Hus och kompletterande material, 2006-2016], nr. 52.3, s. 296.
- xiii. Ur ett brev daterat 19 april 2013 skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar till en liten grupp individer, *ibid.*, nr 51.9, s. 293.

-
- xiv. Ur ett budskap daterat 12 december 2011 skrivet av Universella Rättvisans Hus till alla Nationella andliga råd, *ibid.*, nr. 20.21, s. 138.
- xv. Bahá'u'lláh, *Axplock ur Bahá'u'lláhs skrifter* (Bahá'í-Förlaget AB, 2022), nr. 137.
- xvi. Ur ett brev daterat 8 december 1923 skrivet av Shoghi Effendi till ett bahá'í-samfund, i "Trustworthiness: A Cardinal Bahá'í Virtue" [Pålitlighet: En avgörande Bahá'í-egenskap], sammanställt av Universella Rättvisans Hus forskningsavdelning och publicerat i *The Compilation of Compilations* [Sammanställningen av sammanställningar], (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991, vol. 2, nr. 2075, s. 345.
- xvii. *Abdu'l-Bahá in London: Addresses and Notes of Conversations* [Abdu'l-Bahá i London: Uttalanden och anteckningar från samtal], (Bahá'í Publishing Trust, London, 1982), s. 66.
- xviii. *Axplock ur Bahá'u'lláhs skrifter*, nr. 29.
- xix. Bahá'u'lláh, i "Trustworthiness", publicerat i *The Compilation of Compilations*, vol. 2, nr. 2032, s. 332.
- xx. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* [Den gudomliga civilisationens hemlighet], (Bahá'í Publishing Trust, Wilmette 2007), stycke 5, s. 5.
- xxi. *Ibid.*, stycke 6, s. 6.
- xxii. *Axplock ur Bahá'u'lláhs skrifter*, nr. 43.
- xxiii. *Ibid.*, nr. 126.
- xxiv. Bahá'u'lláh, citerat av Shoghi Effendi, *Den gudomliga rättvisans ankomst* (Bahá'í-förlaget AB, 2022).
- xxv. *Axplock ur Bahá'u'lláhs skrifter*, nr. 60.
- xxvi. Bahá'u'lláh, citerat av Shoghi Effendi, *Den gudomliga rättvisans ankomst*.
- xxvii. *Ibid.*
- xxviii. *Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas* [Skrifter av 'Abdu'l-Bahá Abbas] (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 års upplaga), vol. 2, s. 436.
- xxix. *Axplock ur Bahá'u'lláhs skrifter*, nr. 143.
- xxx. *Ibid.*, nr. 70.
- xxxi. 'Abdu'l-Bahá, *Några Besvarade frågor* (Bahá'í-förlaget AB, 2017), nr. 10.

-
- xxxii. Ur ett anförande 17 november 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* [Den universella fredens förkunnelse: Föredrag hållna av 'Abdu'l-Bahá under Hans besök i Förenta staterna och Kanada 1912] (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), stycke 4, s. 618.
- xxxiii. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá 29 augusti 1912, *ibid.*, stycke 4, s. 405.
- xxxiv. Bahá'u'lláh, *Förborgade ord* (Bahá'í-förlaget AB, 1991), persiska delen, nr. 6.
- xxxv. *'Abdu'l-Bahás yttersta Vilja och Testamente* (Svenska Bahá'í-samfundet, 2012).
- xxxvi. *Förborgade ord*, persiska delen, nr. 49.
- xxxvii. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval*, nr. 10.
- xxxviii. Báb, citerat i *Gryningens Hjältar: Nabils berättelse om bahá'í-uppenbarelsens tidiga dagar* (Stockholm: Bahá'í-förlaget AB, 2021), s 95–96.
- xxxix. *'Abdu'l-Bahás yttersta Vilja och Testamente*.
- xl. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá 17 november 1911, publicerat i *Anföranden i Paris* (Bahá'í-förlaget AB, 1985), nr. 49.
- xli. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá 1 september 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace*, stycke. 7, s. 417.
- xlii. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval*, nr. 105.
- xliii. Ur ett brev daterat 17 februari 1933 skrivet å Shoghi Effendis vägnar, i *Social Action: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* [Social handling: En sammanställning framtagen av Universella Rättvisans Hus forskningsavdelning] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2020), nr. 90, s. 44.
- xliv. Ur ett brev daterat april 1955 skrivet av Shoghi Effendi, publicerat i *Messages to the Bahá'í World, 1950–1957* [Budskap till Bahá'í-världen, 1950–1957] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1971, 1999 upplaga), s. 76.
- xliv. Ur ett brev daterat 4 maj 1953 skrivet av Shoghi Effendi, *ibid.*, s. 155.
- xlvi. Ur ett budskap daterat 1 juli 2013 skrivet till deltagarna till de kommande 114 ungdomskonferenserna runt om i världen.
- xlvii. *Ibid.*

-
- xlvi. Ur ett budskap daterat 8 februari 2013 skrivet av Universella Rättsvisans Hus till världens Bahá'íer.
- xlix. Ur ett budskap daterat 8 januari 2000 skrivet till vännerna som samlats vid ungdomskonferensen i Paraguay, publicerat i *Turning Point: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 1996-2006* [Vändpunkt: Utvalda budskap av Universella Rättsvisans Hus och kompletterande material, 1996–2006] (West Palm Beach: Palabra Publications, 2006), s. 123–124.
- l. Shoghi Effendi, *God Passes By* [Gud passerar förbi] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, 1974, 2019 års upplaga), s. 4–6.
- li. Ur ett budskap daterat 1 juli 2013 skrivet till deltagarna i de kommande 114 ungdomskonferenserna runt om i världen.
- lii. Ur ett budskap daterat 10 juni 1966 skrivet till bahá'í-ungdomar i alla länder, publicerat i *Messages from the Universal House of Justice, 1963-1986*, nr. 37.1, s. 92.
- liii. Ur ett budskap daterat den 3 januari 1984 skrivet av Universella Rättsvisans Hus till världens bahá'í-ungdomar, *ibid.*, nr. 386.6, s. 616.
- liv. *Den gudomlige Álskades kallelse: Utvalda esoteriska skrifter av Bahá'u'lláh* (Bahá'í-förlaget AB, 2024), nr. 2.27.
- lv. *Förborgade ord*, persiska delen, nr. 14.
- lvi. *Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 14.
- lvii. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval*, nr. 35.
- lviii. *Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 upplaga), vol. 1, s. 182.
- lix. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í Prayers*, s. 173.

En lovande ålder

Syfte

Att utforska den väldiga potential som finns hos unga människor mellan tolv och femton år och att förstå betydelsen av att förse dem med en miljö som gynnar frigörandet och utvecklingen av deras andliga förmågor.

AVSNITT 1

I föregående del diskuterade vi några karaktärsdrag som ska utmärka ungdomar. Syftet med denna del är att utforska den väldiga potentialen hos juniorer och de krafter som formar deras liv. De begrepp ni kommer att undersöka här har gradvis befasts genom årtionden av erfarenhet. De särskilda behoven hos dem som är mellan tolv och femton år har länge erkänts av bahá'í-samfundet. Från de tidiga försöken att utbilda personer i denna åldersgrupp och de efterföljande ansträngningarna att lära sig hur de kan frigöra sina förmågor och kanalisera sina svallande energier har programmet för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor, som vi utforskar i denna bok, gradvis växt fram. Ni kanske är bekanta med programmet genom att ha deltagit i det själv när ni var yngre eller genom att ha arbetat tillsammans med någon av era vänner som genomfört det med en grupp juniorer, eller att i sällskap med andra ha besökt föräldrar i er by eller ert grannskap för att diskutera dess tillvägagångssätt och teman. Materialet ni nu studerar är tänkt att hjälpa er att till en början ägna tre år av era liv, men kanske mer, till detta förtjänstfulla område av tjänande i vilket ni kommer att bistå flera medlemmar av en så lovande åldersgrupp att navigera ett avgörande skeende i sina liv.

Angående programmet för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor skriver Universella Rättvisans Hus:

”Den snabba spridningen av programmet för andlig utveckling bland juniorer är ännu ett uttryck för kulturellt framsteg inom bahá'í-samfundet. Medan globala trender projicerar en bild av denna åldersgrupp som varande problematisk, förlorad i våndorna av tumultartad fysisk och känslomässig förändring, oemottaglig och självupptagen, rör sig bahá'í-samfundet – med det språk det använder och det tillvägagångssätt det anammar – helt klart i motsatt riktning och ser i juniorerna i stället altruism, en utpräglad känsla för rättvisa, iver att lära sig om universum och en önskan att bidra till byggandet av en bättre värld. Berättelse på berättelse, i vilka juniorer i länder överallt på vår planet uttrycker sina tankar som deltagare i programmet, vittnar om värdet i denna vision. Det finns alla indikationer på att programmet engagerar deras växande medvetande i en utforskning av verkligheten, vilken hjälper dem att analysera de konstruktiva och destruktiva krafter som verkar i samhället och att känna igen det inflytande dessa krafter utövar på deras tankar och handlingar, skärper deras andliga iakttagelseförmåga, förhöjer deras uttrycksförmåga och förstärker moraliska strukturer som kommer att tjäna dem under deras liv. Vid en ålder där spirande intellektuella, andliga och fysiska krafter blir tillgängliga för dem, ges de verktyg som behövs för att bekämpa krafter som skulle beröva dem deras sanna identitet som ädla varelser och att arbeta för allas bästa.”^{ix}

Många av de begrepp och idéer som nämns av Rättvisans Hus i ovanstående stycke är fokuset för studierna i denna del, och allt eftersom ni går igenom den kommer dessa att klargöras ytterligare för er. För tillfället kanske ni vill svara på följande frågor:

1. Vilken bild ger globala trender av den åldersgrupp som juniorer tillhör? ____

2. Vad ser bahá'í-samfundet i stället i denna åldersgrupp? _____

-
-
3. Genom att engagera juniorernas växande medvetande i en utforskning av verkligheten, vad hjälper programmet för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor dem att göra? _____

4. Vad blir möjligt för juniorerna att göra med de verktyg de får genom programmet? _

5. Varför tror ni unga människor i åldern 12 till 15 utgör en så speciell grupp?

6. I ljuset av det som beskrivs ovan, och med tanke på några juniorer som ni redan känner, kan ni identifiera några av de särskilda behoven hos denna yngre generation? _____

7. Vad motiverar er att engagera er i just detta område av tjänande? _____

AVSNITT 2

Bahá'u'lláh säger oss att en individ når början på sin mognadstid vid femton års ålder, då lagar som de som handlar om obligatorisk bön och fasta blir bindande. Sett ur detta perspektiv, får åren omedelbart före den åldern en särskild betydelse. Det är under dessa få år som övergången från barndom till ungdom sker. De plötsliga och snabba förändringarna – fysiska, intellektuella och känslomässiga – påverkar beteendet på ett antal sätt.

Vid tolv års ålder har tecken på övergång börjat visa sig. Många juniorer kommer att fysiskt växa mer under de kommande tre till fyra åren än i något annat stadium i sina liv. De kommer att öka i längd och vikt och kommer att uppleva hormonella förändringar. Pojkar kommer att få en djupare röst och flickor kommer att börja få kvinnliga former. Båda kommer att gå igenom puberteten och få den fysiska förmågan att få barn.

De fysiska och känslomässiga förändringarna som en person upplever under denna period är sammanlänkade. Spänningen över framväxten av nya krafter och en iver att använda dem åtföljs av tafatthet, känslighet och ångest. Dessa känslor kan ge upphov till ett motsägelsefullt beteende. Man kan verka blyg, men ändå vara social ibland; man kan uttrycka en önskan att vilja bli lämnad ifred, men ändå samtidigt önska uppmärksamhet; man kan ha ett otroligt mod i vissa situationer och vara ganska rädd i andra. Växande uppmärksamhet för sina egna talanger och förmågor manifesterar sig gradvis, liksom en ökad känsla av medvetenhet om sin plats i världen, särskilt i kontexten av ens relation med både jämnåriga och vuxna. Hur andra ser ens utseende och reagerar på ens idéer får betydelse.

Det är under de få åren innan vi når femton års ålder som grundläggande begrepp om individens och kollektivets liv formas i våra sinnen. Vår analysförmåga blir starkare och vi kan börja ifrågasätta mycket av det vi har lärt oss och se motsägelser i världen omkring oss som tidigare gått obemärkt förbi. Vi är inte lika villiga som tidigare att automatiskt följa de vuxnas normer. Under denna övergångstid söker man ständigt svar på frågor, ofta filosofiska till sin natur, och ett nytt medvetande utvecklas snabbt.

Om unga människor ska få hjälp att på ett givande sätt ta vara på sina framväxande förmågor är det viktigt att undvika att behandla dem på sätt som tenderar att å ena sidan förlänga deras barndom och å andra sidan uppmuntra dem att imitera en version av att vara vuxen som på så många sätt är ytlig – en trend som tyvärr slår rot i allt fler samhällen. ‘Abdu’l-Bahá indikerar:

”Efter en tid kommer han till ungdomsperioden, i vilken hans tidigare förutsättningar och behov ersätts av nya krav som är användbara för att gå vidare på hans nya nivå. Hans uppfattningsförmåga breddas och fördjupas; hans förnuft övas och vaknar; barndomens begränsningar och omgivning hindrar inte längre hans energi och prestation.”^{1xi}

För att öka er förståelse av skillnaderna mellan barndomen och ungdomen kan ni diskutera följande frågor i er grupp:

1. Vad innebär det att iakttagelseförmågan breddas och fördjupas? Kan ni illustrera era kommentarer med några exempel? _____

2. Hur skiljer sig en juniors intellektuella förmågor från ett barns? _____

3. Vilka är några av barndomens begränsningar som inte längre begränsar energin hos en junior? _____

AVSNITT 3

Varje individ bör få den sorts utbildning och fostran under åren omedelbart före femton års ålder som kommer låta ungdomsperiodens inneboende egenskaper att framträda. Behovet av en sådan utbildning blir särskilt tydligt när man inser att vid femton års ålder kommer många av individens tanke- och beteendemönster redan att ha fastställts. Som ‘Abdu’l-Bahá förklarar är det

”oerhört svårt att fostra individen och förbättra karaktären när puberteten väl är förbi. Vid det laget är det som erfarenheten har visat gagnlöst, även om alla ansträngningar görs för att förändra ett visst drag. Han kanske kan bättra sig något idag, men låt några dagar gå och han glömmer och återvänder till sitt vanliga tillstånd och invanda sätt.”^{lxii}

Ni är bekanta med termen ”tonåren”, vilket ofta används ganska brett och kan syfta på unga personer som är mellan ungefär tolv år till så gamla som nitton. Ibland används frasen ”yngre tonåren” för att beskriva den åldersgrupp som vi kallar ”juniorer”. Vi är här inte alltför specifika i detta avseende, utan använder termerna synonymt för att syfta på ungdomar mellan tolv och femton år. För att fundera över vikten av utbildning under tonåren, avgör om följande påståenden är sanna:

- _____ Även om en god utbildning har saknats under barndomen, kan en lämplig fostran under dessa få år bidra till att korrigerade de oönskade beteendemönster som etablerats tidigare.
- _____ Endast de individer som har mottagit andlig och moralisk utbildning under barndomen kan utveckla sin fulla potential.
- _____ Utan ordentlig uppmärksamhet och omsorg under tonåren, kan en individ lätt gå vilse, även om denne under hela barndomen har mottagit moralisk och andlig utbildning.
- _____ Det är under tonåren som individer börjar anpassa sina liv till de krafter som utvecklar samhället eller låter sig dras med av krafter som leder till social upplösning.

AVSNITT 4

En ökad medvetenhet under tonåren kan riktas mot ett av två syften: mot underkastelse till Guds vilja och självupppoffrande tjänande av mänskligheten eller till fångenskap i jagets och passionens fångelse. ‘Abdu’l-Bahá klargör:

”Varje skapat tings individualitet grundas på gudomlig visdom, ty i Guds skapelse finnes inga fel. Personligheten är emellertid ingen beständig enhet. Den är en något föränderlig egenskap hos människan och kan vändas åt ettdera hållet. Om hon förvärvar lovvärda dygder, stärker detta individualiteten hos henne och framtager hennes dolda krafter; men om hon förvärvar brister, kommer skönheten och enkelheten i hennes individualitet att gå förlorad för henne och dess gudagivna egenskaper att förkvävas i den motbjudande själviskhetens atmosfär.”^{lxiii}

Vi lever i en tid då en aggressiv materialistisk kultur invaderar alla delar av livet. Den överdrivna självupptagenheten som är sammanvävd med strukturen i denna genomgripande kultur ställer oss inför många utmaningar när vi försöker bistå juniorer att utveckla sin kapacitet, för även ansträngningar som uppriktigt försöker hjälpa unga människor förverkliga sin potential och rikta sina energier mot det gemensamma bästa kan drabbas av det negativa inflytandet från en världsbild som i grunden är individualistisk. Det är ett komplext problem. Det nuvarande världssystemet berövar stora mängder av människor styrkan att leva meningsfulla liv; därför är frågan om förtroendet för ens moraliska styrka en fråga att behandla. Det skymmer människors höga kallelse; därför är förverkligandet av ens ädla förhoppningar en befogad fråga. Det gör många omedvetna om själens liv; därför förtjänar upptäckten av ens sanna potential uppmärksamhet. Ändå åtgärdar program som betonar ”jaget” inte nödvändigtvis situationen. Vad som ofta sker är att sådana program, i självförverkligandets, självupptäckten och självförtroendets namn, romantiserar individen och stärker egot. Vår utmaning är att fostra sann andlig mottaglighet hos de unga, så att deras ömma hjärtan kan väckas av attraktion till den Största Skönheten och vändas mot de höga idealen av osjälviskt tjänande av mänskligheten. Våra ansträngningar att tillgodose de utbildningsbehov som uppstår i denna formande del i deras liv måste förhindra att det påträngande jaget hävdar sig. För att utforska naturen hos denna utmaning, ombeds ni i de följande avsnitten att reflektera över några stycken ur skrifterna som hänvisar till jaget. Men först kanske ni finner det till hjälp att i er grupp diskutera betydelsen av frasen ”det påträngande jaget som hävdar sig självt”. Hur kan man säkerställa att tjänande inte blir en arena där jaget tar över?

AVSNITT 5

Den första uppsättningen citat nedan relaterar till aspekter av ”individualitet” som behagar Gud och som bör utvecklas:

”O Mina tjänare! Kunde ni uppfatta med vilka under av Min frikostighet och välgörenhet Jag har hågats att betro era själar, skulle ni i sanning befria er från tillgivenhet till alla skapade ting och ernå sann kunskap om era egna jag – en kunskap som är det samma som förståelsen av Mitt eget Väsen. Ni skulle finna er oberoende av allt utom Mig och skulle förnimma med ert inre och yttre öga hur Min mildhets och frikostighets hav rör sig inom er.”^{lxiv}

”Fjärran, fjärran från Din härlighet är det som den dödliga människan kan intyga om Dig eller tillskriva Dig eller den lovsång varmed hon kan förhärlika Dig! Vilken plikt Du än har ålagt Dina tjänare i fråga om att till det yttersta prisa Ditt majestät och Din härlighet, är den endast ett tecken på Din nåd mot dem, så att de må bli i stånd att höja sig till den ställning som förlänats deras eget innersta väsen, ställningen av kunskap om deras egna jag.”^{lxv}

”Den första prydnaden och det första gryningsskimret över moderbokens horisont är att människan bör känna sitt eget jag och inse vad som leder till upphöjelse eller till förnedring, till ära eller vanära, till rikedom eller fattigdom.”^{lxvi}

”O andens son! Jag skapade dig rik, varför försätter du dig i fattigdom? Ädel skapade Jag dig, varför förnedrar du dig? Av kunskapens väsen skänkte Jag dig liv, varför söker du upplysning från någon annan än Mig? Av kärlekens lera

formade Jag dig, hur kan du sysselsätta dig med en annan? Vänd din blick in mot dig själv, så att du må finna Mig stående inom dig, mäktig, kraftfull och i Mig själv varande.”^{lxvii}

Fullborda följande meningar baserat på ovanstående citat:

- a. När vi uppfattar med vilka under av frikostighet och välgörenhet Gud har hågat betro våra själar, kommer vi _____
_____ och _____
_____.
- b. Vi skulle finna oss _____ och skulle förnimma med vårt inre och yttre öga _____

_____.
- c. Vilken plikt Gud än har ålagt oss att prisa Guds majestät och härlighet, är den endast ett tecken på Hans nåd mot oss, så att vi må bli i stånd att _____

_____.
- d. Vi bör känna vårt eget jag och inse vad som leder till _____ eller till _____, till _____ eller _____, till _____ eller _____.
- e. Vi har skapats _____ och _____. Av _____ skänkte Gud oss liv och av _____ lera _____ Han oss. Han ber oss att vända vår blick in mot oss själva, så att vi må _____
_____.

Ovanstående citat hänvisar alla till vårt sanna jag och vikten av att förstå dess natur. Vi bör naturligtvis inse att kunskapen om vårt väsens ädelhet inte leder till självupphöjande utan till ödmjukhet inför Gud och Hans tjänare. Diskutera i er grupp hur kunskap om vårt sanna jag hjälper oss i vår kamp mot egot.

AVSNITT 6

Den andra uppsättningen citat varnar oss för konsekvenserna av att hänge sig åt jaget:

”Varje ofullkomlig själ är självupptagen och tänker bara på sitt eget bästa.”^{lxviii}

”Men om hon visar minsta fläck av själviska önskningar och egenkärlek kommer hennes ansträngningar ej att leda någon vart och till slut kommer hon att fördärvas och förlora allt hopp.”^{lxi}

”I synnerhet önskar du befrielse från fåfänga. Denna egenskap, som är stolthet, har varit fördärv för många viktiga personer i världen. Om en person besitter alla berömvärda egenskaper men ändå är egoistisk, då kommer alla dessa dygder och goda egenskaper att utplånas och slutligen förvandlas till den värsta av brister.”^{lxx}

”Förtvivlan, både här och hädanefter, är allt som du kommer få genom njutningslystnad; avsky och elände är allt du kommer att skörda från fanatism, från tro på de dåraktiga och de tanklösa.”^{lxxi}

”Idag hänger sig alla världens folk åt själviska intressen och gör de yttersta ansträngningar och bemödanden för att främja sina egna materiella angelägenheter. De dyrkar sig själva och inte den gudomliga verkligheten och omhuldar inte heller mänskligheten.”^{lxxii}

”Precis som du skrev, renar dessa provningar hjärtats spegel från jagets fläckar så att Sanningens sol kan kasta sina strålar därpå. Det finns ingen slöja mer hindrande än jaget och hur tunn den slöjan än må vara, kommer den till sist att helt utestänga en person och beröva honom hans andel av den eviga nåden.”^{lxxiii}

”Skåda hur solen lyser på hela skapelsen, men endast ytor som är rena och polerade kan återkasta dess härlighet och ljus. Den förmörkade själen har ingen del i uppenbarelsen av verklighetens strålande härlighet och jagets jord, ur stånd att dra fördel av ljuset, kan ej få något att växa.”^{lxxiv}

”Hur förnedrad är icke den själ som finner glädje i detta mörker, upptagen med sig själv, fången i jaget och begäret, som vältrar sig i den materiella världens dy.”^{lxxv}

”Själupptagenhet”, ”egenkärlek”, ”självyrkan”, ”fåfänga”, ”hängivelse åt själviska intressen” och ”fångenskap i jaget och begäret” ger upphov till den atmosfär som hämmar vår individualitets gudagivna egenskaper. Beskriv med några meningar, i ljuset av ovanstående stycken, hur själupptagenhet hämmar andlig tillväxt och moralisk utveckling och minskar effektiviteten av tjänande.

AVSNITT 7

Den tredje uppsättningen citat representerar ett litet urval av de många råd vi finner i skrifterna om hur man ska bemöta det påträngande jaget:

”Idag kommer Abhá-rikets bekräftelser till dem som tar avsäger sig själva, glömmet sina åsikter, sätter sin personlighet åsido och tänker på andras välgång. Vemhelst som har förlorat sig själv har funnit universum och dess invånare! Vemhelst som är upptagen av sig själv vandrar i likgiltighetens och ångerns öken. Huvudnyckeln till självbehärskning är självförglömmelse. Vägen till livets palats går längs avsägelsens stig.”^{lxxvi}

”Han har försett oss med förmågan att genomskåda tingens verklighet; men vi måste vara självförnekande, vi måste ha rena själar, rena avsikter och sträva med själ och hjärta medan vi befinner oss i den mänskliga världen för att uppnå evig härlighet.”^{lxxvii}

”Därför måste det sataniska jagets slöjor brännas bort i kärlekens eld, på det att anden må bli renad och förädlad och sålunda kunna förnimma ställningen hos Honom, förutan vilken världen icke skulle ha blivit skapad.”^{lxxviii}

”Lämna all tanke på det egna jaget och sträva endast efter att vara lydiga och undergivna Guds vilja. Endast på det sättet skall vi bli medborgare i Guds rike och uppnå evigt liv.”^{lxxix}

”Gör allt ni kan för att förmå jaget att förblekna och fäst er vid Härlighetens anlete. När ni väl har nått sådana höjder av tjänande kommer ni att finna alla skapade ting samlade i er skugga. Detta är den gränslösa nåden, detta är den högsta ställningen, detta är det liv som icke förgår. Allt annat utom detta är till slut endast en fullständig undergång och djupaste förlust.”^{lxxx}

”Därför, o vän, giv upp ditt jag på det att du må finna den Oförliknelige, och sväva bortom denna timliga värld på det att du må finna ditt näste i himmelens boning. Var såsom intet om du vill tända varandets eld och vara redo för kärlekens stig.”^{lxxxı}

”Låt oss lägga undan alla tankar på jaget, låt oss blunda för allt på jorden, låt oss varken berätta om våra lidanden eller klaga över våra brister. Låt oss hellre glömma oss själva och medan vi tömmer kalken med den himmelska nådens vin, låt oss ropa ut vår glädje och intagas av den Allhärliges skönhet.”^{lxxxii}

”O världens folk! Följ icke jagets maningar, ty det kallar envist till ondska och begär; följ i stället Honom som är Besittaren av alla skapade ting, som beder er att visa fromhet och uppenbara gudsfruktan.”^{lxxxiii}

De attityder som antyds i ovanstående stycken står i skarp kontrast till den själadyrkan och den besatthet av själtillfredsställelse som karaktäriserar många samhällen idag. Identifiera utifrån dessa stycken några av de attityder vi bör lära oss att utveckla gentemot jaget. Två exempel ges för att hjälpa er.

- Vi bör lära oss att avsäga oss själva, glömma våra åsikter, sätta vår personlighet åsido och tänka på andras välgång.
- Vi bör lära oss att vara självförnekande.
- Vi bör lära oss _____
- Vi bör lära oss _____
- Vi bör lära oss _____
- Vi bör lära oss _____
- Vi bör lära oss _____
- Vi bör lära oss _____

Diskutera i er grupp hur de attityder ni har identifierat bidrar till utvecklandet av en ädel varelse och ger kraft åt tjänandehandlingar.

AVSNITT 8

Slutligen påminner följande ord från ‘Abdu’l-Bahá oss om det ömsesidiga förhållandet mellan självupppoffring och förmågan att bidra till omvandlingen av samhället:

”De flesta människor är upptagna med sitt ego och sina världsliga begär och är nedsänkta i den lägre världens hav. De är fångar i naturens värld utom de själar som har befriats från den materiella världens bojar och band och liksom snabbflygande fåglar svävar i denna gränslösa värld. De är vakna och vaksamma, de skyr dunklet i naturens värld, deras högsta önskan är inriktad på att utrota kampen för tillvaron bland människorna, att utstråla andligheten och kärleken från riket i höjden, att visa den yttersta vänlighet mot människor, att skapa djupa och nära band mellan religionerna och att handla enligt självupppoffringens ideal. Så kommer mänsklighetens värld att omvandlas till Guds rike.”²⁵

”O Guds armé! I denna värld går alla människor nu vilse i sin egen öken och strövar hit och dit alltefter sina fantasiers och infalls ingivelser och följer sina egna nycker. Bland alla jordens myllrande människomassor är det endast det Största namnets samfund, som är fritt och renat från människors påfund och inte har något själviskt syfte att främja. Ensamt bland dem alla har dessa människor i enlighet med Guds lära stått upp med syften renade från själviskhet och arbetar och strävar ytterst hängivet mot ett enda mål: att omvandla detta lägre stoft till den höga himlen, att göra denna värld till en spegel för himmelriket, att omvandla denna värld till en annan värld och få hela mänskligheten att gå rättfärdighetens väg och anta ett nytt sätt att leva.”^{lxxxiv}

”O Guds älskade! I denna, bahá’í-trons religionsordning, är Guds sak renaste ande. Hans sak tillhör inte den materiella världen. Den tillåter varken strid eller krig, inte heller onda eller skamliga gärningar, den tillåter inte gräl med andra religioner eller konflikter med nationerna. Dess enda armé är kärlek till Gud, dess enda glädje Hans kunskaps klara vin, dess enda fältslag förkunnandet av sanningen, dess enda korståg riktas mot det påträngande jaget, mot de onda maningarna från människohjärtat. Dess seger är underkastelse och saktmod och osjälviskhet är dess eviga härlighet.”^{lxxxv}

Ovanstående stycken beskriver några av de utmärkande egenskaperna hos dem som ‘Abdu’l-Bahá betraktar som ”Guds armé”, vilka Han kallar ”Guds älskade”, de som är ”befriade från den materiella världens bojer och band.” Reflektera över dessa utmärkande egenskaper medan du fyller i nedanstående meningar.

- a. De flesta människor är upptagna med sitt _____
 _____ och är nedsänkta i _____
 _____ och är fångade _____
 _____.

- b. De själar som har befriats från den materiella världens bojer och band och liksom snabbflygande fåglar svävar i denna gränslösa värld är _____ och _____; de skyr _____
 _____, deras högsta önskan är inriktad på _____,
 _____ och _____
 _____ från _____,
 att visa den _____,
 _____, att skapa _____ och
 att handla enligt _____
 _____.

- c. I denna värld går alla människor _____ och strövar _____

 _____ och följer _____.

- d. Endast det Största namnets samfund _____
 _____ och har inte _____
 _____. Ensamt bland dem alla, har dessa människor i enlighet med _____ stått upp _____
 _____ och strävar ytterst hängivet mot _____:
 att omvandla _____ till _____

_____, att göra _____
_____, att omvandla
_____ till en _____
_____, och få hela mänskligheten
_____.

- e. Guds sak är _____. Den tillhör inte _____
_____. Dess enda armé är _____
_____, dess enda glädje _____, dess enda
fältslag _____; dess enda korståg riktas
mot _____,
_____. Dess seger är
_____ och _____ och _____ är
dess _____.

AVSNITT 9

Ni kanske lära er följande utdrag ur böner som uppenbarats av Bahá'u'lláh utantill:

”Ingiv dem, o min Herre, med en förnimmelse av deras egen maktlöshet inför Honom som är manifestationen av Ditt Jag, och lär dem att inse sitt eget väsens fattigdom inför de mångahanda tecknen på Din självtillräcklighet och rikedom, så att de må samlas kring Din Sak, klamra sig fast vid Din barmhärtighets fäll och hålla fast vid bandet till Din viljas välbehag.”^{lxxxvi}

”Avkläd då Dina tjänare, o min Gud, jagets och begärets klädnader, eller bevilja att Ditt folks ögon måtte lyftas till sådana höjder att de bland sina önskningar ej skall urskilja något annat än den milda fläkten från Din eviga härlighet, och i sina egna jag ej må känna igen något utom Ditt barmhärtiga Jag, så att jorden och allt som finnes därpå må renas från allt som är Dig främmande, eller allt som uppenbarar något annat än Ditt Jag.”^{lxxxvii}

AVSNITT 10

Allt eftersom ert intresse för att fostra juniorer fördjupas kommer ni att bli bekanta med de många teorier som försöker beskriva tonåren. Ett av de ord som ni upprepade gånger kommer att stöta på är ”kris” – relaterat till identitet, känslor, relationen gentemot föräldrar, interaktioner med auktoriteter och så vidare. Ni behöver se kritiskt på dessa teorier så att ni inte kommer att uppfatta ett kristillstånd som ett nödvändigt villkor för alla juniorer. Måste verkligen varje tonårings liv främst karakteriseras av omvälvningar av något slag? Har juniorer genom historien upplevt oro och förvirring, och går de igenom sådana kriser i alla kulturer och samhällen idag?

När ni försöker besvara dessa frågor behöver ni vara medvetna om att de flesta allmänt förekommande studierna om unga människor utförs inom ramar som lägger en överdriven vikt på jaget, på tillfredsställelse, på biologisk förändring, på sexuell medvetenhet och på materiell framgång – karriär, inkomst och social status. De fokuserar ofta snävt på klass, etnicitet och kön och försummar de gudagivna egenskaper som finns i varje mänsklig själ. Några av de insikter som ni får genom dessa studier kommer naturligtvis att vara ett stöd när ni försöker förstå karaktärsdragen hos denna åldersgrupp. Men det är tveksamt om ansträngningar inspirerade av sådana studier kan göra mycket mer än att anpassa unga människor till normerna i ett materialistiskt samhälle, ett samhälle vars synsätt, som vi vet, tenderar att förstöra den andliga mottagligheten. Skulle inte däremot den uppfattning om juniorer som ni anammar kräva utveckling av den andliga identiteten hos individer som kommer att ”föra vidare en ständigt framåtskridande civilisation” och som kommer att bli ”byggare av enhet” och ”förkämpar för rättvisa”?

Det som är viktigt att komma ihåg i detta avseende är att hur unga människor uppfattas av andra har en enorm effekt på dem. Således bidrar den mörka bilden av tonåren som är så utbredd i samhället till att främja förutsättningarna för att oönskade beteendemönster sprider sig. Ta till exempel uttalandet tillskrivet Sigmund Freud att tonåren är en tillfällig psykisk sjukdom eller Anna Freuds tanke att det i sig är onormalt att vara normal under tonåren. Fungerar inte sådana uttalanden som slöjor som hindrar människor från att se juniorers sanna förmågor? Vilka bevis ledde dessa forskare till sådana svepande slutsatser? Det finns naturligtvis ett antal pedagoger som har talat om tonåren i mer positiva ordalag, men deras idéer är inte de som dominerar diskursen i ämnet. De bilder som finns kvar i föräldrars och lärares medvetande är de av upproriskhet, irrationalitet och lättsinnighet. Hur kan ett samhälle som har dessa idéer flödande genom sina ådror hjälpa tonåringar att bli den sorts ungdomar som beskrevs i den första delen av denna bok?

AVSNITT 11

Med bakgrund i diskussionen ovan, skulle vi vilja föreslå att ni intar följande hållning: närhelst en grupp juniorer utvecklar önskat beteende - utöver det som är ett naturligt resultat av de successiva stadier av kris och seger som karaktäriserar en normal tillväxtprocess - bör dess orsaker sökas i den sociala omgivningen, kanske i de skarpa motsägelser som unga uppvaknande sinnen upptäcker i vuxnas liv som de tidigare litade på utan förbehåll, eller i vuxnas oförmåga att inse rationaliteten hos en individ som försöker lämna barndomens vanor bakom sig.

Denna hållning argumenterar naturligtvis inte för att det skulle råda en total frånvaro av impulsivitet eller upproriskhet i tonåringars beteende. Det som föreslås är att den sociala omgivningen och särskilt de vuxnas uppförande till stor del är ansvarigt för många av de oönskade beteendena som kommit att förknippas med den här åldern. För att utforska konsekvenserna av det påstående vi har gjort kan ni i er grupp diskutera om följande påståenden är giltiga och formulera andra påståenden som vidareutvecklar denna idé:

- Juniorer blir upproriska mot vuxna som ber dem att följa normer som de inte själva följer.
- Juniorer verkar upproriska när de ges råd som uttrycks på ett moraliserande sätt.

- De blir lättsinniga när världen inte erbjuder dem något annat än ytliga aktiviteter som hämmar utvecklingen av deras intellektuella förmågor.
- De visar förakt för disciplin när vuxna tvingar dem följa hårda regler, särskilt om de gavs obegränsad frihet som barn.
- De verkar impulsiva när de vuxna omkring dem inte vet hur de ska hjälpa dem att tänka igenom följderna av sina beslut.
- De utvecklar stolthet när de lärs självupptagenhet snarare än osjälviskt tjänande av samhället.
- De blir njutningslystna när ständig propaganda frestar dem att tillfredsställa sina fysiska begär.

AVSNITT 12

Universella Rättvisans Hus har talat om ”det tillåtande samhällets förslappning och sedeförfall” och behovet för ungdomar att skydda sig från dess inflytande:

”...Guds sak kommer att gagnas i hög grad när det uppmärksammas att bahá’íerna, och i synnerhet bahá’í-ungdomarna särskiljer sig från det tillåtande samhällets förslappning och sedeförfall, att de upphöjda idealen för uppförande som de strävar efter att vidmakthålla är fast grundade i andliga principer och ger dem självförtroende, självrespekt och sann lycka. Å andra sidan kan endast den största skada åsamkas Saken om dess anhängare rätt och slätt uppslukas av den nuvarande strömmen.”^{lxxxviii}

I följande stycke ger oss Beskyddaren djup insikt i naturen hos ett sådant samhälle och det inflytande det utövar på oss alla:

”Det är förvisso så att huvudorsaken till det onda som nu grasserar i samhället är avsaknaden av andlighet. Vår tids materialistiska civilisation har så till den grad uppslukat mänsklighetens energi och intresse att människor i allmänhet inte längre känner något behov av att höja sig över den dagliga materiella existensens krafter och villkor. Det finns inte tillräcklig efterfrågan på de ting vi skulle kunna kalla andliga för att kunna särskilja dem från vår fysiska tillvaros behov och krav.”^{lxxxix}

Det finns ett antal tecken på moraliskt förfall som Beskyddaren identifierar när han beskriver de destruktiva krafter som verkar i samhället idag. Bland de tillstånd han belyser i sina brev finns den oansvariga inställningen till äktenskapet med den påföljande vågen av skilsmässor, försvagningen av familjesolidariteten och en försvagad föräldrakontroll, den febrila jakten efter världsliga fåfångor, rikedomar och nöjen, hemfallenhet till lystnad efter lyx, konstens och musikens degenerering, den sjunkande nivån inom litteraturen och pressen, etniska motsättningar och patriotisk arrogans. Även om ingen är immun mot inflytandet av dessa onda ting, påverkar de ungdomar på ett särskilt sätt. Tänk exempelvis på några av följderna av skilsmässa. Små barn känner utan tvivel en djup sorg när deras föräldrar skiljer sig och längtar efter säkerheten och tryggheten i ett enat hem. Men det är som tonåringar som individer överväldigas av känslor som skuld, ilska, skam och förödmjukelse när deras föräldrars äktenskap bryter samman. Trots att de ser föräldrarna som ansvariga, så kan de inte låta bli att skylla familjens olycka på sig själva. Fröet till tvivel på äktenskapet och familjelivet planteras i deras medvetande och deras pessimism bekräftas av mängden av skilsmässor som de ser i samhället omkring dem.

1. Det kan vara till hjälp för er att reflektera över hur några av de sociala förhållanden som identifierats ovan kan forma tonåringars verklighetsuppfattning, hur de tänker om sig själva, deras syn på livet, deras känslor, deras förmåga att skilja mellan rätt och fel, deras beteende mot andra och deras tilltro till samhällets institutioner. De olika förhållanden som nämnts återfinns nedan, och utrymme har getts för er att skriva ner era tankar.

a. Det tillåtande samhällets förslappning och sedeförfall: _____

b. Försvagning av familjesolidariteten och en försvagad föräldrakontroll: _____

c. Febril jakt efter världsliga fåfångor, rikedomar och nöjen och hemfallenhet till lystnad efter lyx: _____

- d. Konstens och musikens degenerering och den sjunkande nivån inom litteraturen och pressen: _____

- e. Etniska motsättningar och patriotisk arrogans: _____

2. Vilka känslor fyller ditt hjärta och sinne när du reflekterar över hur försämrade sociala förhållanden påverkar juniorernas liv? På vilket sätt stärker denna medvetenhet dina ansträngningar att hjälpa dem att utveckla deras sanna naturs förmågor?

AVSNITT 13

Att uppmärksamma tecknen på en sönderfallande värld är inte att förneka betydelsen av de konstruktiva krafter som också verkar i dagens samhälle. Det som behöver göras är att erbjuda juniorer en miljö där deras andliga krafter kan näras och på så sätt säkerställa att de påverkas av lämpliga sociala krafter. Försök att helt isolera dem från skadliga sociala förhållanden skulle naturligtvis vara helt förgäves. De måste i stället få hjälp med att bedöma och analysera hur världen omkring dem påverkar deras tankar och känslor. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas åt propaganda, för i de flesta samhällen formar propaganda i allt högre grad juniorers värderingar, attityder och synsätt. En kort titt på några drag i reklam borde räcka för att illustrera detta.

De materialistiska krafter som styr propaganda förvränger verkligheten. Bilderna som presenteras i reklam av till exempel ett perfekt men ouppnåeligt fysiskt utseende utnyttjar tonåringars känslor i en tid av ökande självmedvetenhet. Budskap efter budskap porträtterar att unga kvinnors huvudsakliga sysselsättning är att attrahera män. Dessutom är tendensen att definiera manlighet enbart i termer av fysisk styrka överdriven, ofta till den grad att våldshandlingar och risktagande tolereras och sexuella äventyr och erövringar uppmuntras. Allt som identifieras som svaghet avvisas hjärtlöst och aggressivt beteende sprids systematiskt. Intressant nog projiceras en viss typ av tuffhet som attraktiv, i syfte att få flickor att anamma den.

Det råder föga tvivel om att det främsta syftet med den mesta reklamen som riktar sig till unga människor är att skapa en global kultur som de ska längta efter att tillhöra. I denna kultur ska de lära sig att tala samma språk, bete sig på samma sätt och framför allt konsumera ett outtömligt utbud av produkter. Ännu viktigare är att de ska invigas i ett genomtänkt värdesystem som bestämmer deras konsumtionsmönster för resten av deras liv. Det är

anmärkningsvärt att själva ordet ”tonåring” uppfanns för ett par årtionden sedan för att dra nytta av den lovande marknaden som denna del av samhället utgör.

För att fullt ut utnyttja vaknande begär placerar den kultur som sprids genom reklam sexualitet i centrum för en persons liv. Produkter som läsk som inte har någon koppling till sexualitet används för att frammana illusioner av romantiska relationer i de ungas sinnen. Känslor av personlig otillräcklighet och rädsla för att inte bli accepterad på grund av kroppslukt, imperfekt hud eller omoderna kläder främjas för att introducera kosmetiska produkter och nya stilar som lovar sexuell attraktionskraft och frihet från pinsamheter. Även bilar beskrivs i termer som ”het”, ”snygg”, ”rena läckerbitar”, alla med sexuella konnotationer. Allteftersom moraliska normer har försvagats under de senaste decennierna har det moraliskt anstötliga innehållet i reklamen blivit alltmer explicit. Gradvis, verkar det som, blir vissa aspekter av konsumism i sig själva former av sexuell aktivitet.

Varumärkenas roll på den växande globala tonårsmarknaden förtjänar ett särskilt omnämnande. Studier som utforskar hur man skamlöst kan utnyttja denna marknads potential hävdar att dyrkan av ikoniska varumärken är en kraftfull del av konsumismen. Tydligt förser varumärken tonåringens osäkra värld med ett ankare. Dessutom ses de ofta som en biljett till den globala ungdomskulturen som reklam gör så tilltalande. Den kultur som dessa marknadsföringsstrategier främjar är naturligtvis omedveten om den ökande fattigdomen bland nationerna; den projicerar bilder av ett överflöd som åtnjuts av en minoritet av världens befolkning för att övertyga unga människor från alla bakgrunder om att konsumentprodukter är källor till gränslös glädje.

I vissa studier av tonårsmarknaden delas unga människor in i olika kategorier enligt de egenskaper som gör dem särskilt mottagliga för att konsumera specifika produkter – kategorier som underlättar för reklamen att nå ut till dem ännu mer effektivt. I en viss studie delas de till exempel in i sex grupper: de ”Resignerade” som uppfattar sitt öde som beseglat och som försöker klara sig med minimal ansträngning; ”Njutningsjägarna” som söker njutning och vars sinnen, fria från sociala och politiska bekymmer, är redo att delta i dyrkan av ikoniska varumärken; ”Karriärssträvare” som, även om de i huvudsak liknar den föregående gruppen, också har drivkraft och förmåga till hårt arbete och ser varor och tjänster som ett sätt att avancera och hålla sig i framkanten; de ”Tysta prestationsinriktade” som är konformister som undviker politiska och sociala uppror och förblir nära förbundna med sina familjer och som är kräsna köpare med intresse för en produkts kvalitet och nytta; ”Upprätthållarna” som också är konformister men inte är akademiskt inriktade och som fyller sina sinnen med sportstatistik och namnen på olika idrottslag och spelare, vilket lämnar lite utrymme för politiska och ekonomiska frågor; och slutligen ”Världsförbättrarna” som önskar göra en positiv förändring i världen och vars betydelse ligger i möjligheten de erbjuder marknadsförare att förvandla sociala frågor till säljbara varor.

Allt verkar vara mottagligt för varumärkesbyggande och konsumism. Särskilt i den snabbt föränderliga arenan av sociala medier kan varje aspekt av en persons liv bli material för konsumtion. Plattformar som till synes skapats för att göra världen till en bättre plats genom ”delning”, ”vänskap”, och ”nätverkande” har i själva verket fungerat som kanaler för en överväldigande mängd reklam, vilket utökar deras räckvidd och fördjupar deras genomslag. Men hur oroande den än är, avser inte den korta analysen som presenteras här att fördöma reklam i sig. Dess syfte är att förbättra er förmåga att kritiskt granska propaganda –

kommersiell, politisk, etnisk, kulturell – så att ni kan hjälpa juniorer att identifiera dess effekter på deras tankar och beteenden. Följande övningar kan hjälpa er att reflektera vidare över denna komplexa fråga:

1. Reklam använder språk och bilder för att förvandla vanliga produkter till källor till spänning. Symboler används för att ge föremål och händelser mycket större betydelse än de förtjänar. En dryck kan till exempel inte bara beskrivas som den är – något som släcker törst – utan framställs som en budbärare av glädje och tillfredsställelse. Modeindustrins symboler glamoriserar kläder och kosmetika. Symboler för ungdomligt överflöd säljer godis. Symboler för äventyr och sportsmannanda hjälper till att marknadsföra alkohol. Kan ni komma på några specifika annonser och de fraser och bilder de använder för att göra något till vad det inte rimligen kan vara?

2. Illusionen av lycka som skapas genom köp av någon produkt måste vara kortlivad för annars skulle vi förbli nöjda med vad vi äger. Reklam måste därför ständigt återskapa begär och säkerställa att vi aldrig blir helt tillfredsställda och nöjda med vad vi äger. Hur åstadkoms detta?

3. Vi har nämnt att även sociala frågor ibland förvandlas till konsumtionsvaror. Kan ni ge några exempel?

4. I den rådande mediemiljön utnyttjas tyvärr höga ambitioner för kommersiella syften. Ord och fraser som väcker ädla känslor hos oss används för att marknadsföra produkter och olika aspekter av mänsklighetens andliga arv betraktas som varor som ska köpas. Kan ni ge några exempel?

5. Tänk på de sociala medier som juniorer i din region använder. Hur påverkar deras deltagande på sådana plattformar karaktären av de vänskaper de bildar, deras syn på sig själva, och deras förhoppningar och ambitioner? Mot bakgrund av detta,

överväg giltigheten av följande påstående: Genom sin aktivitet i sociala medier kan juniorer omedvetet komma att uppfatta och presentera sig själva som produkter.

AVSNITT 14

Ett varningens ord är nödvändigt här. Oavsett hur skadliga effekterna av dagens samhälle på de unga än må vara, vore det ett misstag att överbetona dem i era ansträngningar. Det är alltför lätt att hamna i vanan att behandla juniorer som ömtåliga varelser som ständigt måste skyddas från problemen i omgivningen. Ett sådant tillvägagångssätt kommer aldrig leda till frigörandet och utvecklingen av deras andliga förmågor. Det som bör vara fokus för era ansträngningar är att förverkliga deras potential att agera som beslutsamma krafter för social omvandling och att bidra till samhällets förbättring. Även i den nuvarande oroliga världen finns det många exempel på juniorer i alla kulturer som har höjt sig över de beklagliga förhållandena i omgivningen de lever i och som konsekvent har visat sådana egenskaper som entusiasm för tjänande, iver att lära sig, en stark känsla för rättvisa och en stark tendens till altruism.

Ett antal pedagoger hänvisar till de medfödda intellektuella och andliga krafter som visar sig under tonårens övergångsstadium. Det finns några som exempelvis understryker det intresse som juniorer visar för teoretiska problem. En pedagog betonar den roll de kan spela för social förändring och kallar varje generation av tonåringar ”en vital förnyare i evolutionsprocessen” som kan ”erbjuda sin lojalitet och energi både till bevarandet av det som fortsätter att kännas sant och till den revolutionära korrigeringen av det som har förlorat sin förnyande betydelse”. Ytterligare en tänkare liknar dem som är i sina ungdomsår vid ”organiska mottagare, färdigformade men fortfarande under tillväxt”, kapabla att ta emot med hela sin ”varelse”. Han uppmärksammar deras potential att åstadkomma omvandling och hävdar att utbildning bör dra nytta av olika typer av mottaglighet såväl som den intensitet som ungdomar kan bidra med till alla upplevelser och noterar att en sådan intensitet, ”tillsammans med varandets integritet” kan göra det mänskliga samhället till ”en levande, blomstrande, sant älskande, glädjefylld och sprudlande organism, snarare än ett kallt, mekaniskt, tomt teoretiskt koncept”. ”Detta är omvandlingens magi”, är hans ord, ”och detta är tonårens potential”.

Dessa få hänvisningar tillsammans med analysen som gjorts i de senaste avsnitten, visar hur noggranna ni måste vara när ni formulerar en uppfattning om tonåren. Även om ni utan tvivel kommer att kritiskt granska olika synsätt på ämnet under åren framöver, så kommer er egen förståelse av betydelsen av denna avgörande period i människans liv till stor del att formas av avsnitt ur skrifterna, som har citerats i denna del och i den föregående. Och det råder inget tvivel om att era övertygelser kommer att bekräftas av era egna erfarenheter av att arbeta med juniorer.

AVSNITT 15

Uppsättningen texter som utvecklats av Ruhi-institutet för studier av juniorer kan i likhet med böckerna i huvudsekvensen vid första anblick verka vilseledande enkla, särskilt de första. Enkelheten ligger till stor del i det språk som används och i de övningar som ges. De begrepp som behandlas är både komplexa och djupa. Den genomgående tankegången i materialet är allt annat än barnslig och kommer att utmana juniorerna som studerar dem till att reflektera djupt över teman. För att hjälpa er att uppskatta deras förmåga att göra detta presenterar vi i detta och de kommande två avsnitten några idéer som själva uttryckts av flera juniorer som alla på ett eller annat sätt har drabbats av våld. Så många bilder av våldsamt beteende hos sådana ungdomar projiceras i media att det anstår oss att lyssna till några av deras outtalade berättelser om förlust och hopp.

Den första berättelsen är en trettonårig pojkes ord – vi kan kalla honom Peter för att dölja hans identitet – som har sett effekterna av våld och krig sedan han var åtta år gammal. När han var tretton började han att verka för fred i skolor och ungdomsorganisationer och accepterade konsekvenserna, vilka inkluderade elakt hån från några av hans jämnåriga:

Inget av det där störde mig. Min familj tyckte det var viktigt att bry sig om samhället och att göra vad vi kunde för att hjälpa till. Även om jag bara var tretton kunde jag se att de största problemen vi stod inför var våld och kriget. Fred behövdes mer än något annat. Det är naturligtvis svårt för ett barn att försöka skapa fred, men att försöka är det enda sättet något någonsin händer. [...]

Så många lögner har berättats i mitt land under så många år att folk inte längre vet vad eller vem de ska tro på. De kan inte alltid tro på tidningarna, radion eller tv:n, politikerna, de väpnade grupperna – men när de hör barn prata om våldet och hur det påverkar oss och hur vi vill ha fred, så vet de på något vis att de hör sanningen. [...]

En del människor säger att de kämpar för de fattiga, men de fattiga har lidit mer än någon annan i kriget. Jag tror en del också kämpar för att få hämnd, eller makt, eller för att de känner att de inte har något annat val. Vissa unga människor ansluter sig till de väpnade grupperna eftersom deras familjer är fattiga och de inte ser någon annan utväg.

Peter och hans familj hotades under det pågående inbördeskriget och var tvungna att flytta ut ur sitt hem. Hans far tog sig fram och tillbaka mellan sitt kontor och den nya staden där de bodde, men det relativa lugn och ro som de åtnjöt kunde inte upprätthållas. Hans fars aktiva stöd för fredsprocessen resulterade slutligen i att han lönmördades.

Jag trodde att jag förstod något om krig eftersom jag levde mitt i konflikten. Om nätterna pågick strider på gatorna. Jag väcktes ofta av skottlossning. När jag gick till skolan på morgonen såg jag bevisen - blod på trottoarerna, kulhål i husväggarna. Och jag hade sett offren vid bårhuset inte långt från min fars kontor.

Jag hade pratat om detta med självförtroende, som om jag visste vad kriget innebar - men när min far mördades krossades jag inte bara av sorg, utan för att jag då förstod vad krig var. Jag förstod då hur det kändes att vilja slåss. Jag insåg att hur mycket man än vill ha fred, tar man ett steg mot våld när kriget drabbar en

personligen. Detta är samma fälla som har fångat så många människor i mitt land. [...]

Ingenting var sig likt efter det. Huset kändes som ett tomt dött skal. Gatorna som var så bekanta såg alla konstiga ut. Ingenting och ingenstans kändes säkert. Jag trodde att allt mitt arbete för fred inte var värt någonting, eftersom det inte hade räddat min far. Det fruktansvärda våldet som hade omgett vår stad hade till slut slagit mitt mot hjärtat av vår familj - och jag hade inte kunnat stoppa det. Jag lade skulden på mig själv. Jag frågade mig själv: "Vad hade jag gjort för att min far skulle dö på ett så våldsamt sätt?"

Familjen fortsatte att ta emot hot och Peter köpte ett vapen för att skydda sina nära och kära. En kväll, ungefär tio dagar efter det att hans far dödades var alla i Peters familj samlade i ett rum på övervåningen av deras hus. När Peter kom ner till köket såg han en inkräktare med ett gevär i trädgården som såg upp mot fönstren på andra våningen:

Jag visste att jag kunde ta mitt vapen och döda den här mannen. [...] Det skulle vara att hämnas för min fars död. Jag skulle skydda min familj. Och nästan ingen i mitt land skulle klandra mig för att jag skjutit honom. [...] Men fastän allt detta var sant, gjorde jag ingenting. [...] Min far hade velat att jag skulle arbeta för fred. Hur kunde jag bli våldsam nu? Det enda sättet som jag kunde visa respekt och kärlek mot min far, det enda sättet som jag kunde hjälpa till att rädda min familj var att försöka skapa fred. Att döda mannen skulle inte ge fred till mig eller min familj eller mitt land. Faktum är att genom att döda honom skulle jag förlora allt. Jag skulle inte vara bättre än han.

Peter iakttog inkräktaren under tystnad, som efter en stund och utan någon uppenbar orsak vände sig bort och gick. Inte långt efter den händelsen gjorde Peter sig av med sitt vapen och svor att aldrig skaffa sig ett igen.

Innan ni läser nästa berättelse kanske ni vill identifiera några av de egenskaper som utmärker Peter och säga några ord om hans förmåga att reflektera över djupa ämnen.

AVSNITT 16

Marie – också ett påhittat namn – växte upp i en miljö där det ständigt fanns ett hot om konflikt. Hon upptäckte vid en tidig ålder priset av att inte hålla med en grupp vänner:

När jag var elva år blev jag själv utfrysst eftersom jag vägrade att välja sida i ett bråk. Några av mina vänner hade anklagat en tjej i vår klass för att ha stulit och en enorm konflikt bröt ut. Man skulle vara antingen för eller emot den här tjejen och alla mina vänner var emot henne. Alla antog att jag skulle vara på deras sida, men det fanns inget bevis för att flickan var en tjuv. Jag kunde inte vara säker. Jag ville

dock inte gå emot mina vänner, så jag sa bara ingenting. Alla blev arga på mig och under ett helt år pratade ingen med mig.

Marie blev vän med en ung kille och trots att andra tjejer retade henne på grund av honom så utvecklade hon varma känslor för honom. De brukade ta långa promenader tillsammans och prata om sin framtid tills hon en dag kom på honom med att rengöra ett vapen som hon inte visste att han ägde:

När jag gick in log han åt mig, som om han inte gjorde något utöver det vanliga. Jag har alltid hatat våld, hatat vapen och hatat kriget. Han försökte komma på ursäkter, som sådana människor gör, men jag sa direkt till honom att det var slut mellan oss. ”Jag vill inte ha ett sådant här liv för mig eller för mina barn”, sa jag. Jag var så ung att det känns som ett skämt nu, men jag kände att min värld bröts mitt itu.

Maries betyg började dala efter den här händelsen, vilket oroade hennes mor. Då pratade Marie med en av sina lärare:

Jag berättade hela historien om min vän, vapnet, hur mina vänner fryst ut mig, hur tjejerna hade retat mig, om min skamsenhet och mitt brustna hjärta. Han skrattade inte åt mig eller fick mig att känna mig barnslig och löjlig. [...]

”Du måste förstå”, sa han till mig, ”att du håller din egen framtid i dina egna händer. Din framtid tillhör inte någon annan, inte dina föräldrar och speciellt inte den här pojken. Den är din och du kan göra vad du vill av den.”

Vid fjorton års ålder var Marie redan en elevledare på sin skola och arbetade för fred bland sina jämnåriga och de yngre eleverna. Här är några av de tankar som upptog hennes sinne under den tiden:

Vi visste att ett slut på fattigdomen kunde hjälpa till att få slut på kriget men vi kunde inte göra något åt det. Vi visste att en minskad arbetslöshet kunde hjälpa men vi kunde inte göra något åt det heller. Vi kunde inte stoppa kulorna och macheterna. Vi kunde inte få slut på våldet. Men vi trodde på att vi kunde börja bygga fred bland oss själva. [...]

Jag visste att det kunde vara farligt att arbeta för fred och jag var känslig för allt som inte var som vanligt. Ibland kunde rädslan för att något dåligt skulle hända, särskilt med min familj, få mig att gråta och känna att jag ville fly. Ändå var de andra barnen beroende av mig och på något sätt kände jag att mina egna ofödda barn också var beroende av mig. Jag kunde inte vända mig bort, hur rädd jag än var. Jag kunde bara vara försiktig och försöka att stanna i säkerhet.

Vilka är några av Maries framstående egenskaper?

AVSNITT 17

Här är berättelser från tre andra unga människor som var och en uttrycker de ädlaste tankar och de mest ömma känslor. Den första är av en sextonårig flicka som vid tolv års ålder upplevde förlusten av en nära vän som blev indragen i ett gängbråk och blev knivhuggen till döds. Hon glömde aldrig sin vän och bestämde sig för att hon skulle ägna sig åt att främja fred. Senare började hon hjälpa barn som hade drabbats av våld:

Barn så unga som åtta eller nio år gick med i gängen eftersom de tänkte att det var coolt eller för att de trodde att gängen skulle ge dem skydd på gatan. I många fall försökte de bara fly från våldet hemma, men de fann något ännu värre på gatan.

Jag behövde ta bussen till [...], men de flesta busschaufförerna känner till det arbete jag försöker göra. De tar bara betalt för det som jag har råd med och låter mig ofta åka gratis. Vägen till [...] slingrar sig uppåt, förbi enkla skjul som ligger farligt nära branta klippor. Kullarna har djupa ärr där stenar har tagits bort för att användas i byggprojekt. Sådant arbete är hårt, slitsamt och ger dåligt betalt, men många barn från fördrivna familjer arbetar på dessa platser. Deras familjer har sjunkit så djupt i fattigdom att barnen lämnat skolan och gör vad de kan för att tjäna pengar.

Från vägen går jag i ankeldjup hal lera över en provisorisk gångbro som sträcker sig över en stinkande, förorenad flod. Skolan består av ett halvt dussin förfallna rum under ett plåttak. Träbänkarna är utnötta och trasiga. Skräp ligger längs sidorna av klassrummen. Det finns ingen elektricitet. Ett av rummen har bara ett takfönster och inga andra fönster. Golvet består av jord. Regnet dundrar så högljutt mot taket att alla måste ropa för att göra sig hörda och vatten läcker in överallt. En klassrumsvägg är dekorerad med målningar gjorda av barnen, av vackra hus som står i skarp kontrast till deras omgivning. Kanske är det här bilder av de hem de en gång hade eller som de längtar efter i framtiden. [...]

Många av föräldrarna har ansikten fyllda av sorg. De talar aggressivt till sina barn och kallar dem fula saker. Men i samtalsgrupperna börjar de ibland förändras. En del av dem tror att de måste slå sina barn för att få dem att uppföra sig, men sedan inser de att misshandel också kan driva bort ett barn och ut på gatorna.

Följande stycke återger tankarna hos en ung flicka som flydde hemifrån vid elva års ålder, blev beroende av droger, men räddades genom en väns ihärdiga hjälp och slutligen gick med i en ungdomsrörelse som ägnade sig åt fred:

Det var så svårt att förklara hur våra liv verkligen var. Jag var rädd för att erkänna att hur mycket man än försöker att skapa fred kan man fortfarande dras tillbaka mot våldet. [...] Jag har alltid längtat efter att fly från det här livet. Det är svårt att erkänna men just nu glider jag återigen bort från fredsrörelsen. Jag har ljugit för mig själv och låtsats inför mina vänner att allt är bra. Det är inte sant. Ibland tar jag droger och blir hög. Varenda kväll är det bråk hemma. Om de inte skriker åt mig, så skriker min mor och styvfar åt varandra. Jag står inte ut, så jag flyr ut på gatorna och det finns en massa saker därute som kan skada en ung människa. [...] Jag går två vägar samtidigt och jag önskar fortfarande att jag kunde gå på vägen mot fred hela tiden. Jag tycker att min kamp och sättet jag överlevde på borde vara

värt något. [...] Jag tror att unga människor skulle göra mycket mer för att främja fred om fler vuxna var villiga att samarbeta, lyssna på vad vi har lärt oss och arbetade tillsammans med oss. Om vi hade fred hemma skulle det vara en bra början”

Det sista stycket beskriver upplevelsorna hos en femtonårig pojke vars bror kidnappades av en revolutionär grupp. Efter en tid fick familjen nyheter från honom medan han hölls fången och de fick brevväxla med honom:

Jag har skickat dikter till honom för att inspirera honom att behålla tilliten och hoppet. Jag säger till honom att jag lyssnar på hans råd och studerar hårt. Jag blev mycket glad när han nyligen skrev tillbaka och sade: ”Jag är glad över att det går så bra för dig i skolan. [...] Det var där jag gjorde fel. Jag ångrar att jag inte gjorde mer av mina studier. [...] Jag gillade verkligen inte att läsa, till exempel. [...] ändå har jag läst över trettio böcker av alla möjliga slag här och det finns fortfarande fler att läsa. Jag tar till och med fram ordboken och slår upp konstiga ord som jag inte känner till. [...] Jag skulle aldrig ha gjort det av egen fri vilja förut. [...]”

Även om han verkar vara i säkerhet, oroar jag mig. Om jag kunde få prata med de människor som håller min bror fången, skulle jag be dem att ha medkänsla och förstå det lidande de har orsakat.

Jag tror att förlåtelse är grundläggande om vi ska uppnå fred. Kriget kan inte ta slut utan förlåtelse. Det är särskilt viktigt att förlåta för människor som oss som har lidit.

Jag tror att det är detta jag arbetar för – jag arbetar för förlåtelse.

Diskutera i er grupp några av de egenskaper som exemplifieras av ungdomarna som citerats i detta avsnitt och skriv ner några av dina tankar.

AVSNITT 18

Slutligen kan ingen utforskning av tonårens natur, hur kort den än må vara, bortse från Rúḥu'lláhs liv, trons unge hjälte som vid tolv års ålder med glädje drack ur martyrskapets bägare. Vid en så ung ålder som sju år fick Rúḥu'lláh privilegiet att följa med sin far, Sakens Hand Varqá, och sin äldre bror på pilgrimsfärd till det Heliga landet. Rúḥu'lláh blomstrade andligt i den heliga omgivningen och levde i ljuset av Bahá'u'lláhs närvaro. En dag, berättas det, frågade Bahá'u'lláh Rúḥu'lláh: ”Vad gjorde du idag?”

”Jag hade lektioner för [en viss lärare]”, var svaret.

”Vilket ämne studerade du?”, frågade Bahá'u'lláh vidare.

”Återkomsten [av profeterna]”, svarade Rúḥu’lláh.

”Kan du förklara vad det betyder?” frågade Bahá’u’lláh.

”Med ”återkomst” menas återkomsten av verkligheter och egenskaper”, svarade han.

”Detta är exakt din lärares ord.” observerade Bahá’u’lláh. ”Berätta för mig med dina egna ord din egen förståelse av ämnet.”

På detta svarade Rúḥu’lláh: ”Det är som att klippa av en blomma från en växt detta år. Nästa års blomma kommer att se exakt ut som den här, men den är inte densamma.”

Rúḥu’lláhs intelligenta svar behagade Bahá’u’lláh som ofta kallade honom för Jináb-i-Muballigh (Hans ärade, bahá’í-undervisaren).

Det finns ett antal andra berättelser som belyser Rúḥu’lláhs upphöjda egenskaper. Det är förvisso sant att han inte var en vanlig ung person för att nå de höjder av självupoffringesom han uppnådde vid en så ung ålder som tolv år. Att helga sig åt Saken och offra på den Älskades väg behöver naturligtvis inte förknippas med martyrskap. Ändå, med vilken längtan och gränslös glädje beskriver inte Rúḥu’lláh uppoffrandets mysterium i sin berömda dikt som delvis citeras nedan.

Ur den gudomliga nådens bägare skänk mig att dricka
Och befria mig från synd och svaghet;
Ty fastän mina synder är stora
Är min Herres barmhärtighet större.

Välkommen är du, munsänk vid den gudomliga festmåltiden!
Kom, vederkvick min själ och gör
Mig värdig att offras
På den Högst Älskades stig.

Juniorerna i den grupp du snart kommer att organisera kommer inte att leva som Rúḥu’lláh. Ändå ger de stycken som citerats i detta och de föregående avsnitten en indikation på vilken ädelhet en människa kan uppvisa från en mycket ung ålder. Vi påminns om ett påstående som gjordes mycket tidigare i denna del att tonåringars ökande medvetenhet kan riktas mot ett av två syften – mot underkastelse till Guds vilja och självupoffrande tjänande av mänskligheten eller mot fångenskap i jagets och passionens fångelse. I diskussionen som följde under de efterföljande avsnitten undersökte vi tonårens natur, juniorernas potential och omgivningens inflytande på deras liv. Det kan vara lämpligt för er att pausa här och skriva några stycken om vad ni anser är juniorernas inneboende potential och vad som behöver göras om deras andliga och intellektuella krafter ska utvecklas.

AVSNITT 19

Efter att ha utforskat unga tonåringars potential under merparten av denna del, bör vi nu säga några ord om ert deltagande i programmet för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor. Bland denna åldersgrupps starkaste längtan finns att få tillhöra en grupp jämnåriga. Ungdomar finner det betryggande att kunna vända sig till vänner som förstår dem och sympatiserar med dem. Det är därför ett naturligt svar på ett berättigat behov, att programmet har organiserats kring begreppet "juniorgrupp" vars medlemmar träffas regelbundet och systematiskt vägleds till att agera och lära sig. Även om atmosfären under sammankomsterna är glad, vänlig och förtroelig, får den inte bli lättsinnig. Den bör snarare bidra till stärkandet av de egenskaper och attityder som krävs för ett liv av tjänande av Saken och mänskligheten. I en sådan miljö kan gruppens medlemmar, fria från rädsla för kritik eller förlöjligande, uttrycka sina tankar och finna svar på de sökande frågor som upptar deras sinnen. De lär sig att lyssna, att tala, att reflektera, att analysera, att fatta beslut och att agera utifrån dem.

I varje grupp finns det ett behov av en äldre person som, i egenskap av en sann vän till ungdomarna, kan hjälpa dem att utveckla sina förmågor. De som utför denna funktion betraktas som "handledare". Handledarens närvaro hjälper gruppens medlemmar att förbli hoppfulla och övertygade om att de inte bara kan skydda sig mot de krafter av moraliskt förfall som verkar i samhället runt omkring dem, utan också kan bidra till dess förbättring. Även om det inte är exkluderande för någon viss ålder att tjäna i denna roll, tenderar ungdomar som är sjutton år och äldre vara utmärkta handledare då de finner det lätt att behandla juniorerna som sina jämlikar och inte som barn, och uppmuntrar dem att ställa frågor, söka klarhet och engagera sig i att utforska verkligheten. I nedanstående stycke uttrycker 'Abdu'l-Bahá sitt hopp om att de ungas själar ska fostras på detta sätt:

"Det är 'Abdu'l-Bahás förhoppning att dessa unga själar i den djupare kunskapens lärosal kommer att tas om hand av någon som lär dem att vara kärleksfulla. Må de allesammans inom andens räckvidder fördjupa sig i de dolda mysterierna så väl att var och en av dem, i den Allhärliches rike likt näktergalar utrustade med tal, kommer att ropa ut det himmelska rikets hemligheter och likt längtande älskare uttrycka sin djupa nöd och yttersta saknad efter den Älskade."^{xc}

En juniorgrupp är inte en barnklass. Den har några av studiecirkelns drag, men dess främsta funktion är att fungera som en miljö av ömsesidigt stöd för sina medlemmar, en miljö där de kan utveckla den andliga uppfattningsförmågan och de tanke- och beteendemönster som kommer att känneteckna dem genom livet. Som deltagare i Ruhi-institutets olika kurser har ni förstahandserfarenhet av hur det är att vara medlem i en studiecirkel och ni har förmodligen hållit i några barnklasser efter att ha studerat den tredje kursen. Se på listan över egenskaper nedan. För var och en av egenskaperna, diskutera med deltagarna i denna kurs vilka likheter och skillnader ni kan förvänta er hitta mellan en barnklass, en juniorgrupp och en studiecirkel.

- Aktivitetens karaktär
- Relationen mellan deltagarna
- Sammankomsternas atmosfär
- Rollen för den som utför den tjänande handlingen – det vill säga läraren för barnklassen, handledaren för juniorgruppen eller handledaren för studiecirkeln

AVSNITT 20

Då du ägnar dig åt detta område av tjänande, kommer du snart att inse att effektiviteten i dina ansträngningar i hög grad beror på kvaliteten på den relation som du etablerar med medlemmarna i den juniorgrupp du kommer hjälpa att bilda. Du kommer naturligtvis att vara beredd att lyssna på dem, att ge dem råd och vid behov trösta dem. Din starka tro på deras integritet och din respekt och genuina kärlek till dem kommer att motivera dem att sträva efter fulländning. Du kommer att behöva visa ditt engagemang för deras välbefinnande och framsteg, utan minsta spår av paternalism, självrättfärdighet eller auktoritär kontroll – attityder som inte lämnar något utrymme för juniorerna att blomstra. Och du kommer att behöva ta varje tillfälle i akt att stärka grunden av sann tro i deras hjärtan och sinnen, och att ingjuta hopp om en ljus framtid i dem. ‘Abdu’l-Bahá uppmanar oss:

”Främst av allt, var redo att offra era liv för varandra, att föredra det allmännas bästa framför ert eget bästa. Skapa relationer som ingenting kan rubba; skapa en gemenskap som icke något kan bryta upp; bevara ett sinne som aldrig upphör att förvärva de rikedomar som ingenting kan förstöra. Om kärlek ej fanns, vad skulle då finnas kvar av verkligheten? Det är Guds kärleks eld som gör människan överlägsen djuren. Stärk denna överlägsna kraft genom vilken all världens framgång uppnås.”^{xci}

Diskutera dels hur följande attityder skulle beröva medlemmarna i en juniorgrupp deras handlingskraft, dels vilka tankar, känslor och beteenden som skulle kunna hjälpa en handledare att motstå sådana tendenser.

Paternalism: _____

Självrtäffärdighet: _____

Auktoritär kontroll: _____

AVSNITT 21

Din relation med medlemmarna i en juniorgrupp kommer också att starkt påverkas av det exempel du själv är. Exemplet inflytande i en ung persons liv kan inte överskattas. Våra egna ansträngningar att rena våra hjärtan får därför en större betydelse i detta sammanhang. "Kross materialism", "dragningen till världsliga ting som omsluter människors själar", "rädslan och ångesten som distraherar deras sinnen", "nöjet och utsvävningarna som fyller deras tid", "fördomarna och fiendligheterna som förmörkar deras syn", "apatin och slöheten som förlamar deras andliga förmågor" är "bland de formidabla hinder som", konstaterar Beskyddaren, "står i vägen för varje blivande kämpe i Bahá'u'lláhs tjänst". Han påminner oss också om att vår förmåga att stå emot sådana krafter kommer att bero på i vilken grad vi själva är renade från "dessa orenheter", är befriade från "dessa småaktiga bekymmer och gnagande ångest", är frigjorda från "dessa fördomar och motsättningar", "tömnda på jaget", och "fyllda av Guds helande och upprätthållande kraft".

Vilka är några av konsekvenserna av Beskyddarens uppmaningar för era ansträngningar att bidra till frigörandet och utvecklingen av juniorers andliga förmågor?

AVSNITT 22

Som en sann vän till juniorerna såväl som deras kloka rådgivare, kommer det att vara viktigt för er att åtfölja dem under tider av glädje såväl som under perioder av svårigheter. De kommer alltid att behöva uppmuntran om de ska nå allt högre höjder av fulländning. I den utsträckning ni fokuserar på deras framsteg i stället för på deras brister och misstag, kommer ni att kunna hjälpa dem. Ni kommer att ge dem uppmuntran, men naturligtvis inte på ett sätt som stärker egot. Ni kommer att fokusera på deras framsteg, men ändå inte vara rädda för att ge råd om ni ser dem befinna sig i situationer som kan äventyra deras moraliska integritet.

För att fundera på vilken typ av vänskap du har med gruppen kan du läsa följande utdrag ur ett brev skrivet å Beskyddarens vägnar. Även om det beskriver relationen mellan Trons institutioner och individen är det relevant för dina ansträngningar som handledare för en juniorgrupp:

”De troende är för det mesta unga i Saken och om de gör misstag är det inte hälften så viktigt som om deras ande skulle kvävas genom att de hela tiden bli tillsagda - gör det och gör inte det!”^{xcii}

Diskutera varför en ung persons ande kan kvävas av att upprepade gånger bli påmind om sina misstag och av att ständigt bli tillsagd vad man ska göra och inte göra. Skriv ner några av era tankar här.

Uppmuntran är inte detsamma som urskillningslöst beröm; den måste vara uppriktig och fri från hyckleri, annars leder det till antingen högmod eller brist på tillit. Nedan följer några exempel på hur ‘Abdu’l-Bahá uppmuntrade de troende i deras ansträngningar att tjäna Saken.

”Sannerligen, jag prisar Gud för att Han har stärkt er att tjäna Guds sak i Hans stora vingård”^{xciii}

”Sannerligen, jag prisar min högste Herre för att Han valt er att åkalla Hans namn bland människorna, för att ha dragit er till den Allhärliges skönhet och för att ha stärkt er att göra Hans sak segerrik.”^{xciv}

”Sannerligen, Gud har renat er från synder då Han har nedsänkt er i Sin barmhärtighets hav och givit er att dricka ur trons bägare och av igenkännandets rena vin. Bravo! Bravo! Ty ni har längtat efter att underkasta er Guds vilja och har längtat efter att stärka er kärlek till Gud, att vidga er kunskap om Honom och att förbli ståndaktiga på Hans väg.”^{xcv}

”O mina älskade andliga vänner! Prasad vare Gud, ni har dragit undan slöjorna och känt igen den medlidsamme Älskade och skyndat bort från denna boning till ett icke jordiskt rike. Ni har satt upp era tält i Guds värld, och för att förhårliga Honom, Den i sig själv varande, har ni höjt era ljuva röster och sjungit sånger som trängt in i hjärtat. Vål gjort! Förnämligt är detta! För ni har skådat det uppenbarade Ljuset och i era återuppväckta själar har ni höjt ropet ’Lovad vare Herren, den bästa av skapare!’”^{xcvi}

”O ni uppriktiga, ni som längtar, ni som är dragna som av en magnet, ni som har rest er för att tjäna Guds sak, för att upphöja Hans ord och sprida Hans ljuva väldofter vitt och brett! Jag har läst ert utmärkta brev, vackert till stilen, värtaligt till orden, djupt till betydelsen. Och jag prisade Gud och tackade Honom för att ha kommit till er hjälp och gjort er i stånd att tjäna Honom i Hans vidsträckta vingård.”^{xcvii}

”Ert brev var som en väldoftande blomsterbukett från vilken trons och visshetens väldoft kunde inandas. Bravo! Bravo! Ni har vänt ert ansikte mot det osynliga Riket. Utmärkt! Utmärkt! Ni har dragits till den Allsmäktiges skönhet! Underbart! Underbart! Så lycklig ni kan vara som har uppnått denna mest storslagna gåva!”^{xviii}

Inspirerad av hur ‘Abdu’l-Bahá berömde vännerna, beskriv med några meningar hur du kommer gå till väga för att uppmuntra medlemmarna i gruppen du snart kommer att stödja.

AVSNITT 23

Slutligen måste ni komma ihåg att era ansträngningar med att skapa band av kärleksfull vänskap med medlemmarna i en juniorgrupp och att uppmuntra dem att sträva efter fulländning kommer att bära frukt i den utsträckning ni skapar en glädjeric atmosfär.

”Glädjen ger oss vingar! I stunder av glädje är vår styrka mer vital, vårt förstånd klarare och vår förståelse mindre grumlig. Vi tycks bättre skickade att hantera världen och finna det område där vi kan göra nytta.”^{xix}

För att kunna skapa en glädjeric atmosfär för gruppen, behöver ni själva känna glädje. Tänk på några juniorer du redan känner som skulle kunna vara en del av gruppen du snart hoppas att engagera. Vilka tankar om dem får du som ger dig glädje?

Vilka praktiska steg kan du ta för att ingjuta glädje i träffarna med en sådan grupp, utan att göra dem lättsinniga?

Med detta i åtanke, läs följande stycke från ett brev skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar:

”Den inre glädjen som varje individ söker är, till skillnad från en flyktig känsla, inte beroende av yttre influenser; den är ett tillstånd född ur visshet och medveten kunskap, fostrat av ett rent hjärta som kan skilja mellan det som är beständigt och det som är ytligt.”^c

Låt oss avsluta vår studie av denna del genom att reflektera över följande ord från ‘Abdu’l-Bahá:

”Människans största gåva är den universella kärleken – den magnet som gör tillvaron evig. Den attraherar verkligheterna och fyller livet med oändlig glädje. Om denna kärlek tränger in i människans hjärta kommer universums alla krafter att förverkligas i henne, ty det är en gudomlig kraft som upphöjer henne till en gudomlig ställning och hon kommer ej att göra några framsteg förrän hon är upplyst av den. Sträva efter att öka verklighetens kärlekskraft, att göra hjärtan till än större punkter av attraktion och skapa nya ideal och relationer.”^{ci}

KÄLLHÄNVISNINGAR

- lx. Ur Riḍván-budskapet 2010 skrivet av Universella Rättvisans Hus till världens bahá'íer.
- lxi. Ur ett anförande den 17 november 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* [Den universella fredens förkunnelse: Föredrag hållna av 'Abdu'l-Bahá under Hans besök i Förenta staterna och Kanada 1912] (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), stycke 3, s. 617.
- lxii. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval* (Spånga: Bahá'í-förlaget AB, 2022), nr. 111.
- lxiii. *Abdul Baha on Divine Philosophy* [Abdul Baha om gudomlig filosofi] (Boston: The Tudor Press, 1918), s. 131–32.
- lxiv. *Axplock ur Bahá'u'lláhs skrifter* (Bahá'í-Förlaget AB, 2022), nr. 157.
- lxv. Ibid., nr. 1
- lxvi. *Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 4.
- lxvii. Bahá'u'lláh, *Förborgade ord* (Bahá'í-förlaget AB, 1991), arabiska delen, nr. 13.
- lxviii. *Abdu'l-Bahás skrifter i urval*, nr. 34.
- lxix. Ibid., nr. 35.
- lxx. *Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas* [Skrifter av 'Abdu'l-Bahá Abbas] (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 års upplaga), vol. 1, s. 136.
- lxxi. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* [Den gudomliga civilisationens hemlighet] (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2017 års upplaga), stycke 186, s. 136.
- lxxii. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval*, nr. 68.
- lxxiii. Ibid., nr. 155.
- lxxiv. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá den 26 maj 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace*, stycke 3, s. 205.
- lxxv. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahás den 11 juni 1912, ibid., stycke 4, s. 258.
- lxxvi. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahai Scriptures: Selections from the Utterances of Baha'u'llah and Abdul Baha* [Bahai-skrifter: Urval ur Baha'u'llahs och Abdul Bahas uttalanden] (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1928), nr. 992, s. 548.

-
- lxxvii. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá den 11 juni 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace*, stycke 6, s. 261.
- lxxviii. *Den gudomlige Älskades kallelse: Utvalda esoteriska skrifter av Bahá'u'lláh* (Bahá'í-förlaget AB, 2024), nr. 2.22.
- lxxix. Abdu'l-Bahá, ur ett anförande 28 oktober 1911, publicerat i *Anföranden i Paris* (Bahá'í-förlaget AB, 1985), nr. 15.
- lxxx. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval*, nr. 36.
- lxxxi. *Den gudomlige Älskades kallelse*, nr. 2.19.
- lxxxii. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval*, nr. 195.
- lxxxiii. Bahá'u'lláh, i *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* [Kitáb-i-Aqdas: Den heligaste boken] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2013 års upplaga), stycke 64, s. 42–43.
- lxxxiv. *Ibid.*, nr. 35.
- lxxxv. *Ibid.*, nr. 206.
- lxxxvi. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* [Böner och meditationer av Bahá'u'lláh] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, 2008 års upplaga), nr. 36, stycke 4, s. 47.
- lxxxvii. *Ibid.*, nr. 184.
- lxxxviii. Ur ett brev daterat den 23 november 1983 skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar till en individ, publicerat i *Lights of Guidance* [Vägledningens ljus] (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2010 års upplaga), nr. 1206, s. 359–60.
- lxxxix. Ur ett brev daterat den 8 december 1935, skrivet å Shoghi Effendis vägnar till en individ, publicerat i *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice* [Bön och andaktsliv: En sammanställning av utdrag ur skrifterna av Bahá'u'lláh, Báb och 'Abdu'l-Bahá samt ur brev från Shoghi Effendi och Universella Rättvisans Hus], sammanställt av Universella Rättvisans Hus forskningsavdelning (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), nr. 71, s. 30.
- xc. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval*, nr. 107.
- xc. *'Abdul Baha on Divine Philosophy*, s. 112.
- xcii. Ur ett brev daterat den 30 juni 1957, skrivet å Shoghi Effendis vägnar till ett Nationellt andligt råd, i "The National Spiritual Assembly", publicerat i *The*

-
- Compilation of Compilations* [Sammanställningen av sammanställningar], (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), vol. 2, nr. 1502, s. 128.
- xciii. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, vol. 1, s. 11.
- xciv. *Ibid.*, s. 18.
- xcv. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 års upplaga), vol. 2, s. 266–67.
- xcvi. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval*, nr. 236.
- xcvii. *Ibid.*, nr. 199.
- xcviii. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 års upplaga), vol. 3, s. 530.
- xcix. 'Abdu'l-Bahá, ur ett anförande den 22 november 1911, publicerat i *Anföranden i Paris* (Bahá'í-förlaget AB, 1985), nr. 35.
- c. Ur ett brev daterat den 19 april 2013 skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar till en liten grupp individer, publicerat i *Framework for Action* [Ramverk för handling], nr. 51.7, s. 292.
- ci. *Abdul Baha on Divine Philosophy*, s. 111–12.

Att tjäna som handledare för juniorgrupper

Syfte

Att reflektera över begrepp som formar
programmet för frigörande och utveckling
av juniorers andliga förmågor

AVSNITT 1

I den andra delen av denna bok diskuterade vi betydelsen av den sociala omgivningen i en ungs persons liv under de tidiga tonåren. Programmet för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor har därför organiserats runt begreppet ”juniorgrupp”. En juniorgrupp, har vi sagt, är inte en barnklass. Den har några av studiecirkelns drag, men dess främsta funktion är att fungera som en miljö för ömsesidigt stöd för sina medlemmar, en miljö där de kan utveckla den andliga uppfattningsförmågan och de tanke- och beteendemönster som kommer att känneteckna dem genom livet.

En juniorgrupp träffas regelbundet, minst en gång i veckan, och deltar i flera läger som hålls årligen under en treårsperiod. Den tid medlemmarna tillbringar tillsammans som grupp är centrerad på studier av material som har utvecklats specifikt för de mellan tolv och femton år. Ungdomarna rådslår också om, planerar och genomför tjänandeprojekt i samhället, sportar och deltar i kulturella aktiviteter, såsom drama och hantverk, anpassade till deras närmaste omgivning. På lägren, som varar flera dagar vardera, studerar de intensivt som en individuell grupp och deltar i gemensamma evenemang och aktiviteter med andra grupper som deltar i programmet från deras grannskap eller by. I den här delen kommer vi att undersöka de olika aspekterna av programmet för frigörande och utveckling av andliga förmågor som ni bör bli välbekanta med.

AVSNITT 2

Låt oss först reflektera över gruppens medlemskap. När juniorerna i ett grannskap visar intresse för programmet är det vanligtvis möjligt att bilda en grupp på tio till femton medlemmar. Medan majoriteten av medlemmarna är mellan tolv och tretton år kan vissa av ungdomarna vara precis under tolv år gamla och andra så gamla som fjorton år. Erfarenheten visar att programmet är som mest effektivt när medlemmarna, oavsett ålder, förblir tillsammans under treårsperioden och slutför programmet som en grupp. Vid den tidpunkten kan de som önskar gå vidare till nästa steg i utbildningsprocessen och huvudsekvensen av institutkurser och följa de stigar av tjänande som den öppnar för dem.

På vissa platser har ungdomarna som går med i en grupp deltagit i bahá’í-barnklasser, men man bör komma ihåg att de unga personer som deltar i programmet i många fall inte har haft någon tidigare kontakt med tron. Förutom ålderskillnader kommer det ofta att finnas en viss variation vad gäller bakgrund och erfarenhet. Ingen grupp är någonsin homogen och handledare står ständigt inför utmaningen att bemöta ungdomarnas varierade intressen. Stor flexibilitet och kreativitet krävs i detta avseende och ni behöver vara beredda att möta denna utmaning varje gång ni träffas med en grupp. Hur skulle ni till exempel hantera följande situationer?

- Några medlemmar i juniorgruppen som du stödjer upplever svårigheter med sin läsförståelse.
- Yngre medlemmar i gruppen tycker det känns pinsamt när du försöker arbeta enskilt med dem.
- En eller två av de äldre medlemmarna tycker inte att vissa av gruppens aktiviteter är tillräckligt utmanande.

- Några medlemmar i gruppen vill inte delta i en viss aktivitet.
- Några medlemmar i gruppen visar förmåga att gå igenom materialet i en snabbare takt än de övriga.
- Flickor och pojkar är ovilliga att delta i vissa aktiviteter tillsammans.
- Några medlemmar har inte råd att bidra till, exempelvis, en utflykt.
- En eller två av medlemmarna deltar oregelbundet.
- En medlem berättar olämpliga skämt under träffarna.
- Några av gruppens medlemmar tar med sig sina yngre syskon till träffarna.
- En eller två av medlemmarna deltar inte i gruppdiskussioner.

Diskutera i er grupp dessa och liknande situationer. Naturligtvis kommer ni, allt eftersom ni får erfarenhet inom detta område av tjänande, gång på gång att utforska sådana utmaningar i regelbundna reflektionsmöten med era handledarkollegor och ni kommer få nya insikter.

AVSNITT 3

Böckerna vars studium är i centrum för programmet – några av vilka ni kanske har läst enligt förslaget i Bok 2, är löst ordnade efter svårighetsgrad, både avseende språket och de begrepp som utforskas. De är indelade i två kategorier. Den första kategorin behandlar teman ur ett bahá'í-perspektiv, men inte som religiös undervisning. De kan därför kallas "bahá'í-inspirerade". De utgör en central del av programmet. Den andra delen inkluderar texter, färre till antalet, som har tydliga bahá'í-inslag. Vi kommer att undersöka dessa inslag i nästa avsnitt och kommer här att koncentrera oss på karaktären hos de bahá'í-inspirerade texterna.

I allmänhet skapas utbildningsmaterial av detta slag med övertygelsen att det i Bahá'u'lláhs uppenbarelse ocean finns oräkneliga pärlor av visdom som bör erbjudas intresserade individer, även när de ännu inte har erkänt Hans ställning. Ni blev redan bekanta med detta begrepp när ni i den andra delen av Bok 2, "Upplyftande samtal", studerade avsnitt baserade på tal och

skrifter av 'Abdu'l-Bahá för att utveckla förmågan att integrera den andliga kunskap och insikt som därigenom förvärvats i era dagliga samtal.

Som ni vet av egen erfarenhet genom att ha diskuterat de teman som togs upp i den delen med andra, kan ni ibland nämna er inspirationskälla på ett naturligt sätt medan ni vid andra tillfällen kan känna att det är bäst att inte göra det – detta beroende på kraven i varje situation. Samma princip gäller för bahá'í-inspirerat material. Ett brev skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar noterar i detta sammanhang:

”En av de grundläggande principerna som styr den bahá'í-inspirerade sociala och ekonomiska utvecklingen är att vännerna frikostigt och villkorslöst bör skänka Bahá'u'lláhs lära till mänskligheten så att människor överallt kan tillämpa dem på trängande sociala problem och förbättra sina individuella och kollektiva liv, både i materiella och andliga dimensioner. Tillgång till Guds ord bör inte villkoras av erkännandet av Bahá'u'lláh som Guds Manifestation för idag. Vidare skulle det inte vara opassande att, när omständigheterna kräver det, avstå ifrån att uttryckligen nämna inspirationskällan som ligger till grund för ett utbildningsprogram utvecklat baserat på av Hans läror. Mot denna bakgrund finns det en rad alternativ som vännerna kan överväga när de skapar utbildningsmaterial som bygger på trons läror och principer.”^{cii}

Och ett annat brev skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar säger:

”Vi har blivit ombedda att informera er om att det inte finns något krav på att citera författaren när man citerar ur bahá'í-skrifterna i bahá'í-inspirerat utbildningsmaterial om det förefaller finnas en visdom i att inte göra det.”^{ciii}

Medan allt bahá'í-inspirerat material tas fram under det direkta inflytandet av Bahá'u'lláhs uppenbarelse är det således varje materials natur och dess avsedda användning som avgör den utsträckning Tron uttryckligen ska nämnas. I vissa är det helt lämpligt att inkludera stycken från de heliga skrifterna. I andra kan bahá'í-läror förklaras utan några citat. I båda fallen kan hänvisningar till källorna inkluderas eller inte. Det är dock viktigt att inse att kontexten av undervisning och lärande gör det tydligt att materialet faktiskt är inspirerat av Bahá'u'lláhs uppenbarelse även i de fall där tron inte nämns uttryckligen.

Det bahá'í-inspirerade materialen vi behandlar här bygger i stor utsträckning på kraften i Guds ord, både genom att citera direkt från skrifterna och genom att väva in trons läror i presentationen av intellektuella, moraliska och andliga teman. Själva texterna ger inga referenser och generellt är det upp till handledaren att, mot bakgrund av gruppens omständigheter och deras intressen och preferenser, avgöra om källorna till citaten ska nämnas och, i så fall, när detta ska ske. Nedan följer ett utdrag ur en lektion från *Bekräftelsens vindar*, vanligtvis den första boken som juniorgrupper studerar. Läs det och diskutera frågorna som följer.

Godwin har en klasskamrat och nära vän som heter Chishimba. Han besöker ofta familjen Mulenga och i kväll stannar han på middag. Konversationen vid bordet handlar om än det ena och än det andra. Musonda väntar otåligt på att ta upp ämnet ”bekräftelse”. Slutligen är det tyst några minuter. ”Rose och jag har pratat

om bekräftelse”, säger Musonda.

”Nu börjar min lillasyster igen”, säger Godwin och harklar sig. Men till hans förvåning ser Chishimba intresserad ut.

”Vad betyder bekräftelse för dig?” frågar han Musonda.

Musonda, som också är förvånad, tittar på Rose, med förhoppningen att hon skall svara.

”Bekräftelse... Gud bekräftar oss och hjälper oss med det vi gör”, säger Rose.

Chishimba säger ingenting på en stund. Det finns sorg i hans ögon. ”För några månader sen”, börjar han sakta, ”förlorade min pappa sitt arbete. Han är ärlig och ansvarsfull, det vet alla. I arton år arbetade han som säkerhetsvakt för ett företag, och helt plötsligt så avskedade de honom. Vi vet alla varför. Hade de låtit honom stanna kvar två år till, skulle han ha blivit pensionär och företaget skulle ha varit tvunget att betala ut pension till honom. Vi har inte mycket besparingar. Trots att min äldre bror hjälper oss, ser det ut som om jag inte kan fortsätta skolan nästa år, därför att jag inte kan betala för mat och husrum. Jag tycker om att gå i skolan. Jag undrar varför Gud inte hjälper mig.”

Alla tittar på herr Mulenga och förväntar sig att han ska besvara frågan.

Herr Mulenga ler och säger: ”Att Gud ger oss bekräftelse när vi anstränger oss, betyder inte att livet är lätt. Era liv kommer att kantas av svårigheter, och tyvärr kommer de många gånger vara orsakade av orättvisor. Men ni måste arbeta hårt, och trots att saker och ting inte blir som ni tänkt er under en period, kan ni vara

säkra på att få Guds bekräftelse. Gud kommer särskilt att ge er bekräftelse i era ansträngningar att avskaffa orättvisa.” Han vänder sig till Chishimba och säger: ”Din familj är enad och hårt arbetande. Mitt hjärta säger mig att saker och ting kommer att förändras för er. Du kommer att avsluta dina studier. Var så säker!”

I avsnitt 20 och 21 ska vi se på *Bekräftelsens vindar* i detalj, men för tillfället kanske ni vill diskutera följande frågor i er grupp:

1. Vilket är det huvudsakliga andliga begreppet som tas upp i ovanstående samtal?
2. Presenteras begreppet på ett sätt som kan förstås av juniorer?
3. I den andra delen av denna bok funderade vi på farorna med att lägga för mycket fokus på ”jaget”. Hur skiljer sig en utbildningsprocess som betonar vikten av att anstränga sig och attrahera Guds bekräftelser från en som är organiserad kring

idéer som självförverkligande, självupptäckt och självkänsla som de beskrivs i den delen?

4. Drar alla juniorer, oavsett bakgrund, inklusive de från bahá'í-familjer, nytta av att studera den typ av bahá'í-inspirerat material som behandlas här? Varför?

AVSNITT 4

Texter i den andra kategorin innehåller material för att fortsätta den andliga bildning som ges i bahá'í-barnklasser. De är tydliga i sin behandling av grundläggande bahá'í-trosuppfattningar och diskuterar hur dessa ska omsättas i handling i samhällslivet. Bahá'u'lláhs ställning som Guds Manifestation för denna tidsålder, absolut tillit till det slutgiltiga förverkligandet av Hans syfte för mänskligheten, försäkras om den obegränsade frihet och glädje vi uppnår genom att lyda Hans lagar och visshet i Hans Förbunds kraft – detta är bland de övertygelser som präglar hur teman behandlas i texterna.

När ni reflekterar över denna kategori av material kommer ni att finna att följande stycke skrivet å Beskyddarens vägnar är till hjälp:

”...farorna som möter dagens ungdomar blir allt allvarligare och kräver en omedelbar lösning. Men, som erfarenheten tydligt visar, kan inte botemedlet för denna i sanning sorgliga och förbryllande situation finnas i den traditionella och kyrkliga religionen. Kyrkans dogmatism har en gång för alla förkastats. Det som kan kontrollera ungdomen och rädda den från fallgroparna i vår tids krassa materialism är kraften hos en äkta, konstruktiv och levande tro såsom den uppenbarades för världen av Bahá'u'lláh. Religionen är, precis som i gångna tider, fortfarande världens enda hopp, men inte den form av religion som våra kyrkliga ledare förgäves försöker predika. Frånskild den sanna religionen förlorar moralen sin verkan och upphör att vägleda och styra människans individuella och sociala liv. Men när sann religion förenas med sann etik blir moralisk utveckling en möjlighet och inte blott ett ideal.”^{civ}

Ovanstående stycke tydliggör att, i motsats till det minskande inflytandet från traditionell religion, kan kraften i en levande tro skydda ungdomar från ”fallgroparna i vår tids krassa materialism” som är så utbredd i dagens samhälle. Denna kraft bör återspeglas både i innehållet i vad unga personer studerar och i hur de får hjälp att utveckla sina andliga förmågor. För att ytterligare reflektera kring dessa idéer, låt oss titta på ett utdrag ur *Trons ande* – en av texterna som tillhör kategorin som undersöks här.

Trons ande behandlar teman av filosofisk natur, för unga människor inom denna åldersgrupp brottas undantagslöst med grundläggande existentiella frågor, frågor som måste besvaras ordentligt om förvirring och till och med förlorad tro ska undvikas senare i livet. Det är i bahá'í-läroren som svaren finns på de många förbryllande frågor som gäcker det mänskliga sinnet: människans sanna natur, gott och ont, fri vilja och ödet, evolutionen och uppkomsten av människans ande, det mänskliga intellektet och trons ande. Boken använder sig av insikter hämtade från skrifterna, särskilt från de skarpsinniga förklaringarna av 'Abdu'l-Bahá i *Några besvarade frågor* för att kasta ljus över dessa teman. Varje ämne utvecklas genom samtalen mellan en grupp juniorer, som hålls under deras regelbundna veckovisa träffar och senare när

de spenderar en helg tillsammans på en campingplats. Följande avsnitt är hämtat från en lektion där ungdomarna diskuterar frågan om ödet med gruppens handledare Natalia Petrovna:

”Låt oss se vad ni har förstått hittills”, säger Natalia Petrovna. ”Vi har en fri vilja att göra gott eller ont och vi måste utöva vår vilja för att leva ett ädelt liv. Men bara för att vi har en fri vilja innebär detta inte att vi kan styra allt. Det finns saker som ofrånkomligen kommer att drabba oss och som vi har väldigt lite kontroll över. Jag skulle vilja fråga er något annat. Hur skulle ni förklara begreppet ’ödet?’”

”Jag tror ödet är något vi inte kan förändra hur mycket vi än försöker”, säger Igor.

”Det låter bra. Kan någon ge oss ett par exempel?” frågar Natalia.

”Vi väljer inte våra föräldrar”, säger Nadya.

”Vi kan inte välja var vi föds”, säger Anton.

”Mina föräldrar säger hela tiden att det är mitt öde att bli en stor pianist”, säger Vadik.

”Men du måste inte. Du kan välja att bli något annat”, säger Marina.

”Det stämmer. Ödet är inte så enkelt”, säger Natalia. ”Det finns en bra liknelse som förklarar hur ödet fungerar. Har någon av er någonsin sett hur en matta vävs?”

Allas ansikten ser frågande ut så Natalia fortsätter: ”Först tar man en ram. På ramen sträcks parallella rader av tråd, varpen, hårt från den ena till den andra änden. Väverskan använder ett otal varianter av garn i olika färger för att väva genom dessa rader och skapa ett mönster. En av de tidiga troende hörde ’Abdu’l-Bahá säga att vi är som väverskor. Vi har fått ramen och varpen. Vi har också fått garnet att väva med, vilket man kan säga är alla de förmågor och begåvningar vi föds med. Detta är vårt öde. Men vi väljer själva vilken design vi ska väva på varpen. Vi har frihet i vårt handlande. Varje handling skapar en liten del av mönstret. Den färdiga mattan är den person vi växer upp till att bli. Genom fri vilja och viljestyrka utvecklar vi de krafter och förmågor Gud har gett oss.”

Reflektioner:

Gud har gett oss olika begåvning. Någon är bra på biologi, medan någon annan har talang för musik. Men vi har alla fått det som behövs för att utvecklas till ädla varelser. Det är därför fel att skylla våra tillkortakommanden på ödet. När vi gör

det, slutar vi att försöka förbättra oss själva. Välj för varje situation nedan, den tanke som hjälper individen att förändra hans eller hennes situation:

- a. Någon blir sjuk ofta därför att han ofta äter ohälsosam mat. Han tänker:
- Det är mitt öde att vara svag och sjuklig.
 - Jag borde sluta hitta på ursäkter och ändra mina matvanor.
- b. Någon pluggar inte tillräckligt, så det går dåligt för henne på proven. Hon tänker:
- Jag är kanske ingen toppelev, men med lite flit kan jag bli bättre.
 - Det är inte mitt öde att lyckas i skolan.
- c. Någon dricker sig full varje gång han stöter på en svårighet. När han är nykter tänker han:
- Livet tvingar mig att supa.
 - Jag kan hantera problemen i mitt liv; jag behöver inte alkoholen.

- d. Någon brukar kritisera sina vänner, så man undviker henne. Hon tänker:
_____ Ingen tycker om mig.
_____ Jag borde sluta kritisera mina vänner och se till deras goda sidor.
- e. Någon fuskar på ett prov och tas på bar gärning. Han tänker:
_____ Jag har alltid otur. Andra fuskar utan att någonsin bli upptäckta.
_____ Hur kunde jag någonsin göra något sådant? Jag är ju smyckad med ärlighetens mantel.
-

"Menar vi att det inte är någons öde att bli kriminell?" frågar Ivan.

"Det är klart det inte är", svarar Natalia Petrovna. "I liknelsen jag just använde kan alla väva vackra mönster med ramen och varpen som de har fått. Trots att vi är olika har vi alla fått kapacitet att växa upp till att bli goda människor."

Ivan håller med om allt som sagts, men något trycker honom och han vet inte riktigt vad det är. Sedan hör han plötsligt sig själv säga: "Men allt det här är för svårt."

Ingen förstår riktigt vad Ivan menar.

"Vad är det som är så svårt?" frågar Natalia.

"Att behöva anstränga sig så hårt hela tiden för att vara stark, vara god", svarar Ivan.

"Du har rätt Ivan", säger Natalia leende. "Men kom ihåg att Gud stöttar oss hela tiden. Han lämnar oss aldrig ensamma. Det är som med en segelbåt; kraften som gör att den rör sig framåt kommer från vinden och inte från båten själv. Men det är kaptenen som använder vinden för att föra båten till dess destination. All kraft kommer från Gud. Vi är maktlösa utan Hans hjälp. När vi bara ser till oss själva är svaghet allt vi ser. Men när vi vänder oss till Gud och ber om Hans hjälp och stöd, finner vi styrkan att göra det som Gud önskar för oss.

Gruppen delas sedan in i par för att lära sig de följande styckena utantill:

"Skaparen har skapat alla människor av ett och samma ursprung och har upphöjt deras verklighet över återstoden av Sin skapelse. Framgång eller misslyckande, vinst eller förlust, måste därför bero av människans egna

ansträngningar. Ju mer hon anstränger sig desto större blir hennes framsteg.”

”O min Gud! O min Gud! Du ser mig i min ringhet och svaghet, sysselsatt med den största av uppgifter, besluten att höja Ditt Ord bland massorna och att sprida Dina läror bland Ditt folk. Hur kan jag lyckas om icke Du bistår mig med den helige Andes andedräkt, hjälper mig till seger genom Ditt underbara rikes härskaror och över mig utgjuter Dina bekräftelser, vilka ensamma kan förvandla en mygga till en örn, en vattendroppe till floder och hav och en atom till ljusknippen och solar. O min Herre! Bistå mig med Din segerbringande och genomträngande kraft, så att min tunga må lovprisa Dig och Dina egenskaper bland alla människor och min själ flöda över av Din kärleks och kunskaps vin.

”Du är den Allsmäktige och Den som gör vadhelst Han önskar.”

Även om in inte kommer att ha möjlighet att studera hela texten i *Trons ande* i avsnitt 22, vore det givande att stanna upp här och undersöka innehållet i ovanstående utdrag genom att diskutera följande punkter:

1. Hur presenterar materialet begreppet öde? Är det dogmatiskt?
2. Hur skulle en dogmatisk presentation av begreppet se ut?
3. Läger materialet rätt betoning på att hjälpa juniorerna att utforska andliga begrepp eller är tankarna presenterade på ett alltför strikt sätt?
4. Hur hjälper materialet dem att se konsekvensen av skrifterna relaterade till ödet och den fria viljan i deras egna liv?
5. Visar berättelsen tolerans för de olika åsikter och känslor som uttrycks av de unga karaktärerna som försöker förstå begreppen? Om så är fallet, hur visas det?
6. Vad skulle hända om medlemmarna i en juniorgrupp inte fick uttrycka sina tankar fritt i detta avseende?
7. Hur hjälper Natalia Petrovna hennes unga vänner att utveckla klarhet i tanken?
8. Är frågorna som diskuteras mellan de unga personerna i berättelsen relevanta för alla juniorer, oavsett bakgrund?

AVSNITT 5

De tidiga tonåren är en period i livet då vår förmåga att se bortom de yttre hos tingen avsevärt förbättras; vi söker en djupare förståelse av det vi bevittnar och upplever. Det innebär att

juniorer är i behov av andlig uppfattningsförmåga och måste få stöd att igenkänna andliga krafter, att se den andliga verkligheten i alla situationer och att identifiera relevanta andliga principer. Trons skrifter hänvisar till sådana förmågor som ”den inre varseblivningens öga”, ”den inre synförmågan” och ”själens öga”. Till exempel, ger ‘Abdu’l-Bahá detta råd till Tarbiyat-skolan i Teheran:

”Må de göra de största framstegen på kortast möjliga tid, må de öppna sina ögon helt och avtäcka alla tings inre verklighet, bli skickliga inom alla konstarter och hantverk och lära sig att förstå alla tings hemligheter precis som de är – denna förmåga är en av de klart uppenbara följderna av att tjäna den Heliga tröskeln.”^{cv}

‘Abdu’l-Bahá nämner andlig uppfattningsförmåga som en av de krafter som skiljer människor från djur:

”Det är alldeles uppenbart att medan människan äger förmågor som hon har gemensamma med djuren, särskiljer hon sig från djuren genom sina intellektuella färdigheter, sin andliga uppfattningsförmåga, förvärvandet av dygder, sin förmåga att ta emot Gudomlighetens gåvor, Hans välgörenhet och utgjutelser av himmelsk barmhärtighet. Detta är människans prydnad, hennes ära och upphöjdhet. Mänskligheten måste sträva mot denna högsta ställning.”^{cv}

Och Han hänvisar till vår inre syn och inre hörsel som andliga nådebevis:

”Han har skänkt oss materiella gåvor och andliga nådebevis, yttre synförmåga för att kunna se solens strålar och inre syn med vilken vi kan förnimma Guds härlighet. Han har format det yttre örat för att vi ska kunna njuta av ljudens melodier och den inre hörseln med vilket vi kan höra vår Skapares röst.”^{cvii}

Vid ett annat tillfälle påminner Han oss om hur viktigt det är att väcka vår inre synförmåga:

”Vår andliga uppfattningsförmåga, vår inre synförmåga måste väckas, så att vi i allting kan se Guds andes tecken och spår. Allt kan återspegla Andens ljus till oss.”^{cviii}

Och i detta stycke beskriver ‘Abdu’l-Bahá ett exempel där andlig uppfattningsförmåga förstärker förståelsen:

”Uppfattningen om förintelse är en faktor i mänsklig förnedring, en orsak till mänskligt förfall och armod, en källa till mänsklig fruktan och elände. Den har bidragit till skingrande och försvagning av mänskligt tänkande, medan insikten om existens och kontinuitet har upphöjt människan till förfinade ideal, lagt grunden till mänsklig utveckling och stimulerat utvecklingen av himmelska dygder; därför anstår det människan att överge tankar på icke-existens och död, som är helt och hållet inbillade och se sig själv evigt levande, evig med det gudomliga syftet med sin skapelse. Hon måste vända sig bort från idéer som förnedrar den mänskliga själen, så att hon dag för dag och timme för timme må avancera uppåt och allt högre mot en andlig uppfattning om kontinuiteten i den mänskliga verkligheten.”^{cix}

Kan ni säga några ord om hur andlig uppfattningsförmåga tillför nya dimensioner till den mänskliga förståelsen som inte är tillgängliga enbart genom utövandet av mentala förmågor?

AVSNITT 6

Efter att ha utforskat behovet av andlig uppfattningsförmåga måste vi nu fråga oss hur den utvecklas. Det finns naturligtvis inte något enkelt svar och vi kan här endast överväga några få relevanta idéer.

Det är tydligt att andlig uppfattningsförmåga är en egenskap hos ett rent hjärta. ‘Abdu’l-Bahá säger oss:

”Ju renare och mer helgat människans hjärta blir, desto närmare drages det till Gud, och ljuset från Verklighetens Sol uppenbaras inom det. Detta ljus får hjärtan att glöda av Guds kärleks eld, öppnar i dem dörrarna till kunskap och avtäckar de gudomliga mysterierna så att andliga upptäckter görs möjliga.”^{ex}

Att kunskap om Gud är avgörande för utvecklingen av andlig uppfattningsförmåga är också uppenbart:

”För förståelsen av tingens verkligheter förlämnar materiella fördelar i tillvarons värld och skapar framsteg för den yttre civilisationen, men kunskapen om Gud är orsaken till andlig utveckling och dragningskraft, sann vision och insikt, mänsklighetens upphöjelse, den gudomliga civilisationens uppkomst, moralens upprättelse och upplysning av medvetandet.”^{exi}

Och kärlek till Gud är klart oundgänglig om den inre synförmågan ska stärkas:

”O min vän! Frambär tack till Gud för att Han har upplyst din syn med de lysande strålarna från Sanningens Sol, och för att han har väckt dig till liv och döpt dig med livets vatten och Guds kärleks eld.”^{exii}

”Kärlek till Gud beskrivs som eld, ty den bränner bort slöjorna, och som vatten, ty den är livets källa. Kort sagt, kärlek till Gud är den innersta verkligheten av mänsklighetens världs dygder. Genom den renas den mänskliga naturen. Genom kärlek till Gud befrias man från den mänskliga världens defekter. Genom kärlek till Gud gör man framsteg inom dygdernas rike. Kärlek till Gud är orsaken till världens upplysning.”^{exiii}

Nedanstående övningar kan vara till hjälp för er när ni reflekterar över betydelsen av ovanstående råd.

1. Skriv några meningar som beskriver hur var och en av följande stärker andlig uppfattningsförmåga:

a. Ett rent hjärta: _____

b. Kunskap om Gud: _____

c. Kärlek till Gud: _____

2. Avgör om följande påståenden är sanna:

_____ Genom enbart förnuft, utan hjälp av Guds läror, kan vi skilja mellan rätt och fel.

_____ Det är igenkännandet av Guds Manifestationer och lydnad mot deras läror som gör det möjligt för oss att uppfatta sanningen.

_____ Det rena hjärtat gör en människa naiv.

_____ Ju renare hjärtat är, desto mer troget återspeglar det gudomliga egenskaper, vars ljus gör det möjligt att uppfatta den inre verkligheten i saker.

_____ Elden i kärlek till Gud bränner bort jagets slöja, vilket gör det möjligt för den inre synen att skåda sanningen.

_____ Kraften i Guds kärlek hjälper oss att sträva klarsynt efter att hålla fast vid Hans vilja och att fullfölja Hans syfte.

_____ Rädsla för utplåning försvagar våra intellektuella och våra andliga förmågor och därför skärps vår andliga uppfattningsförmåga när vi är övertygade om kontinuiteten av vår existens.

_____ Osjälviskt tjänande vid den gudomliga tröskeln kommer att hjälpa oss att kunna urskilja tingens inre verklighet.

_____ Med den inre synförmågan kan vi se gudomliga bekräftelser.

AVSNITT 7

Det sista citatet i föregående avsnitt pekar på ett grundläggande begrepp som är särskilt relevant för vår utforskning, nämligen att det finns många slöjor som hindrar det inre ögat från att se tingens verklighet. Utvecklingen av andlig uppfattningsförmåga innebär att sådana slöjor avlägsnas. ‘Abdu’l-Bahá indikerar:

”Guds gåvor vilka uppenbaras i alla yttre fenomen, döljs ibland av mellanliggande mentala och jordiska slöjor, vilka gör människan andligt blind och hämmad. Men när dessa skikt tagits bort och slöjorna rivits isär, då blir Guds stora tecken synliga och hon kommer att skåda hur det eviga ljuset uppfyller världen. Guds gåvor är alla och alltid uppenbara. Himmelens löften är ständigt närvarande. Guds ynnest omger oss överallt, men om människosjälens medvetna öga förblir beslöjat och förmörkat, kommer hon att ledas till att förneka dessa universella tecken och förbli berövad dessa uppenbarelser av gudomlig frikostighet. Därför måste vi med själ och hjärta sträva efter att de slöjor som täcker den inre synens öga måtte tas bort, så att vi får skåda Guds uppenbarelser tecken, urskilja Hans mystiska nådegåvor och inse att materiella välsignelser är såsom intet i jämförelse med andliga nådegåvor.”^{cxiv}

”Varje själ måste sträva efter att de slöjor som täcker människornas ögon måtte rivas itu och att solen strax må synas och att både hjärtat och ögat kan lysas upp.”^{cxv}

Bokstavlig tolkning, fåfänga fantasier, att följa blint, jaget, jakten på tillfredsställelse av lidelser och begär, girighet och avund samt fördomar är några av de slöjor som nämns i skrifterna. Så kan även våra materiella sinnen fungera som slöjor.

”Min bön för er är att era andliga förmågor och strävanden dagligen må förökas och att ni aldrig tillåter era materiella sinnen att skymma den himmelska upplysningens glans för era ögon.”^{cxvi}

”En av slöjorna är bokstavlig tolkning. För att genomskåda de inre betydelseerna krävs en mäktig ansträngning.”^{cxvii}

”Prisa Gud för att du har hittat vägen in till härlighetens rike och rivit sönder de fåfänga fantasiernas slöja och för att det inre mysteriets kärna har avslöjats för dig.”^{cxviii}

”Jag bönfaller innerligt Gud att ta bort slöjan från ditt inre öga, att uppenbara för dig Hans mäktigaste tecken och att göra dig till ett vägledningens baner, helt avskild från allt utom Honom, upptänd av Hans kärleks eld, upptagen med hågkomsten av Honom och medveten om alltings verklighet, så att du må se med dina egna ögon, höra med dina egna öron och avstå från att blint följa någon av dina förfäder. Se med insikt in i din Herres sak, ty folket är insvepta i mörkrets slöjor.”^{cxix}

”...det finns ingen slöja mer hindrande än jaget och hur tunn den slöjan än må vara, kommer den till sist att helt utestänga en person och beröva honom hans andel av den eviga nåden.”^{cxx}

”Likväl kommer jakten på tillfredsställelse av lidelser och begär att svepa in ögonen i tusentals slöjor, vilka stiger upp ur hjärtat för att förblinda både synen och insikten.”^{cxxi}

”O förståelsens barn! Om ögonlocket, hur ömtåligt det än må vara, kan beröva människans yttre öga från att skåda världen och allt som finns däri, betänk då

vad som skulle ske om girighetens slöja skulle sänka dig över hennes inre öga. Säg: O människor! Girighetens och avundens mörker fördunklar själens strålgång, liksom molnen skymmer solens ljus.”^{exxii}

”Jag hoppas ni skall vända er mot Sanningens sol med obeslöjade ögon och inte betrakta de världsliga tingen [...] Låt denna Sol skänka er sin styrka, då kommer inte fördomarnas moln att dölja dess strålgång för era ögon! Då kommer solen inte att döljas av moln inför er syn.”^{exxiii}

I det första stycket ovan berättar ‘Abdu’l-Bahá för oss att ”Guds gåvor är alla och alltid uppenbara”, ”himmelens löften är ständigt närvarande” och ”Guds ynnest omger oss överallt”. Han förklarar vidare att ”om människosjälens medvetna öga förblir beslöjat och förmörkat”, kommer hon att ledas till att förneka Guds stora tecken och kommer att berövas dessa uppenbarade nådegåvor.

1. Vilka tror ni är några av de nådegåvor som ‘Abdu’l-Bahá syftar på? _____

2. Beskriv nu hur slöjorna som nämns nedan berövar oss möjligheten att se dessa nådegåvor och ynnestbevis.
 - a. Bokstavlig tolkning av de heliga texterna: _____

 - b. Fåfänga fantasier: _____

 - c. Att följa blint: _____

 - d. Jaget: _____

 - e. Jakten på tillfredsställelse av lidelser och begär: _____

 - f. Girighet och avund: _____

 - g. Fördomar: _____

3. Avgör om följande påståenden är sanna:

_____ Vårt inre öga kan se även utan hjälp av våra mentala förmågor och fysiska ögon.

_____ Våra fysiska sinnen och mentala förmågor hindrar oss alltid från att uppfatta den andliga verkligheten.

_____ Att rena våra fysiska sinnen från allt som inte är av Gud hjälper våra inre förmågor att uppfatta sanningen.

4. Reflektera avslutningsvis över följande citat från 'Abdu'l-Bahás skrifter för att få ytterligare insikt i vilken typ av slöjor som kan hämma andlig uppfattningsförmåga. Om ni vill kan ni memorera det.

”Du skall sannerligen veta, att det finns många slöjor i vilka sanningen är innesluten: dunkla slöjor; sedan ömtåliga och genomskinliga slöjor; sedan höljet av ljus, vars anblick bländar ögonen, liksom solen gör som endast är innesluten i sitt eget ljus och, som när vi ser på den, förblindar synen och bländar ögonen.

”Jag ber Gud att ta bort alla slöjorna och bekanta ljuset med allas ögon, så att människan ej må vara beslöjad från att bevittna Sanningens sol.”^{cxxiv}

AVSNITT 8

Nedan är en av lektionerna från *Glimtar av hopp*, en annan bahá'í-inspirerad text som studeras av juniorer. Den berättar historien om Kibomi, en tolvårig pojke som efter att ha förlorat sina föräldrar beger sig ut på en resa för att leta efter sin syster. Kibomi tillhör Adumbu-stammen. Hans föräldrar dödades av medlemmar av Kungu-stammen under en inbördesstrid. Lektionen innan denna beskriver hans möte med en gammal man från Kungu-stammen som behandlar honom med stor vänlighet. Här möter han en grupp soldater från sin egen stam.

Då han har fått litet mat i sig har Kibomi mer energi och rör sig snabbare. Då han sprang från sin by var de känslor han hade rädsla och ilska. Nu börjar han åter finna de bra känslor han alltid har haft för människor. Den gamle mannen var en Kungu men han var god och vis. Han delade med sig av sin mat. De ord han talade var vackra och fulla av hopp: ”Vi måste välja.” ”Vi är skapade att älska, inte att hata.”

Kibomi fortsätter att följa floden i riktning mot Nangata. Då han hade gått en stund hör han röster och gömmer sig snabbt bakom ett stort träd. En grupp unga män närmar sig. De talar det språk som Adumbu-stammen talar. Kibomi är lycklig över att höra sitt språk och går långsamt fram från sitt gömställe. Männerna bär uniform. De är soldater från Adumbu-stammens rebellarmé. Några av dem är ganska unga och en ser ut att vara i samma ålder som Kibomi. Soldaterna stannar så snart de ser honom och de riktar sina vapen mot honom.

"Vänta!" säger Kibomi. "Jag är Adumbu precis som ni!"

"Vad gör du här ute alldeles ensam?" frågar deras ledare otåligt.

"Kungu attackerade vår by och dödade mina föräldrar. Jag var tvungen att ge mig av", svarar Kibomi.

"Kom med oss," säger ledaren. "Vi måste lära Kungu en läxa. Vi måste låta dem betala för vad de gjorde mot din familj."

Kibomi är frestad. Han tänker lite grann och skall just acceptera erbjudandet. Soldatpojken kommer fram och räcker honom handen. Kibomi ser in i hans ögon och störs av den förtvivlan och hopplöshet han ser i dem. "Jag kanske kommer med senare," säger han och hans röst darrar. "Men nu måste jag leta efter min syster."

Då soldaterna ger sig iväg är det en av dem som vänder sig om och säger, "Kom ihåg! Att slå tillbaka är det enda sättet". Kibomi svarar inte.

Frågor

1. Hur kände sig Kibomi när han lämnade sin by?
2. Varför har hans känslor ändrat sig efter det att han mött den gamle mannen?
3. Varför gömmer sig Kibomi bakom trädet?
4. Vilka är de unga männen i uniform som han möter?
5. Vad är det ledaren ber Kibomi att göra?
6. Vad är det Kibomi ser i den unge soldatens ögon?

Aktiviteter

1. Kibomi ser förtvivlan och hopplöshet i den unge soldatpojken ögon, som, rädd och arg som han själv, har valt att slåss och döda. Vi har alla ögonblick av sorg och förtvivlan. I sådana ögonblick borde vi inte välja mörka stigar, utan leta efter det ljus som återupprättar hopp. Läs följande bön och meditera över dess ord:

"O Gud, min Gud! Du ser mig, Du känner mig. Du är min Hamn och min Tillflykt. Ingen har jag sökt utom Dig och ingen annan skall jag söka. Ingen väg har jag vandrat utom Din kärleks väg och ingen annan skall jag vandra. I förtvivlans mörka natt vänds mitt öga i hopp och förväntan till Din gränslösa välviljas morgon, och vid gryningens timma blir min modlösa själ vederkvickt och styrkt i hågkomsten av Din skönhet och fullkomlighet."

Ni kanske nu kan lära er ovanstående bön utantill.

2. För var och en av följande situationer, bestäm vilka handlingar och sätt att tänka som medför förtvivlan och vilka som ger hopp:

a. Det går dåligt för dig på ett prov. *Hopp* *Förtvivlan*

– Du ger upp dina studier och tillbringar din tid med att leka.

- Du säger till dig själv att du är dum.	☐	☐
- Du ber en annan elev att hjälpa dig.	☐	☐
- Du har tålamod med dig själv och jobbar på för att förstå ämnet.	☐	☐
- Du beskyller läraren för att inte hjälpa dig tillräckligt.	☐	☐
b. Du känner dig ensam och det verkar som om du inte har några vänner.	<i>Hopp Förtvivlan</i>	
- Du håller dig för dig själv och känner dig ledsen för det mesta.	☐	☐
- Du tillbringar mindre tid med att tänka på dig själv och bryr dig mer om andra.	☐	☐
- Du tänker på andras fel hela tiden.	☐	☐
- Du letar efter goda egenskaper hos andra människor.	☐	☐
- Du tar första steget för att tala med andra och att vara vänlig mot dem.	☐	☐
c. Du ser avundsjuka och bråk bland några av dina släktingar.	<i>Hopp Förtvivlan</i>	
- Även du känner dig avundsjuk och bråkar med dem.	☐	☐
- Du försöker vara mer generös mot dem.	☐	☐
- Du ber för att dina familjemedlemmar skall vara eniga.	☐	☐
- Du lär barnen i din familj om kärlek och generositet.	☐	☐
- Du säger till dig själv att det inte finns någonting du kan göra för att ändra dina släktingar.	☐	☐
d. En vän gör något för att såra dig.	<i>Hopp Förtvivlan</i>	
- Du besluter dig för att hämnas och såra din vän.	☐	☐
- Du förlåter din vän.	☐	☐

- Du beslutar dig för att aldrig såra någon på detta sätt.	☐	☐
- Du talar om för andra vilken dålig person din vän är.	☐	☐
- Du avslutar vänskapen.	☐	☐

Nämn några av de andliga sanningar som juniorer kan upptäcka i den här lektionen. Hur behandlas temana hopp och förtvivlan, vilka liknas vid ljus och mörker? På vilka sätt tror ni att berättelsen och de tillhörande aktiviteterna hjälper till att skärpa juniorernas andliga uppfattningsförmåga?

AVSNITT 9

”Hopp” och ”bekräftelse” är två exempel på de många teman som ett program för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor behöver ta upp. En noggrann diskussion om sådana teman kan stärka andlig uppfattningsförmåga och bidra till att medvetandet vidgas. ‘Abdu’l-Bahá säger:

”Det finns vissa pelare resta till orubbligt stöd för Guds tro. De mäktigaste av dem är kunskap och användandet av förståndet, utvidgandet av medvetandet och insikt i universums verklighet och den allsmäktige Gudens dolda mysterier.”^{cxxv}

En människa kan leva på olika nivåer av medvetande. Att vara medveten om den gudomliga viljan och syftet, att känna igen de krafter som påverkar oss och våra samhällen, och att sträva efter att ägna våra mentala och andliga krafter åt att bygga en ny värld – dessa innebär ett högre tillstånd av medvetande än ett liv fokuserat på materiella angelägenheter. En av de största utmaningarna för en handledare för en juniorgrupp är att hjälpa dess medlemmar att nå högre och högre nivåer av medvetande. För att det ska ske behöver ungdomarna förstå de begrepp som är förknippade med teman som är centrala för ett andligt liv. Likaså måste de öka sin förmåga att reflektera över och analysera sådana begrepp och tillämpa dem på sin verklighet. Förutom hopp och bekräftelse, vilka är några av de teman och relaterade begrepp som juniorer bör reflektera över?

AVSNITT 10

I de senaste avsnitten har vi undersökt frågan om andlig uppfattningsförmåga och några av de egenskaper som är förknippade med den – ett rent hjärta, kunskapen om Gud och kärleken till Gud. Vi har också tänkt på de ”slöjor” som kan hindra oss från att se med våra ”inre ögon” och vi har funderat över hur en förståelse för vissa begrepp kan hjälpa oss att stärka vår andliga uppfattningsförmåga och utvidga vårt medvetande.

Under tonåren uppenbarar sig alltmer de förmågor som är inneboende i den mänskliga själen. Bland dessa är tanke- och uttrycksförmågan särskilt viktiga och att vårda dem är viktigt för medvetandets expansion. Det finns ett intimt samband mellan språk och tanke. Tankens kraft uttrycks genom yttranden och stärkandet av yttrandets kraft är oundgängligt för utvecklandet av förståelse. Att utveckla uttrycksförmågan och att fördjupa sin förståelse av verkligheten går hand i hand. Förståelse kräver trots allt begrundan och reflektion, aktiviteter som är oskiljaktigt förenade med språket. Bahá'u'lláh säger:

”O Bahás folk! Källan till hantverk, vetenskap och konstarter är begrundandets kraft. Ansträng er till det yttersta så att visdomens och talets pärlor må lysa fram ur denna fulländade gruva. Detta kommer att främja välbefinnande och harmoni för alla folk på jorden.”^{cxxvi}

Mänsklig förståelse och uttrycksförmåga behöver naturligtvis upplysning från gudomliga yttranden. Bahá'u'lláh säger oss:

”Han har kommit för er frälsnings skull och har uthärdat vedermoder så att ni på yttrandets steg må höja er till insiktens högsta höjd.”^{cxxvii}

Att förbättra uttrycksförmågan innebär mer än bara förvärvandet av de mekaniska färdigheterna i läsning, skrivning och tal. Det kräver flera förmågor: att läsa med god förståelse, att beskriva idéer med klarhet och värtalighet och att med rimlig precision kunna uttrycka begrepp. Genom att utöva dessa förmågor lär sig juniorer att tillämpa relevanta vetenskapliga, moraliska och andliga begrepp i analysen av världen omkring dem och i formulerandet av personliga övertygelser som deras framtida sociala värdegrund kan byggas på.

‘Abdu’l-Bahá förklarar att ”den största delen av befolkningen inte är upplyst om dessa vitala krafter, vilka skulle utgöra en omedelbar läkning av samhällets kroniska sjukdomar”. ”För närvarande”, påpekar han också, ”saknar större delen av befolkningen, på grund av sin bristande skolning, till och med ordförrådet för att kunna förklara vad de vill”. Hur lyckligt lottade är då inte de som i sin tidiga ungdom kan utveckla uttrycksförmågan och bli medvetna om det gudomliga läkemedlet mot mänsklighetens kroniska sjukdomar, fylla sina sinnen med himmelska tankar och på detta sätt öka sin förståelse och utvidga sitt medvetande.

I lektionen nedan från *Att använda ordets kraft*, en bahá’í-inspirerad text som ofta studeras av juniorer som redan har gått igenom ett antal tidigare böcker, diskuterar en grupp ungdomar

begreppet ”ordet”. Studera lektionen och försök förklara hur den ökar förståelsen och höjer medvetandet.

En av de mest spännande aktiviteter som ungdomsgruppen i Alegrías gjorde under de första månaderna efter dess bildande var ett trädplanteringsprojekt. När ungdomarna hade planterat femtio fruktträd i området som omger deras skola bjöd de in föräldrar, vänner och grannar till en ceremoni där Elisa gav ett kort tal om vikten av att förbättra miljön. Folket i byn uppskattade detta projekt eftersom träden de planterat skulle bära frukt och försköna byn.

Dagen efter ceremonin, innan Elisa lämnade Alegrías, bad hon ungdomarna att samlas för en särskild träff. ”Idag skulle jag vilja prata om ett ämne som kommer att vara centralt för våra diskussioner de kommande månaderna”, sa hon med stor entusiasm. ”Som inledning ska jag ställa en fråga: Varför tror ni att Gud skapade oss?”

Mariela svarade genast, ”Gud skapade oss för att Han älskar oss. ’Jag älskade skapandet av dig, därför skapade jag dig.’ Jag lärde mig det citatet när jag var liten och har aldrig glömt det.”

”Utmärkt”, svarade Elisa. ”Gud har skapat oss utifrån sin gränslösa kärlek till oss. Och på grund av denna kärlek har Han skänkt var och en av oss underbara gåvor. En av Hans största gåvor är förmågan att använda oss av ’ordet’. Ingen annan levande varelse har fått förmågan att uttala ord, läsa ord, skriva ord och att förstå dem. Det är genom att använda oss av ord som vi kan samtala med varandra och tala om vad vi tänker och känner. Framför allt är det genom ord som de gudomliga lärorna uttrycks. Vi förstår lärorna genom att lyssna till och läsa Guds ord, som

uppenbarats av Hans Manifestation. Ämnet som jag tänkte på för våra diskussioner är alltså ordets kraft.”

”Jag har hört att ordet är mer kraftfullt än svärdet”, sa Charlotta.

”Det är sant”, tillade Antonio. ”Men ord är bara kraftfulla om de följs av handlingar. Om inte, blir de tomma ord och blåser lätt bort med vinden. Ett av mina favoritcitatsäger att vi ska akta oss så att vi inte går sådana vägar som de vars ord skiljer sig från deras gärningar.”

”Ja”, tillade Ana Maria. ”Du kan säga till någon att hon är din bästa vän, men om du inte hjälper henne när hon behöver dig, så kanske du inte är en så god vän trots allt.”

Ana Marias kommentar satte fart på allas fantasi och de började ge exempel på

både tomma ord och ord som följdes av handlingar.

Elisa sa till sist, ”Bra. Ni är alla övertygade om att ord som följs av handlingar är mycket kraftfulla. Ord har en otrolig kraft – de kan förändra världen. Därför måste ni, som vill bygga en bättre värld, bli duktiga på att använda orden väl. Det innebär att tänka på ordet, förstå ordet, tala ordet, sprida ordet och omvandla ordet till handling.

Ungdomarna förblev tysta en liten stund och tänkte på vad Elisa hade sagt. Sedan fick Diego helt plötsligt en idé. Entusiastiskt, hoppade han upp framför gruppen och sa: ”Nu vet jag hur vi ska uppnå materiell och andlig utveckling: genom ordets kraft följt av rena handlingar.”

Tystnad. Ingen sa någonting. Diego stod kvar framför gruppen, och började känna sig besvärad. Han visste inte om han skulle sätta sig ner eller stå kvar. Han tittade på Elisa för vägledning. Elisa reste sig långsamt, gick fram till honom och tog hans hand. ”Du har upptäckt en väldigt djup sanning”, sa hon. ”Med tiden kommer du att inse hur viktig den är.”

ÖVNINGAR

1. Använd följande ord för att fullfölja nedanstående meningar:

följa, fantasi, uttrycka, handling, samtala, förbättras,
skänkt, skapa, miljön, omgivet, gåva, avslöjade,
övertala, djup

- a. Det är genom ordets kraft som vi kan _____
oss.
- b. Julia ville inte att hennes yngre bror skulle gå till affären själv, så hon
bestämde sig för att _____ med honom.
- c. Läkaren blev glad över att se att den unga flickans hälsa började
_____.
- d. Endast genom att fråga henne flera gånger, kunde Luis Enrique slutligen
_____ henne att tala på mötet.
- e. Gud har gett oss livets _____ och vi borde inte slösa
bort den.
- f. När Juan Carlos lovar något, gör han sitt bästa för att hålla sitt löfte. Hans
ord följs alltid av _____.
- g. På grund av Sin kärlek till oss, har Gud gett oss många gåvor. Förmågan att
använda oss av ordet är en av de största gåvorna. Han har _____
_____ den till oss.
- h. Den korta historien var helt och hållet skriven ur författarens _____
_____.
- i. För att kunna _____ med andra, måste vi lära oss att lyssna.
- j. Cecilia är orolig för _____ och bestämde sig för
att hålla en kurs i grannskapets samlingslokal om renhållning.
- k. Närhelst ett projekt ska genomföras, uppmuntrar Diego alla att delta. Han
har förmågan att _____ entusiasm.

l. Roberto var så trött efter att ha jobbat hårt att han gick och lade sig och ingen kunde väcka honom. Han var i _____ sömn.

m. Min mormor tyckte aldrig om att tala om sin ålder för folk, men när hon fyllde 100 år _____ hon äntligen sin ålder.

n. Anna planterade en trädgård runt sitt hus, så att det blev _____ av vackra blommor i olika färger och former.

2. Skriv en mening med vart och ett av nedanstående begrepp:

rena handlingar: _____

att förbättra miljön: _____

med stor entusiasm: _____

att omvandla ord till handling: _____

att begrunda det som hade sagts: _____

3. Ord kan leda till gott eller ont och beroende på de ord vi använder, kan vi ge goda eller dåliga råd till andra. Skriv ett "G" framför de meningar som är goda råd och ett "D" framför dem som är dåliga råd.

_____ Vi bör vara enade och aldrig bråka.

_____ Om du behöver något, så ta det. Vem bryr sig om ifall ägaren blir arg.

_____ Baktala inte någon.

_____ Alla känner vi oss lata ibland – när du känner så är det bättre att inte göra någonting alls.

_____ Skjut inte upp något till morgondagen, som du skulle kunna göra idag.

_____ Det gör ingenting om du är lite försenad till något möte.

_____ Det spelar ingen roll hur liten uppgiften är, den bör utföras på ett utmärkt sätt.

_____ Det är helt okej att säga en liten vit lögn då och då.

_____ Gör aldrig något för någon annan för det lönar sig inte.

_____ Det enda syftet med livet är att ha kul.

_____ Vi borde anstränga oss dagligen att förbättra oss själva.

_____ Arbete är som ett straff.

_____ Varför ska vi lyda lagar, vi vet alla vad som är bäst för oss själva.

_____ Vårt mål i den här världen är att lära känna och tillbedja Gud.

_____ Vi tillber Gud när vi utför vårt arbete i en anda av tjänande.

_____ Vi borde bara bekymra oss om våra egna liv och inte bry oss om andra människors problem.

_____ Dina föräldrar är gamla, så vad vet de om hur livet är nu för tiden!

_____ Att dricka lite alkohol då och då har aldrig skadat någon.

_____ Livet är kort. Varför slita ut sig med arbete!

1. Lektionen syftar till att utvidga junioreernas medvetande genom att hjälpa dem att reflektera över begreppet "ordet". Hur uppnår den detta? _____

2. Vilka slags samband kan ni uppfatta mellan tankens och yttrandets kraft efter att ha undersökt ovanstående lektion? _____

AVSNITT 11

Juniorer behöver utveckla förmågan att läsa med lätthet och att väl förstå innebörden av det de läser. I de flesta delar av världen finns det ett varierat utbud av litteratur för denna ålder, från akademiska läroböcker till serietidningar. Även om många delar av denna stora mängd litteratur bidrar till juniorers sunda utveckling, kan deras effekt inte jämföras med det inflytande som sanningarna i skrifterna har på en ung persons själ. Vi vet att Bahá'u'lláh i denna religionsordning har ingjutit en ny kraft i varje ord. Han säger:

”Genom rörelsen av Vår härlighets penna har Vi på den Allsmäktige förordnarens bud inblåst nytt liv i varje mänsklig kropp och ingivit ny kraft i varje ord. Alla skapade ting förkunnar bevisen på denna världsomfattande förnyelse.”^{cxxviii}

Oavsett vilka teman eller begrepp som behandlas i material som används för att utveckla juniorens kraft att uttrycka sig bör den betydelse som förmedlas noggrant återspegla trons skrifter. Vår förståelse av till exempel begreppet rättvisa, om den belyses av Bahá'u'lláhs läror, skulle utforska djup av mening som inte är så lättillgängliga i en värld som har förlorat kontakten med den andliga verkligheten. Att upptäcka juvelerna av visdom som finns i skrifterna, med hjälp av fantasirikt uttänkta utbildningsmaterial, belyser juniorens sinnen och skapar glädje i deras hjärtan. ‘Abdu’l-Bahá förklarar:

”Må era själar upplysas av ljuset från Guds ord och må ni bli skattkammare för Guds mysterier, ty ingen tröst är större och ingen lycka är ljuvare än andlig förståelse av de gudomliga lärorna. Om en människa förstår den verkliga innebörden av en poets verser såsom Shakespeares blir hon nöjd och glad. Hur mycket större blir då icke hennes glädje och behag då hon uppfattar verkligheten i de heliga skrifterna och får kännedom om Konungarikets mysterier!”^{cxxix}

Utdragen nedan är hämtade från boken *Att använda ordets kraft*. Temat ”utveckling” genomsyrar hela texten. Materialet strävar efter att hjälpa unga sinnen att få en förståelse för begreppet utveckling som överensstämmer med trons läror. Du ombeds att identifiera skillnaderna mellan betydelsen av utveckling som till exempel ges av massmedia idag och betydelsen som uttrycks i följande utdrag:

För en tid sedan fick invånarna i byn besök av en respekterad lärare som sa, "Alegrías skulle kunna bli en förebild, en plats där vi kan uppnå både materiell och andlig utveckling". Till en början förstod Diego inte exakt vad "materiell och andlig utveckling" betydde, men han delade hela byns entusiasm. Sedan dess har han lärt sig en hel del om detta ämne. Han har blivit medveten om att han, trots att han är liten i kroppen, inte längre är ett barn utan är kapabel att hjälpa sin by att nå den önskade materiella och andliga utvecklingen.

Det var under ett av dessa samtal som Diego bestämde sig för att fråga de andra vad de tyckte om materiell och andlig utveckling. Mariela, som alltid har något intressant att säga, svarade genast, "Jag vet exakt vad materiell framgång betyder. Det betyder att vi är fattiga och att vi behöver mer pengar för att kunna skaffa oss de saker som gör oss lyckliga."

Marielas kommentar väckte allas intresse och de började dela med sig av sina åsikter. Detta är ungefär vad som säs:

Antonio: Jag tror inte att man måste vara rik för att vara lycklig. Jag känner många fattiga personer som är lyckliga."

Charlotta: "Min bror har ledigt från universitetet och han säger att de rika hittade på begreppet 'fattig och lycklig' så att vi ska vara nöjda och fortsätta att jobba för dem."

Ana Maria: "Det kanske är sant, men jag vet att lycka kommer inifrån och är inte beroende av hur många ägodelar en person har."

Diego: "Men ändå, det är inte särskilt kul att vara fattig. Vi borde göra vårt bästa för att förbättra våra liv."

Antonio: "Men vi borde vara lyckliga medan vi gör det. Jag vill arbeta hårt för mig själv och för mitt samhälle, men jag vill samtidigt vara lycklig medan jag gör det. Jag brukade tycka om att umgås med Charlottas bror, men ända sedan han började prata om de rika och de fattiga tycker jag inte om att lyssna på honom längre. Han är så full av ilska."

Roberto: "Jag vet att sann glädje kommer genom närhet till Gud och lydnad inför Hans lagar."

Diego: "Det är sant, men vi får inte glömma att för att kunna älska Gud

måste vi älska våra medmänniskor och hjälpa dem.”

Charlotta: ”Och vi måste komma ihåg att lydnad inför Guds lagar också betyder att arbeta tillsammans för att bygga en bättre värld där människor inte längre är fattiga.”

Sen insåg Diego helt plötsligt att de än så länge bara hade pratat om materiell utveckling. ”Vad hände med andlig utveckling?” frågade han. Men alla var redan trötta och de bestämde sig för att fortsätta diskussionen nästa gång.

Ungdomsgruppen ägnade flera träffar åt diskussionen om materiell och andlig utveckling. Efter en månad, precis innan Elisás besök, planerade de en särskild träff där de skulle sammanfatta vad de kommit fram till. När ungdomarna presenterade sina tankar för Elisa, blev hon mycket förtjust. Hon hjälpte dem att sammanställa sina slutsatser och skriva följande uttalande:

Ungdomarnas uttalande

Vi är inte längre barn och borde ta vår egen framtid på allvar. Den värld som vi lever i är full av lidande och plågad av oenighet. Vi vill bygga en ny värld där människor lever i harmoni och där krig och fattigdom inte längre existerar. För att kunna bygga en ny värld måste vi börja med vår egen omgivning. Det är därför vi nu talar om materiell och andlig utveckling i vår lilla by, Alegrías. För att åstadkomma materiell utveckling, måste vi förbättra vårt jordbruk, ta bättre hand om vår hälsa, få fler skolor och engagera oss i näringsliv och industri. Med frukterna av våra ansträngningar, bör vi förvandla våra hem, vår by och vår omgivning till vackra platser, där vi alla kan njuta av en ren och hygienisk miljö.

Materiell utveckling är inte möjlig för alla, om vi inte uppnår andlig utveckling. Utan andlighet blir några få rika, medan resten fortsätter att leva i fattigdom.

För att kunna nå våra mål som ett samhälle, måste vi vara enade, handla rättvist, samarbeta och vara vänliga mot varandra, vara generösa, ärliga och pålitliga. Rättvisa, generositet, kärlek och godhet, ärlighet och sanningsenlighet är andliga egenskaper genom vilka vi kan nå både materiell och andlig utveckling.

Det är inte bara för att kunna bygga en bättre värld som vi behöver andliga egenskaper. Vi behöver dem även för vårt eget själslivs skull, det liv som inte tar slut i den här världen. Materiell och andlig utveckling betyder att vi varje

dag strävar efter utveckling när det gäller både materiella och andliga aspekter av våra liv, att vi anstränger oss för att bygga en rättvis och fredlig värld och att vi förbereder oss för ett evigt liv, fyllt av glädje och lycka.

Diego hade lagt ner många timmar på att fundera på sitt tal. "Alegrías materiella och andliga utveckling" var förstås ämnet han ville tala om. Men han ville inte göra en långdragen presentation om ämnet och han ville inte predika för sina vänner. Så här uttryckte han sina tankar:

Det har betytt otroligt mycket för mig att vara en del av Alegrías ungdomsgrupp. Deltagarna är de bästa vänner jag någonsin haft och de stunder vi haft tillsammans har varit bland de lyckligaste i mitt liv. Jag tror att vi alla har förändrats sedan vi började träffas och göra saker tillsammans. Vi var mer eller mindre barn när vi började och våra träffar har hjälpt oss gå in i nästa stadium i våra liv på ett förnuftigt sätt. Tack vare våra aktiviteter och diskussioner, känner vi oss inte förvirrade eller saknar hopp när vi träder in i ungdomsstadiet. Vi vet att det finns en mening med våra liv och vi kommer att hjälpa varandra att uppnå våra mål. Jag tror att vi kommer att vara vänner för alltid.

Ett av de begrepp som vi ofta tänkt på sedan gruppen startade, är Alegrías andliga och materiella utveckling. Jag tror att vi till en början bara var nyfikna på vad det innebär. Men nu är utvecklingen av vårt område något som de flesta av oss skulle vilja lägga ner både tid och energi på. Vi hoppas att vår entusiasm smittar av sig och påverkar alla i byn.

Tack vare Elisa, som så kärleksfullt väglett oss, har vi lärt oss några viktiga saker om utveckling. Vi vet att vi alltid måste vara enade, annars kommer våra ansträngningar att vara förgäves. Vi vet att vi måste sträva efter fulländning och var dag borde vara bättre än dagen innan. Vi vet också att ord som förmedlar kunskap följda av rena handlingar har förmågan att åstadkomma förändring. Men varför har ord så stor effekt? En av de viktigaste orsakerna är att genom dem kan vi upptäcka, förvärva och delge andra människor kunskap. Kärnan i utveckling är kunskap.

Häromdagen tittade jag på några kor som betade i hagen i närheten av mitt hem. Jag tänkte för mig själv: "De här korna har allt de behöver. Allt gräs de kan önska sig finns runt omkring dem. Det rinner en liten bäck genom hagen där de kan dricka vatten när som helst. De kan ligga under solen eller i skuggan

jagets och lidelsens slöja” och ”kväver fiendskapens och hatets eld”. Dessutom utövar ord inflytande i enlighet med tillståndet och de andliga egenskaperna hos den som uttalar dem:

”Säg: Mänskligt tal är ett väsen som söker utöva inflytande och kräver måttfullhet. Beträffande dess inflytande är det beroende av hövskhet, som i sin tur är beroende av hjärtan som är avskilda och rena.”^{cxxx}

”Dessutom bör ord och uttalanden vara både tydliga och djupgående. Dock kommer inget ord att genomsyras med dessa två egenskaper om det ej uttalas helt för Guds skull och med hänsyn till omständigheterna och människors behov.”^{cxxxi}

”Jag bönfaller Gud att smycka era huvuden med Hans ynnests pärlor, att tända Hans kärleks eld i era hjärtan, att frigöra era tungor för yttrandet av värtaliga ord och de mest underbara mysterierna i de rättfärdigas församling, att göra er till blommor i Abhá-paradiset, himmelska änglar, förenade i åsikter, harmoniska i tanke och att i era ansikten uppenbara tecken på Konungarikets helighet bland alla människor.”^{cxxxii}

”Om du vill att ditt tal och dina yttranden skall göra verkan i dessa förhårdade hjärtan, befria dig då från alla band till denna världen och vänd ditt ansikte mot Guds konungarrike.”^{cxxxiii}

1. Identifiera utifrån ovanstående stycken några av de andliga egenskaper som ger mänskligt tal kraft. _____

2. Hur tror ni att utforskningen av begrepp i texterna som studeras av juniorer i programmet för frigörande och utveckling av andliga förmågor hjälper dem att utveckla dessa egenskaper? _____

AVSNITT 13

I skrifterna får vi veta att talets kraft bör inriktas mot förverkligandet av höga mål:

”Nu har det ögonblick kommit då ni skall rena er med avskildhetens vatten som har flödat fram ur den Högsta pennan och begrunda, helt för Guds skull, de ting som från tid till annan har nedsänts eller uppenbarats och att därefter, allt efter förmåga, sträva att med visdomens kraft och med ert yttrandes makt kväva fientlighetens och hatets eld som pyr i hjärtat hos världens folk.”^{cxxxiv}

”Denne tjänare vädjar till varje ihärdig och företagsam själ att sträva till det yttersta och stå upp för att återupprätta goda förhållanden i alla områden, och att väcka de döda med visdomens och talets levande vatten genom den kärlek han

hyser till Gud, den Ende, den Oförliknelige, den Allsmäktige, den Vålgörande.”^{cxxxv}

”Varje ord är förlänt kraft. Talaren eller uttolkaren måste därför med aktsamhet lägga fram sina ord vid en lämplig tidpunkt och plats, ty det intryck som varje ord gör är djupt och märkbart. Det Stora väsendet säger: Ett ord kan liknas vid eld, ett annat vid ljus, och det inflytande som båda utövar är tydligt i världen. Därför bör en upplyst och vis person i första hand tala med ord milda som mjölk, så att människobarnen därigenom kan fostras och utvecklas och nå det yttersta målet för människans tillvaro, vilket utgör en hållning av sann förståelse och ädelhet. Likaså säger Han: Ett visst ord är likt våren som får de späda plantorna i kunskapens rosengård att grönska och blomma, medan ett annat ord är likt dödligt gift. Det tillkommer en varsam och klok person att tala med största mildhet och fördragsamhet, så att hans väna ord kan förmå alla att uppnå det som anstår människans ställning.”^{cxxxvi}

1. Avgör om följande påståenden är sanna. Uttrycksförmågan bör riktas mot

- _____ att vinna en diskussion.
- _____ att förklara sanningen genom att lägga fram tydliga argument.
- _____ att släcka fiendskapens och hatets eld i människors hjärtan.
- _____ att manipulera andra.
- _____ att dölja sanningen.
- _____ att förklara universums mysterier.
- _____ att tydliggöra komplexa frågor.
- _____ att klargöra missförstånd och bygga en enad vision.
- _____ att visa överlägsenhet i sina åsikter.
- _____ att få beröm och beundran.
- _____ att undersöka verkligheten.
- _____ att förbättra människors villkor.
- _____ att försvara de förtrycktas rättigheter.

2. Skriv några ord om hur utvecklingen av uttrycksförmågan hjälper juniorer på deras väg mot personlig omvandling såväl som i deras ansträngningar att bidra till samhällets omvandling.

AVSNITT 14

När vi hjälper juniorer att utveckla uttrycksförmågan, bör vi aldrig glömma att det är Guds ord som ger mänskligt tal kraft och som skänker sann förståelse åt det mänskliga hjärtat och sinnet. Ni ombeds att stanna upp här och reflektera över avsnitten nedan.

”Yttrandets sol som strålande lyser från den gudomliga uppenbarelsens gryning, har så upplyst skriftrullarna och skrifterna att yttrandets rike och förståelsens upphöjda herravälde skälver av glädje och hänryckning och skimrar i strålglansen från Hans ljus...”^{cxxxvii}

”Säg: Vi har låtit det gudomliga yttrandets floder utgå från Vår tron, så att visdomens och förståelsens späda örter kan skjuta fram ur era hjärtans mull.”^{cxxxviii}

”Genom Ditt yttrandes andetag har förståelsens himmel smyckats och genom Din pennas utgjtelser har varje förvittrande ben väckts till liv.”^{cxxxix}

”Det är sålunda klart och tydligt att Guds första gåva är Ordet och dess upptäckare och mottagare är förståelsens kraft. Detta Ord är den främsta läraren i tillvarons skola och uppenbararen av Honom som är den Allsmäktige. Allt som syns är synligt endast genom dess visdoms ljus. Allt som är uppenbart är blott ett tecken på dess kunskap. Alla namn är blott dess namn och begynnelsen och slutet på alla angelägenheter måste nödvändigtvis bero på det.”^{cxl}

Ni kanske vill memorera så många av ovanstående citat som möjligt.

AVSNITT 15

Vi lever i en tid då mänskligheten står inför moralisk kollaps. Normer som har väglett människor under århundraden förlorar stadigt sitt inflytande och värderingarna hos en skenande materialism och en ideologi byggd på extrem relativism och otyglad individualism tar gradvis deras plats. Låt oss fundera vidare över detta fenomen innan vi överväger dess effekter på ungdomar.

Under historiens gång de senaste århundradena är det möjligt att urskilja mänsklighetens gradvisa frigörelse från de många bojor som länge har förtryckt den – från dogmatism, från tyranni och från vidskeplighet, för att nämna några. Även om mycket återstår att göra har djupt rotade fördomar övervunnits, lagar för att skipa rättvisa har skapats och individers och grupperas rättigheter har erkänts. Tyvärr plågas nu denna värdefulla historiska rörelse, och i allt högre grad, av extremer. I centrum träder nu extrem relativism och ohämmad individualism, medan existensen av absoluta principer skjuts åt sidan. Att vara fri att följa sina personliga preferenser betraktas som det högsta idealet och som ett resultat suddas skillnaden mellan rätt och fel ut. Beteendemönster baserade på vitt skilda uppsättningar av värderingar anses på allt fler platser vara likvärdiga, och band som traditionellt har hållit samman medlemmarna i ett samhälle har i stort sett förlorat sin styrka.

I detta samhällsklimat lämnas ungdomar ofta utan moralisk vägledning och har svårt att skilja sanning från falskhet. Ingenting annat än Guds ord kan väcka den andliga mottaglighet som gör det möjligt för människor att skilja på dem. ‘Abdu’l-Bahá säger oss att Guds ord upplyser tankens och moralens sfär:

”...inom intelligensens och idealismens andliga sfär, måste det finnas ett centrum för upplysning och detta centrum är den eviga, ständigt lysande solen – Guds ord. Dess ljus är verklighetens ljus som har lyst över mänskligheten, upplyst tankens och moralens sfär och förlänat mänskligheten den gudomliga världens gåvor.”^{exli}

För att kunna göra moraliska val krävs mer än en uppsättning regler; en hel moralisk struktur måste byggas upp i sinne och hjärta hos en ung person utrustad med ett starkt socialt syfte – en struktur som förbinder andliga begrepp, beteendemönster och kunskapen om konsekvenser och som hålls uppe av viljans och modets krafter. En sådan moralisk struktur tycks vara nära knuten till den språkliga struktur som verkar i individens sinne. Detta språk, som nämnts i de föregående avsnitten, borde vara tillräckligt rikt för att göra det möjligt för unga människor att förstå de mäktiga sociala, kulturella och ideologiska krafter som formar människors värderingar i en sönderfallande värld och att förstå naturen hos de andliga krafter som behövs för att förändra dem.

Den intima förbindelsen mellan språkets struktur med vilken en person uttrycker sina tankar och den moraliska struktur som styr hans eller hennes tankar och beteende har viktiga konsekvenser för hur både språk och moral bör läras ut. Innehållet i material som används för att undervisa i språk kommer nödvändigtvis att variera beroende på värderingarna hos dem som tar fram det. Det kan förmedla ett tydligt moraliskt begrepp, vara moraliskt ambivalenta och till och med orsaka andlig skada. Innehållet i moralisk utbildning kan också variera beroende på den uppfattning av moral som förmedlas. Man kan till exempel identifiera utbildningsmaterial i vilka moraliska begrepp presenteras som en rad dygder, plikter, regler och fakta som syftar till att förbättra beteendet, utan tillräcklig uppmärksamhet åt de element av språk och tanke som förstärker den andliga uppfattningsförmågan och främjar ett engagemang för social omvandling. Man kan även finna program för moralisk utbildning som endast ber eleverna att diskutera vad de tycker om och föredrar med antagandet att de genom att klargöra dessa kommer att upptäcka vilka de är och förverkliga sin potential. Att reducera moralisk utbildning till något av dessa två tillvägagångssätt är obefogat. Ett program som är tillägnat frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor kan självfallet inte dra sig undan från en hög moralisk standard, och inte heller kan det förbise det som en sådan standard otvetydigt kräver av individen. Samtidigt måste ett sådant program, som vi noterade tidigare, möjliggöra omfattande diskussioner om andliga begrepp. Det behöver dock gå längre. Särskilt måste det uppmärksamma språkets roll i skapandet av en moralisk struktur, och vi kommer att fundera över denna roll i de kommande två avsnitten.

AVSNITT 16

Materialet som används i ett utbildningsprogram som syftar till frigörande och utveckling av andliga förmågor måste skrivas på ett språk som är öppet och utforskande men som samtidigt skyddar mot den typ av relativism som har plågat moralisk utbildning under de senaste årtiondena.

Att vandra den raka vägen är en annan bahá'í-inspirerad text som ingår i juniorprogrammet. Den består av tjugo berättelser som var och en behandlar ett moraliskt tema. I de flesta kulturer används berättelser som ett sätt att överföra visdom från en generation till en annan. I den här texten har några välkända berättelser skrivits om för att ta bort de tvetydiga budskap de traditionellt har förmedlat. Varje lektion innehåller också övningar för att förbättra språkliga färdigheter och förmågor som är så avgörande för en sund utveckling av moralisk struktur. Nedanstående lektion börjar med en fabel som ni kanske känner till. Den har skrivits om i syfte att främja ett tanke- och beteendemönster som stämmer överens med ett tydligt moraliskt budskap. Läs lektionen och diskutera hur budskapet den förmedlar undviker att vidmakthålla falska kulturella normer.

*De visa låter sig inte luras av smicker. Alla känner sig förstås
uppmuntrade av beröm. Men, låt oss komma ihåg att längtan
efter beröm försvagar vårt omdöme.*

En räv såg en gång en kråka flyga iväg med en bit ost i näbben. "Jag måste ha den där ostbiten", sa räven till sig själv och följde fågelns skugga tills den satte sig på en trädgren.

"God dag, min käre vän", sa räven, väluppfostrat. "Du ser så vacker ut idag. Dina fjädrar glänser och dina ögon skiner som juveler. Du har säkert en utmärkt röst också. Åh, om jag bara kunde få höra dig sjunga."

Dessa ord var som friskt vatten för kråkans törst efter beröm. Så han lyfte stolt sitt huvud och gjorde sig redo att sjunga en sång för sin förtjusande vän.

Så fort han öppnade näbben föll förstas osten ut. Räven snappade upp den innan den föll till marken och sprang sin väg, medan kråkans inte så behagliga röst fyllde luften.

LÄSFÖRSTÅELSE

Besvara frågorna nedan med hela meningar.

1. Vad såg räven? _____

2. Vad hade kråkan i näbben? _____
3. Vad gjorde räven för att få tag på ostbiten? _____
4. Hade kråkan verkligen en behaglig röst? _____
5. Var räven uppriktig i sitt beröm av kråkan? _____
6. Ägde denna berättelse rum i en stad, en by eller en skog? _____

ORDFÖRRÅD

Avsluta meningarna nedan genom att använda ett av följande ord:

uppmuntrade, längtan, förtjusande,
skugga, beröm, tillfredsställd, stolt,
behaglig, omdöme, försvagad

1. Läraren tyckte att hennes elever arbetade hårt och gav dem alltid mycket .
2. Armando och hans bror spenderade en _____ dag tillsammans med att arbeta på fälten och prata om sina framtidsplaner.
3. Hong Mei tyckte om att resa och hade en _____ efter att se nya platser.
4. Hon hade en vacker röst och hennes lärare _____ henne att studera musik.
5. Bonden visade gott _____ genom att så sina frön direkt efter det första regnet.
6. Chandu var inte _____ med sitt betyg efter provet, så han beslutade sig för att studera hårdare.

7. Zhong Jiang hade problem, men eftersom han var för _____
lät han inte någon hjälpa honom.
8. Vid dagens slut faller trädets långa _____ över
trädgården.
9. Det var en _____ historia och barnen ville höra den om och om
igen.
10. Han var mycket _____ av sjukdomen men började snart
arbeta igen med vetenskapen om att han skulle bli starkare med tiden.

DISKUSSION

Hur kan vi undvika att påverkas av smicker?

MEMORERA

"Skydda er själva med yttersta vaksamhet, på det att ni inte må fastna i villfarelsens och svekets snara."

Diskutera följande frågor i er grupp:

1. Om man inte är försiktig kan denna historia berättas – och den har faktiskt redan berättats – på ett sätt som antyder beundran för rävens uppenbara list. Hur undviker ovanstående version av berättelsen att göra ett sådant intryck? _____

2. Vilket är berättelsens moraliska budskap? _____

3. Vilka är några av de begrepp som är förknippade med budskapet? _____

4. Hur effektivt verktyg är en fabel som denna för att hjälpa juniorer att förstå moraliska begrepp? _____

5. Vilka förmågor utvecklar övningarna hos juniorerna? _____

6. Hur bidrar diskussionsövningen – när den inte genomförs i ett vacuum utan i kontexten av det moraliska budskap som förmedlas i berättelsen – till utveckling av tanke- och reflektionsförmågan? Hur stärker den uttrycksförmågan? ____

7. Hur hjälper memorering av citatet i slutet av lektionen till att stärka dessa förmågor? _____

AVSNITT 17

Om juniorer ska få hjälp i att känna igen de moraliska principer som ligger till grund för de val de gör, är det viktigt att presentera för dem situationer som ligger nära deras verklighet. Detta betyder dock inte att man, i ett försök att vara realistisk, riktar uppmärksamheten mot yttringar av människans lägre natur. De situationer som undersöks, även om de är begripliga för juniorena, behöver inte vara de vanligaste i ett sönderfallande samhälle utan bör i stället representera de normer i tanke och uppförande som skulle inspirera dem till att sträva efter fulländning. För detta ändamål måste material som används i ett program för frigörandet och utvecklingen av deras andliga förmågor undvika, å ena sidan, paternalistiska attityder och barnligt prat och, å andra sidan, ett språk som predikar om gott uppförande. Betrakta följande lektion från *Vägar till fulländning*, en annan bahá'í-inspirerad text. I lektionen beskriver fru Chen begreppet renhet för sina barnbarn och hjälper dem, med hjälp av några övningar, att få en bättre förståelse för dess betydelse.

Fru Chen nämner att den andra förutsättningen för andlig utveckling är ett rent och kyskt liv, vilket innebär anspråkslöshet, renhet, måttfullhet, anständighet och ett rent sinne. Hon börjar med att beskriva renhet, den grund som ett rent liv måste byggas på:

”Tänk er en spegel. Om du rengör den från allt damm, reflekterar den ljuset. På samma sätt blir ett hjärta rent och kan reflektera ett inre ljus, när det har renats från sådana brister som avund, hat och högmod. Mencius har sagt att en ädel människa aldrig förlorar sitt barnahjärta. Det är förstås sant, men vi måste komma ihåg att ett barns hjärta är rent på grund av oskuldsfullhet och svaghet och att barnets renhet inte har prövats än. Ni är nu i en ålder då ni inte kan anses vara barn längre. När ni växer upp, kommer ni att bli förståndiga och starka. Men ni måste ändå vara vaksamma och aktsamma så ni inte förlorar era hjärtans renhet. Ni borde inte tillåta era hjärtans speglar att bli fläckade med världens orenheter. Men det bör ni göra genom kraften i förnuft och övertygelse. Ni kan förbli rena bara genom ansträngning och viljestyrka.”

Fru Chen förklarar sedan att principen om renhet ofta missförstås och ber hennes unga barnbarn att identifiera de attribut som kännetecknar renhet och de som är felaktigt associerade med det från listan nedan:

- Vara genuin
- Vara uppriktig
- Vara naiv
- Vara fri från hyckleri
- Ha ett rent sinne
- Ha en ren kropp
- Vara dum
- Vara fri från högmod
- Vara fanatisk
- Vara godtrogen
- Vara fri från svek

- Vara osjälvisk
- Vara svag
- Vara känslomässig
- Vara intelligent
- Vara vänlig
- Inte göra sig till

Ungdomarna lär sig sedan nedanstående citat och diskuterar frågorna som följer med sina morföräldrar:

”Mitt första råd är detta: Bevara ett rent, milt och strålande hjärta, att på din lott må komma ett herravälde, uråldrigt, oförgängligt och evigt.”

”Främst i en människas levnadssätt måste renhet komma, sedan sundhet, renlighet och andens oberoende. Först måste bäckfåran renas, därpå kan det friska flodvattnet ledas in i den.”

1. En hycklare är en person som låtsas vara rättfärdig när han inte är det. Vad är värre, att ha många svagheter eller att hyckla?
2. Vilka är några av de orenheter som vi måste rensa bort från våra tankar?
3. Vem åstadkommer mest i världen, den som har ett rent hjärta eller den som har ett falskt hjärta?

Diskutera följande frågor i er grupp:

1. Hur hjälper lektionen till att skingra vanliga missförstånd om begreppet renhet?

2. Vilka är några kännetecken av det språk som fru Chen använder? _____

3. Hur hjälper den här lektionen juniorerna att sträva efter andlig fulländning? _____

AVSNITT 18

I de två senaste avsnitten har vi, om än kortfattat, behandlat språkets roll i skapandet av moralisk struktur. Vår undersökning av två lektioner, en från *Att vandra den raka vägen* och den andra från *Vägar till fulländning*, har hjälpt oss se hur diskussionen om vissa teman och begrepp, i kombination med övningar utformade för att förbättra språkliga färdigheter och förmågor, kan stärka tankemönster som bidrar till sunda moraliska val. Hur viktigt det än är att utveckla språklig färdighet på detta sätt bör vi komma ihåg att en individs moraliska struktur beror på många samverkande faktorer. Närmare bestämt är det svårt att skilja de tankemönster som diskuteras här från vetenskapligt tänkande. Unga människor måste vara beredda att ta sig an undersökningen av verkligheten på ett vetenskapligt sätt. Ett antal av de texter som de kommer att studera kommer därför att behandla matematik och vetenskap – inte i ett försök att undervisa i dessa ämnen, utan för att stärka den typ av rationalitet de skapar. I kurser som avgränsar sig från denna bok, avsedda för dem som vill ägna sig åt att arbeta med juniorer under en period på flera år, kommer dessa texter att tas upp mer ingående. För närvarande är det tillräckligt för dig att helt enkelt vara medveten om denna del av utbildningsprocessen som juniorerna kommer att delta i.

AVSNITT 19

Att utveckla andlig uppfattningsförmåga, att förbättra uttrycksförmågan och att bygga upp en sund moralisk struktur är alla avgörande för en process av frigörandet och utvecklingen av andliga förmågor. Tyvärr förknippas styrka ofta med värderingar som motsäger människans andliga natur. Bilder som vanligtvis dyker upp när detta begrepp introduceras är kontroll, manipulering, dominans, styrande, överlägsenhet och underkastelse. Ert mål är dock att hjälpa juniorer att dra nytta av en annan typ av styrka. Moralisk styrka kommer ur kärlek, rättvisa, kunskap, förståelse, skarpsynthet, tjänande och framför allt ödmjukhet. Ödmjukhet är verkligen ett nödvändigt villkor för den process av frigörande och utveckling av andliga förmågor som vi behandlar här, för det är bara bistånd från ovan som kan få en mygga att bli till en örn, en droppe vatten till floder och hav och en atom till ljus och solar. Att reflektera över utdrag ur böner uppenbarade av Bahá'u'lláh och 'Abdu'l-Bahá, där vi bönfäller Gud om vissa egenskaper och attribut, ger oss insikt i naturen hos frigörandet och utvecklingen av moraliska och andliga förmågor:

”Jag bönfäller Dig, o Du som är Herren över alla namn och härskaren över både jord och himmel, att bevilja att alla som är Dig kära må bli till en bägare av Din barmhärtighet i Dina dagar, så att de må uppliva Dina tjänares hjärtan. Stärk dem också, o min Gud, att vara såsom regnet som strömmar ned från Din nåds moln och såsom vindar som driver fram Din kärleksfulla godhets vårliga väldoft, att jorden i Dina skapelsers hjärtan må klädas med grönska och frambringa de ting som skall sprida dess väldoft över hela Ditt rike, så att alla kan förnimma doften från Din uppenbarelses klädedräkt.”^{cxlii}

”Gör oss då i stånd, o min Gud, att kunna sprida Dina tecken bland Dina skapelser och att värna Din tro i Ditt rike.”^{cxliii}

”Stärk mig då, o min Gud, att bli räknad till dem som har hållit fast vid Dina lagar och föreskrifter endast för Din skull, med sina ögon fästade på Ditt anlete.”^{cxliv}

”Gör oss då i stånd, o min Gud, att försaka oss själva och att ståndaktigt hålla fast vid Honom som är Uppenbararen av Dig själv, den mest Upphöjde, den allra Högste.”^{exlv}

”Jag bönfaller Dig vid Honom som är Dina namns soluppgång och gryningsplatsen för Dina egenskaper, att förordna för mig allt det, som skall förmå mig att stå upp för att tjäna Dig och prisa Dina egenskaper.”^{exlvi}

”Gör mig i stånd att bli en av Dina tjänarinnor som har vunnit Din välvilja.”^{exlvii}

”Beskydda dessa barn, bistå dem nådefullt att fostras och giv dem förmåga att tjäna mänsklighetens värld.”^{exlviii}

”Sänd då ned över mig, o min Älskade, det som skall göra mig ståndaktig i Din sak, så att de otrognas tvivel inte må hindra mig från att vända mig till Dig.”^{exlix}

”Gör det möjligt för mig att uppnå en sanningens plats i Din närvaro, förlåna mig ett tecken på Din barmhärtighet och låt mig få förena mig med sådana av Dina tjänare som ej skall hysa fruktan eller låta sig gripas av sorg.”^{cl}

”O min Gud, bistå Din tjänare att upphöja Ordet och att vederlägga det som är fåfängt och falskt, att upprätta sanningen, att sprida de heliga verserna vida omkring, att uppenbara strålglansen och låta morgonljuset gry i de rättfärdigas hjärtan.”^{cli}

”Förmå dem då att utmärka sig bland Ditt folk, så att de kan upphöja Ditt ord och främja Din sak. Bistå dem då, o min Gud, att göra Din vilja och det som är till Ditt välbehag.”^{clii}

AVSNITT 20

Med vår diskussion under de senaste avsnitten i åtanke – vår undersökning av den andliga uppfattningsförmågans natur, så avgörande för att förstå verkligheten; vår utforskning av uttrycksförmågan, så avgörande för att uppnå höga mål; vår analys av förhållandet mellan språk och moralisk struktur, så avgörande för att göra val; och våra reflektioner över processen av frigörande och utveckling av andliga förmågor – låt oss nu i detalj betrakta två av böckerna som juniorerna studerar. I detta och nästa avsnitt kommer vi att se på *Bekräftelsens vindar* och i avsnitt 22 och 23 kommer vi att undersöka *Trons ande*. Båda är vanligtvis bland de texter som studeras av grupper under första året av programmet för frigörande och utveckling av andliga förmågor.

Den bahá'í-inspirerade texten *Bekräftelsens vindar* berättar historien om Musonda, en ung flicka som just fyllt tretton, och hennes äldre kusin Rose, som har kommit på besök under skollovet. Tillsammans med Musondas bror Godwin och hans vän Chishimba funderar flickorna på sin framtid och diskuterar sina förhoppningar och möjligheter. Det finns ett antal idéer som ni behöver utforska i er grupp relaterade till den här boken. Först uppmuntras ni dock att läsa igenom boken en gång och sedan läsa den en gång till mer noggrant och göra övningarna. Efter att ni gjort det kan ni fortsätta med följande genomgång.

Som ni säkert lagt märke till, är det genomgående temat i texten ”bekräftelse”. Nedan följer de avsnitt i boken som tar upp temat, antingen genom en diskussion mellan berättelsens huvudpersoner eller genom händelser som visar gudomlig bekräftelse i praktiken. Varje avsnitt är ett utdrag ur en av lektionerna och presenteras i den ordning det förekommer i boken. Beskriv i de angivna utrymmena hur begreppet bekräftelse behandlas i varje avsnitt och hur ni tror juniorenas förståelse av begreppet kommer att utvecklas allt eftersom de går igenom lektionerna.

”Jag vill göra någonting som hjälper andra människor. Jag skulle vilja bli sjuksköterska, men man måste studera hårt. Det kostar också mycket, och jag tror inte att mina föräldrar har råd med skolavgiften”, förklarar Musonda.

”Jo, men du kan försöka Musonda”, säger Rose. ”För några veckor sen, lärde jag mig ordet ’bekräftelse’ under en lektion. Min lärare säger att Gud ger oss bekräftelse och hjälper oss med det vi gör. Jag tycker mycket om det ordet nu. Jag är säker på att du kommer att få Guds bekräftelse, om du verkligen bestämmer dig för att bli sjuksköterska.”

Senare på natten när flickorna ligger i sina sängar, viskar Musonda till Rose: ”Rose, du sa ordet ’bekräftelse’. Betyder det att om jag gör mitt bästa i skolan, så ger Gud oss pengar så att jag kan studera till sjuksköterska?”

Rose vänder på sig och tittar på Musonda. ”Nja, inte precis. Jag menar, jag vet inte. Vi måste försöka att göra saker och ting och se vilka dörrar som öppnas. Men jag vet att Gud har gett oss olika förmågor. Vi måste ta reda på vilka våra förmågor är och hur vi kan använda dem”, svarar Rose.

Godwin har en klasskamrat och nära vän som heter Chishimba. Han besöker ofta

familjen Mulenga och i kväll stannar han på middag. Konversationen vid bordet handlar om än det ena och än det andra. Musonda väntar otåligt på att ta upp ämnet "bekräftelse". Slutligen är det tyst några minuter. "Rose och jag har pratat om bekräftelse", säger Musonda.

"Nu börjar min lillasyster igen", säger Godwin och harklar sig. Men till hans förvåning ser Chishimba intresserad ut.

"Vad betyder bekräftelse för dig?" frågar han Musonda.

Musonda, som också är förvånad, tittar på Rose, med förhoppningen att hon skall svara.

"Bekräftelse... Gud bekräftar oss och hjälper oss med det vi gör", säger Rose.

Chishimba säger ingenting på en stund. Det finns sorg i hans ögon. "För några månader sen", börjar han sakta, "förlorade min pappa sitt arbete. Han är ärlig och ansvarsfull, det vet alla. I arton år arbetade han som säkerhetsvakt för ett företag, och helt plötsligt så avskedade de honom. Vi vet alla varför. Hade de låtit honom stanna kvar två år till, skulle han ha blivit pensionär och företaget skulle ha varit

tvunget att betala ut pension till honom. Vi har inte mycket besparingar. Trots att min äldre bror hjälper oss, ser det ut som om jag inte kan fortsätta skolan nästa år, därför att jag inte kan betala för mat och husrum. Jag tycker om att gå i skolan. Jag undrar varför Gud inte hjälper mig."

Alla tittar på herr Mulenga och förväntar sig att han ska besvara frågan.

Herr Mulenga ler och säger: "Att Gud ger oss bekräftelse när vi anstränger oss, betyder inte att livet är lätt. Era liv kommer att kantas av svårigheter, och tyvärr kommer de många gånger vara orsakade av orättvisor. Men ni måste arbeta hårt, och trots att saker och ting inte blir som ni tänkt er under en period, kan ni vara säkra på att få Guds bekräftelse. Gud kommer särskilt att ge er bekräftelse i era ansträngningar att avskaffa orättvisa." Han vänder sig till Chishimba och säger: "Din familj är enad och hårt arbetande. Mitt hjärta säger mig att saker och ting kommer att förändras för er. Du kommer att avsluta dina studier. Var så säker!"

Följande måndag går de två flickorna tillsammans med fru Phiri till sjukstugan. När det blir dags för mödrarna att börja sin lektion, tar flickorna ut barnen och sätter sig med dem i skuggan under ett träd. De sjunger sånger och leker tillsammans och Rose berättar en historia. När historien är slut kommer mammorna för att hämta sina barn. Alla är glada. Fru Phiri och de andra sjukvårdarna är nöjda och ber flickorna att komma tillbaka nästa vecka.

På väg hem är Musonda väldigt tankfull. Slutligen bryter hon tystnaden och säger till Rose: "Tror du att det som hände idag har något att göra med 'bekräftelse'? Du vill bli lärare och jag vill bli sjuksköterska, och i dag var vi på en sjukstuga och undervisade och tog hand om barn."

Under veckorna som gått sedan Rose kom, har de två flickorna pratat om många saker och Musondas huvud är fullt av idéer. Därför beslutar hon sig en morgon för att gå till sitt favoritställe. När hon ligger på klippan, minns hon när de hjälpte till med barnen på sjukstugan. "Det kändes skönt att vara till nytta", tänker hon för sig själv. Hon minns vad hennes pappa ofta brukar säga, att träd skall bära god frukt. "Hur kan jag vara säker på att mitt liv kommer att bära god frukt?" Hon tänker omedelbart på ordet "bekräftelse".

Precis just då kommer en stark kastvind. Den blåser upp några löv i luften. Bland löven ser Musonda en liten gul fågel. När vinden mojar, faller löven ner i vattnet men fågeln fortsätter att flyga. Medan hon betraktar fågeln, kommer hon att tänka på någonting. Vinden har gett den lilla fågeln en knuff och nu flyger den högre och högre. Kanske betyder "bekräftelse" just detta. Fågeln ansträngde sig för att flyga och vinden hjälpte den.

"Tänker du på din framtid, Godwin?" frågar Musonda. "Vad vill du bli?"

Godwin fortsätter att laga cykeln. "Jag vet inte. Jag vill tjäna pengar. Jag vill hjälpa våra föräldrar och dessutom skaffa familj en dag", svarar han.

"Men tänker du någon gång på dina förmågor och hur du kan använda dem?" frågar Musonda. "Rose och jag pratar väldigt ofta om det."

"Jag vet, jag vet", säger han och plockar upp en skiftnyckel. "Och ni pratar *alltid* om 'bekräftelse'... 'Gud hjälper oss när vi anstränger oss.'"

"Men Godwin, det är sant." Sen berättar hon historien om den gula fågeln och vinden för honom. Hon berättar också om arbetet som hon och Rose har gjort med barnen på sjukstugan.

Precis då anländer Chishimba. "Hej!" säger han. "Hur är det med cykeln? Har du listat ut vad som är problemet med den?" frågar han.

"Det var problem med växlarna. Jag jobbar fortfarande på det", svarar Godwin och drar åt en mutter.

"Jag visste att du kunde laga den", säger Chishimba och tittar på Musonda. "Visste du att din bror är en mekaniker?"

Rose kommer ut ur huset och hör en del av konversationen. "Godwin", säger hon, "det här är en av dina förmågor! Du är bra på att laga saker och ting. Du skulle kunna bli en bra mekaniker."

"Bara för att jag kan laga en cykel", säger Godwin, "betyder inte det att jag är mekaniker. Då skulle jag behöva gå en utbildning."

De andra tre ler och säger: "Men gör det då!" Alla skrattar, till och med Godwin.

"Godwin, varför talar du inte med herr Chiyesu, mekanikern som har en verkstad nära marknaden? Kanske han skulle vilja undervisa dig", säger Chishimba upprymt.

"Ja, det vore en bra början", tillägger Rose.

"Hallå!" säger Godwin. "Jag kan väl inte bara gå och fråga honom utan vidare. Jag känner ju honom inte ens."

"Jag känner honom. Jag kan presentera dig för honom. Vi kan gå tillsammans i morgon", säger Chishimba.

När de blir ensamma lite senare, säger Rose till Musonda: "I morgon kommer Godwin att förstå innebörden av bekräftelse." De skrattar, men bestämmer sig för att inte säga något till pojkarna.

Herr Chiyesu, en kort äldre man, sitter utanför sin verkstad. Han håller på att rengöra delarna från en liten motor och nynnar på en melodi medan han arbetar. Hans ansikte lyser upp när han får syn på Chishimba, och de skakar hand.

Chishimba presenterar Godwin och förklarar att han är bra på att laga saker. Godwin är nervös, men han tar ändå mod till sig, harklar sig och säger: "Herr Chiyesu, jag är intresserad av att bli mekaniker. Så jag undrar om jag skulle kunna få hjälpa dig din verkstad och lära mig av dig."

"Nog kunde jag behöva hjälp alltid", svarar herr Chiyesu, "men jag har inte råd att betala dig."

"Det spelar ingen roll. Jag vill bara lära mig", säger Godwin. "När kan jag börja?"

"Det finns inget bättre tillfälle än nu!" svarar herr Chiyesu. "Kan du börja redan nu? De här delarna behöver oljas in och sen måste vi plocka ihop motorn."

"Nu? Kan jag börja på en gång?" frågar Godwin förvånat.

"Naturligtvis!" skrattar herr Chiyesu. "Rulla upp skjortärmarna och sätt igång!"

Godwin börjar ivrigt sitt nya arbete. Efter några minuter reser sig Chishimba upp för att gå. Han säger adjö till herr Chiyesu, lutar sig över Godwin och viskar "bekräftelse" i hans öra.

På vägen hem går Chishimba förbi sjukstugan och ser Rose och Musonda hjälpa till med barnen. Flickorna är nyfikna och vill gärna veta: "Hur gick det?"

"Godwin ansträngde sig och det lyckades. Han är där nu. Jag tror att herr Chiyesu ville pröva honom", svarar Chishimba.

En morgon är Chishimba på väg till marknaden för att köpa fisk till sin mamma. De senaste dagarna har han funderat på vad han skulle kunna göra för att tjäna pengar till sin skolgång. Han har funderat på att odla något för att sälja, men det är för sent på året. Han har funderat på att sälja kol vid vägkanten, men det gör många andra. "Försök att göra något som ingen annan gör", minns han att Rose sa.

När han kommer fram till fru Musoles stånd för att köpa fisk, är hon inte där. "Hon har åkt in till staden för att hämta fisken", säger kvinnan i ståndet bredvid. "Hon åker två gånger i veckan." Chishimba vet att herr Chiyesu också åker in till stan ibland för att köpa bildelar.

Det ger honom en idé. "Kanske jag kan erbjuda mig att åka till stan åt folk", tänker han för sig själv, "och ta med mig de saker de behöver. Genom att stanna kvar och arbeta behöver de inte förlora pengar."

Samma kväll konsulterar Chishimba med sina föräldrar och de tycker att idén är bra. Nästa dag återvänder han till marknaden och pratar med fru Musole och herr Chiyesu. "Om ni båda betalar mig vad ni normalt lägger ner på busspengar, använder jag hälften för att ta mig till stan och hämta det ni behöver. Den andra halvan sparar jag till min skolgång." De håller med om att det är värt ett försök och ber honom komma tillbaka om två dagar. "Om den här idén fungerar bra", säger herr Chiyesu, "har du hittat ett arbete!"

När Chishimba går hem för att berätta den goda nyheten för sina föräldrar, stannar han till hos Godwin och hans familj. Han är ivrig att berätta för dem om sin plan. Fru Mulenga ger Chishimba fler goda nyheter. Hon förklarar att herr Mulenga var tvungen att åka till Kabwe dagen innan, och att han då pratade med hennes kusin. Kusinen sa att Chishimba är välkommen att bo hemma hos honom och hans familj. De bor ungefär en kilometer från skolan. "I utbyte mot mat och husrum", säger hon, "kan du hjälpa dem med jordbruket."

"Fantastiskt!" säger Chishimba. "Tack fru Mulenga."

"Chishimba", säger herr Mulenga, "det ser ut som om du snart kommer att tjäna lite pengar. Nu måste du se till att spara pengarna till skolgången, trots att det ibland kommer att bli svårt. Bli inte frestad att spendera dem på småsaker."

"Oroa dig inte herr Mulenga", svarar Chishimba med ett stort leende. "Jag lovar att jag ska vara sparsam." När han vinkar adjö och vänder sig om för att gå, ser han på Rose och Musonda och säger: "Nya dörrar öppnar sig!"

Lovet börjar närma sig sitt slut. Det är dags för Rose att åka hem och börja skolan igen. När hon förbereder sig inför resan, pratar hon och Musonda.

"Jag önskar att du inte var tvungen att åka hem", säger Musonda.

"Jag med", säger Rose. "Det har varit ett underbart lov. Det har hänt så otroligt mycket."

"Ja", säger Musonda. "Se på Godwin. Han tyckte så mycket om sitt arbete att han nu pratar om att skaffa sig en teknisk utbildning efter att han gått ut skolan. Och Chishimbas idé har också fungerat bra. Han fick så många kunder att han i princip åker till stan varje dag."

"Och se på oss", säger Rose. "Att arbeta på sjukstugan har varit en underbar erfarenhet. Jag är till och med ännu mer övertygad om att jag vill bli lärare. Mitt byråordnar klasser för barn i olika åldrar och nästan alla barn deltar. Jag tänker erbjuda mig att undervisa en av klasserna i år."

"Och jag skall försöka fortsätta att jobba på sjukstugan", säger Musonda. "Jag kan inte gå på måndagarna längre eftersom jag har skolan, men jag kanske kan hjälpa till på eftermiddagarna. Vet du, Rose, den första dan vi pratade om 'bekräftelse' kunde jag inte föreställa mig hur viktigt det var med det, eller förstå hur just bekräftelse skulle kunna förändra våra liv."

"Det är sant", säger Rose. "Se hur mycket vi har förändrats därför att vi lärt oss att anstränga oss och för att vi förväntat oss bekräftelser."

På hemvägen frågar Musonda om hon får gå ner till floden. Hon springer till sitt speciella ställe, klättrar upp på klippan, lägger sig ner på rygg och tittar upp mot himlen. Många tankar snurrar i hennes huvud. Hon tänker på lovet och undrar vad det kommande året har att erbjuda. Det är en blåsig dag och hon minns den gula fågeln. "Vad jag än gör", viskar hon till sig själv, "kommer Gud att hjälpa mig." När hon ställer sig upp för att gå, blåser vinden henne i ryggen och ger henne styrka.

AVSNITT 21

Att vara väl förtrogen med innehållet i böckerna – i detta fall *Bekräftelsens vindar* – och ha en god förståelse för hur de försöker uppnå sina mål, kommer i allmänhet att göra det möjligt för er att med självförtroende axla ansvaret som handledare för en juniorgrupp. Dessutom behöver ni reflektera över de metoder ni vill använda för att hjälpa gruppen att studera böckerna och förstå de viktigaste begreppen som tas upp i dem. De färdigheter och förmågor ni behöver för detta ändamål kommer naturligtvis att utvecklas gradvis allt eftersom ni får erfarenhet, men följande övningar som är specifikt relaterade till *Bekräftelsens vindar* kommer att ge er många insikter i detta avseende:

1. Bokens texter försöker upprätthålla en viss nivå av enkelhet vad gäller meningsstruktur och flöde. Men vid behov används svårare ord och fraser. Betydelsen av dessa ord visas genom att de placeras i olika sammanhang och genom användning av övningar. Genom att på detta sätt tillåta ett rikt ordförråd undviker berättelsen tendensen att bli barnslig och ytlig. Orättvisa är till exempel ett komplext begrepp trots att ordet ofta används i vardagligt tal. Sammanhanget i vilket det introduceras i lektion 6 och lektionens övningar hjälper juniorer att få en viss förståelse för begreppet. Tycker ni att denna metod är effektiv för unga människor i tidiga tonåren eller tycker ni att det är nödvändigt för er att definiera "svåra" ord för dem?

2. Lektionerna i den här boken skrevs för att studeras i en livlig takt, i en atmosfär av glädje och eftertänksam reflektion. Det antas att juniorer kommer att läsa berättelsen och genomföra övningarna, utformade för att utveckla deras språkliga förmågor och förstärka deras förståelse av ord och begrepp, i ett högt tempo men med tillräcklig omsorg. Vad skulle hända om man försökte uppnå mer än det avsedda målet med varje lektion och överarbetade varje poäng den tar upp?

3. Juniorers koncentrationsförmåga är inte kortvarig, som man ofta antar. Samtidigt som de behåller förmåga att glädja sig åt livets enkla saker, har de också förmågan att tänka djupt på idéer som utmanar dem. Om gruppens miljö präglas av tillit och stöd – fri från spänningen som skapas av konkurrens och pressen av att uppnå förutbestämda mål – kommer studier av lektionerna i *Bekräftelsens Vindar* att ge upphov till diskussion och reflektion på en nivå som passar juniorernas behov och kapacitet. Vilka steg kan ni ta för att skapa den önskade atmosfären?

4. Studiet av boken innefattar inte "läxor". Övningar ska göras under gruppens möten och diskuteras med handledarens hjälp. Vad är fördelen med att använda detta tillvägagångssätt i stället för att låta juniorerna göra övningarna hemma?

5. De flesta lektionerna i den här boken innehåller en aktivitet där juniorerna ombeds skriva några meningar, antingen om den del av berättelsen de just har studerat eller om en viss idé och dess tillämpning i deras liv. Hur skulle ni kunna hjälpa juniorerna att genomföra denna typ av aktivitet och hjälpa dem att lära sig att uttrycka sig med klarhet?

6. Lektionerna 2, 5, 9, 10, 13 och 14 i boken slutar alla med ett citat ur skrifterna som juniorerna uppmuntras att lära sig utantill. Det kan vara till hjälp för er att referera till en eller två av dessa för att undersöka hur denna avslutande aktivitet förstärker de begrepp som förmedlas i lektionerna.

7. Förutom huvudtemat berör boken många moraliska begrepp och försöker stärka lovvärda egenskaper och attityder. Rose, till exempel, delar sin mat med ett barn på bussen. Godwin och Chishimba hjälper en kvinna att bära ved. Rose och Musonda undervisar barn medan deras mödrar går på kurser i nutrition på hälsokliniken. Fotbollsmatchen är en vänskaplig aktivitet där det övergripande syftet inte är att vinna. Hur mycket uppmärksamhet bör ägnas åt dessa punkter?

Bör varenda en av dem identifieras och diskuteras i detalj? Eller är det tillräckligt det att låta dem komma upp naturligt under diskussionen?

8. Berättelsen utspelar sig i en afrikansk by. Böckerna som ingår i programmet för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor skildrar verkligheten i ett antal kulturella och sociala miljöer på olika kontinenter. Detta bidrar till programmets rikedom. Några kanske föreslår att man ska "anpassa böckerna till ungdomarnas verklighet i varje land", genom att exempelvis ändra namnen på karaktärerna i berättelserna. Ändå har människor läst böcker från andra kulturer än sin egen i århundraden, har njutit av dem och lärt sig av dem. De har naturligtvis gjort detta medvetet. Hur skulle ni göra juniorerna medvetna om denna dimension av programmet? Vilka är era tankar om den uppfattning som vissa har att barn och ungdomar endast ska lära sig från material skrivet utifrån deras egna kulturella sammanhang?

AVSNITT 22

Trons ande är, såsom vi noterade tidigare, en av flera texter som ger innehåll för fortsättningen av bahá'í-barnklasser och där det uttryckligen hänvisas till trons huvudgestalter. Vi har redan nämnt att tonåren är ett stadium i livet då en individ är mycket intresserad av att utforska frågor av filosofisk karaktär, särskilt de som rör syftet med och naturen av mänsklig existens. *Trons ande* börjar med att ställa frågan "Vad innebär det att vara en människa?" I försöket att besvara denna fråga undersöker bokens lektioner en serie relaterade idéer: människans ädelhet, människans högre och lägre naturer, onskans icke-existens, den fria viljan, viljestyrka och ödets natur, intellektets kraft, vetenskaplig undersökning, fysisk evolution, den mänskliga anden och slutligen trons ande.

Precis som med *Bekräftelsens vindar*, behöver ni först gå igenom boken en gång och sedan läsa den igen mer noggrant, den här gången med särskild uppmärksamhet på de avsnitt som kallas "Reflektioner". Efter att ha gjort det bör ni analysera hur boken försöker uppnå sitt syfte genom att besvara följande frågor:

1. Flera avsnitt från Bahá'u'lláhs skrifter som innehåller liknelser som hjälper juniorerna att fundera på sin sanna identitet citeras i lektion 1. Vilken insikt ger varje liknelse i detta sammanhang? Hur förstärker var och en av reflektionerna i lektionen deras förståelse av ämnet? _____

-
-
2. Hur får juniorer en uppskattning för Guds skapelse och människans ädelhet från den första delen av lektion 2? _____

 3. Hur hjälper den första reflektionen i denna lektion dem att se tillämpningen av begreppet ädelhet i sina liv? _____

 4. I nästa del av lektionen funderar de på vad som får människor att förnedra sig själva. Vad är det? _____

 5. Vilken förståelse hoppas du att en junior ska få från denna korta studie av människans högre och lägre naturer? _____

 6. Vad lär sig juniorer om utvecklingen av sin högre natur genom lektionens andra reflektion? _____

 7. Hur hjälper insikten — att människans lägre natur inte är ond — juniorer att undvika skuldkänslor varje gång de gör ett misstag? Vilka exempel används för att fördjupa deras förståelse av temat? _____

 8. Vilka insikter ger den senare delen av lektion 2, särskilt de sista två reflektionerna, om hur man kontrollerar den lägre naturens ingivelser? _____

 9. Hur behandlas begreppet viljestyrka i lektion 3? Tycker du att situationen som beskrivs i början av lektionen är relevant för unga människors liv? _____

10. Vad lär sig juniorer i lektion 3 om den fria viljans roll i utvecklingen av deras högre natur? _____

11. Inom vilka områden av sina liv upptäcker juniorer att de kan utöva sin fria vilja? Varför är det viktigt för dem att känna till begränsningarna av sin fria vilja? _____

12. Vilka ytterligare insikter får de i hur deras fria vilja fungerar från den andra reflektionen i lektionen? _____

13. Varför är det viktigt för juniorer att se skillnaden mellan att kontrollera andra och att utöva ett positivt inflytande på dem? Hur tror ni att diskussionerna som uppkommer i den tredje reflektionen hjälper juniorer i deras ansträngningar att utöva ett positivt inflytande på sin omgivning? _____

14. Vad lär sig juniorer om begreppet öde i lektion 3? _____

15. Vilka missuppfattningar om ödets natur försöker lektionen undanröja? ____

16. Hur effektiv är metaforen om segelbåten för att hjälpa juniorer att få rätt perspektiv på värdet av sina egna ansträngningar och kraften av gudomligt bistånd i sina liv? _____

17. På vilket sätt hjälper den första delen av lektion 4 juniorer att upptäcka naturens begränsningar? _____

18. Vad säger lektionen om hur människan överskrider dessa begränsningar? _

-
-
19. I lektionen framförs argumentet att vetenskap tillhör hela mänskligheten. Vad är detta argument? _____

20. I stycket om vetenskap som citeras i lektion 4 görs påståendet: "Gud har skapat eller byggt in denna kärlek till verkligheten i människan." Hur viktigt är det att fostra denna kärlek till verkligheten hos juniorer? _____

21. Hur beskrivs iakttagelseförmågan för juniorer? _____

22. Hur hjälper exemplet i lektion 4 juniorer att uppskatta iakttagelsens och experimentens roll i vetenskapens framsteg? _____

23. Antyder lektionen att de kan använda sin iakttagelseförmåga i alla aspekter av livet? Varför tror ni att frågorna som ställs i den tredje reflektionen, som uppmuntrar dem att utöva denna förmåga, alla fokuserar på människans högre natur? _____

24. Exempelen som ges i den fjärde reflektionen antyder att experiment inte kan användas i alla aspekter av livet. Hur hjälper exemplen juniorer att förstå betydelsen av denna princip? _____

25. Hur hjälper de olika exemplen som används i lektion 5 och 6 juniorer att få insikter i den mycket komplexa teorin om arters evolution? _____

26. Hur beskrivs framträdandet av den mänskliga anden i denna evolutionära process? _____

27. I lektion 6 läser handledaren, Natalia Petrovna, två citat av 'Abdu'l-Bahá för gruppen juniorer i berättelsen och hjälper dem sedan att studera och förstå dem. Det finns ingen indikation på hur hon gör detta. Hur skulle ni gå till väga för att förklara citaten? _____

28. Vad är det utmärkande draget hos den mänskliga anden som beskrivs i den första delen av lektion 7? _____

29. Hur introduceras medvetandet i den första reflektionen av den lektionen? Hur relevanta för juniorers liv är de två övningarna i reflektionen? _____

30. Hur kan det mänskliga sinnets kraft bli ett instrument för den högre naturen? Är presentationen av kontraster, som i den andra reflektionen, ett användbart sätt att understryka vikten av att vägleda det mänskliga intellektet? _____

31. Vad är trons ande? _____

32. Hur hjälper de två sista reflektionerna i lektion 7 juniorer att se hur trons ande verkar i deras liv? _____

AVSNITT 23

I kärnan av texten *Trons ande* finns principen om harmoni mellan vetenskap och religion. Följderna av denna princip för mänsklighetens liv är djupa och vi bör alla sträva efter att få insikt i dess funktion. Naturligtvis finns det vissa synsätt på vetenskap och religion som, även om de inte sätter dem i direkt konflikt, uppenbarligen inte uppfyller kraven på ett harmoniskt förhållande mellan dem – till exempel påståendet att oavsett vilka mysterier religionen tar upp idag så kommer de så småningom att förklaras av vetenskapen allt eftersom den utvecklas, eller

omvänt, tron att all vetenskaplig sanning i slutändan kan upptäckas genom att läsa religiösa skrifter eftersom de kommer från en allvetande Gud. Utan att gå in på de missuppfattningar som ligger bakom varje synsätt, kan vi lätt se att i båda är den ena kunskapskällan underordnad den andra, vilket knappast kan anses vara sann harmoni. Men även om vi förkastar sådana synsätt måste vi fråga oss hur det kommer sig att vi föreställer oss att vetenskap och religion kompletterar varandra. Mot denna bakgrund tillhandahålls påståendet nedan för ert övervägande. Läs det och gör sedan övningarna som följer.

En möjlighet är att argumentera för att de sanningar som finns i vetenskap och religion behandlar två separata och ömsesidigt uteslutande områden av erfarenhet. Vetenskapen studerar det materiella universumet, inte bara naturens verkningar utan även vissa fenomen förknippade med mänskliga samhällen, institutioner och interaktioner. Kunskapen den genererar blir grunden för teknologiska framsteg och teknologin kan användas antingen för mänsklighetens förbättring eller till dess skada. Oavsett hur långt samhällsvetenskapen går har vetenskapen själv begränsad förmåga att avgöra hur dess produkter ska användas. Religionen, däremot, handlar om den andliga dimensionen av den mänskliga existensen. Dess syfte är att kasta ljus över individens inre liv, att beröra rötterna till vår motivation och att skapa en moralisk kod för att vägleda mänskligt beteende. Processen av civilisering är beroende av båda kunskapssystemen; så länge som vart och ett förblir inom ramen för sin särskilda natur, finns det ingen anledning för dem att komma i konflikt.

Denna syn på harmoni mellan vetenskap och religion är giltig, men mestadels i praktiken. I detta synsätt är vetenskap och religion i slutändan åtskilda och tillåts följa sina egna vägar; det som avgör är interaktionen mellan teknologi och moral. Men en sådan analys av förhållandet mellan vetenskap och religion når snabbt sin begränsning, för i själva verket finns det ett stort antal fenomen som de båda försöker förstå och förklara. Även om detta är mindre märkbart i relation till naturen, är det uppenbart i studiet av människan och samhället. Dessutom finns det många gemensamma drag mellan vetenskap och religion i hur de närmar sig verkligheten. Till exempel har båda tro på existensen av ordning i skapelsen och tror att det mänskliga sinnet, åtminstone i viss utsträckning, är kapabelt att förstå denna ordning. Vetenskapens metoder har visat sig vara ytterst effektiva för att upptäcka hur universum fungerar. Men även religion måste använda dessa metoder när den försöker vägleda människor att bidra till en ständigt framåtskridande civilisation. Vetenskap och religion är inte samma sak, men de har tillräckligt gemensamt för att kunna samtala med varandra, vara i harmoni med varandra, påverka och komplettera varandra. Det är därför rimligt att se vetenskap och religion som två kompletterande system av kunskap och praktik med en överlappning i de frågor de tar upp och de metoder de använder.

1. Förhållandet mellan vetenskap och religion som beskrivs i ovanstående uttalande föreställer kunskapsområden som utforskas av både vetenskap och religion. Bland dessa finns frågor relaterade till det mänskliga sinnets krafter, den mänskliga artens evolution, samt intellektuell och moralisk utveckling. Diskutera hur *Trons Ande*, i behandlingen av sådana frågor, respekterar vetenskapens giltighet samtidigt som den låter religionens ljus belysa förståelsen.

2. Principen om harmoni mellan vetenskap och religion innebär att utbildningsmaterial, när det är lämpligt, kan integrera andliga och vetenskapliga begrepp, naturligtvis på ett sätt som undviker ytlighet och som inte är slumpmässigt. En sådan integration av kunskap förstärker förståelsen och undanröjer falska motsättningar. Undersök hur *Trons ande* uppnår denna nivå av integration. Ni kan särskilt hänvisa till reflektionerna i lektion 5 och 6.

3. Ni kanske vill undersöka *Trons ande* igen och avgöra i vilken utsträckning den framkallar vissa attityder som anses nödvändiga för den som ska söka sanningen och undersöka verkligheten. Vilka är några av dessa attityder och hur effektivt utforskar materialet dem?

AVSNITT 24

Vi avslutar här diskussionen som vi påbörjade i avsnitt 3 angående texterna som studeras i programmet för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor. De ingående analyserna vi gjort av *Bekräftelsens vindar* och *Trons ande* ger en indikation på den grad av förtrogenhet ni kommer att behöva uppnå med var och en av texterna i programmet. I kurser som avgränsar sig från Bok 5 kommer vi att ha liknande diskussioner om andra texter, vilket kommer att hjälpa er i detta avseende. Ni bör dock, oberoende av sådana studier, ägna nödvändig tid åt att läsa texterna och undersöka hur de strävar efter att uppnå sina mål. Regelbundna reflektionsmöten med andra som tjänar som handledare kommer att erbjuda några av de mest givande möjligheterna för dig att fördjupa din förståelse av materialet. Du och dina handledarkollegor kommer vid sådana tillfällen att finna en uppsjö av gemensamma erfarenheter att använda er av. För i slutändan är det endast i skapandet av en atmosfär av ömsesidigt stöd och hjälp, där engagemanget för lärande finner uttryck i en vilja att åtfölja andra i deras strävanden, som texternas potential kan utforskas fullt ut och så småningom förverkligas.

AVSNITT 25

Det nämndes tidigare i denna del att juniorerna, utöver studiet av materialet, även ägnar sig åt aktiviteter av tjänande, sport och olika former av konst och hantverk, särskilt de som är specifika för deras lokala kultur. I den andra delen av denna bok fick ni möjlighet att i viss mån reflektera över det inflytande som den sociala omgivningen har på unga människor och ni uppmärksammades särskilt på några av dess skadliga effekter. Betoningen av de försämrade samhällsförhållandena bör dock inte skymma det faktum att det i varje omgivning finns många delar som, om de används på rätt sätt, kan förbättra uttrycksförmågan, förmågan att analysera sociala processer och viljan att tjäna mänskligheten. Följande tidningsartikel berättar en historia som illustrerar väl hur media, till exempel, kan användas för att främja samhällets välfärd:

De röstlösas röst

I Västafrika talar transistorradion fortfarande för samhället.

Sammanträngda runt en mikrofon i den lilla studion i Nzérékorés radiostation på landsbygden i Guineas skogsregion diskuterar tre unga människor flickors utbildning.

”Flickor bör gå i skolan eftersom de kommer att bli mödrar en dag och om de får utbildning kommer de att utbilda sina egna barn och kan ta hand om dem bättre” säger Moriko Kaké. ”När man utbildar en flicka utbildar man en hel nation”, tillägger han med eftertryck. Lancei Touré, programmets sextonårige programledare, nickar instämmande, fastän hans föräldrar vill att han lämnar skolan för att arbeta på fälten.

De unga människornas tydliga, välformulerade argument sänds direkt till närliggande byar nära gränsen till Liberia och Elfenbenskusten. Det är skymning och fotogenlampor fladdrar inne i lerhyddorna. Byborna är tillbaka från fälten eller marknaden. De lyssnar alla på radion medan de lagar kvällsmat och bereder sig för natten. [...]

I länder som Guinea – där en stor del av den vuxna befolkningen är analfabeter, många barn inte har tillgång till skola och elektricitet är sällsynt – är generatordrivna lokala radiostationer på landsbygden en livlina.

”Radion betyder allt här”, säger Gnouma Camara, programchef vid radiostationen i Nzérékoré, som sänder sex dagar i veckan på ett av fem regionala språk och på franska inom en radie på 100 km. Två av tre familjer i regionen har en transistorradio och när stationen sänder tidigt på morgonen och på kvällen lyssnar hela byn.

”Vi talar deras eget språk, vi känner till deras traditioner och seder, vi förmedlar deras budskap, annonserar födslar och dödsfall, diskuterar jordbruksfrågor och samhällsproblem”, tillägger Camara. ”Vi är samhällets röst. De röstlösas röst.” [...]

”Jag lyssnar på programmen eftersom det är barn som presenterar dem och eftersom de talar mitt eget språk”, säger Mamadou Malic, en femtonårig ungdom på pular, en lokal dialekt. [...] ”När programmen börjar, ropar jag på alla mina bröder och systrar och vi lyssnar tillsammans. Jag lär mig mycket på det sättet.”

Föräldrar och samhällsledare lyssnar också, säger Camara. ”I vår kultur hörs barnen inte så ofta, men nu börjar de vuxna lyssna på dem. Barn ger till exempel råd till sina

föräldrar om grundläggande hygien. [...] Om en far slår sitt barn, kommer hans grannar nu att säga: 'Lyssnar ni inte på radion?'"

Den här berättelsen pekar på endast ett av de otaliga sätt på vilka olika delar av den sociala omgivningen kan användas för att rikta unga människors talanger och förmågor mot tjänande av sina samhällen. Musik, media och teknologi påverkar alltmer ungas liv i alla delar av världen. I egenskap av handledare måste ni förbli medvetna om dessa kraftfulla element och lära er att hjälpa juniorer att använda dem för att skapa lämpliga aktiviteter. Tänk på er egen sociala omgivning. Vilka möjligheter erbjuder den för juniorer att arbeta med följande? Diskutera era idéer i er grupp och skriv ner några av era tankar i de avsedda utrymmena.

Musik: _____

Media: _____

Teknologi: _____

AVSNITT 26

Om det ska bli möjligt för juniorer att ta ansvar för sin egen utveckling och bidra till sina samhällens utveckling, behöver de inte bara delta i att i grupp genomföra meningsfulla aktiviteter utan även delta i deras utformning. Förutom tjänandeprojekt och konst och hantverk, kan sådana aktiviteter till exempel inkludera speciella sammankomster för att fira avslutandet av en text, där juniorerna framför drama, sjunger sånger, reciterar poesi och håller tal. Ni kommer alltid att vara intresserade av att diskutera med andra handledare om hur ni kan motivera era unga vänner att delta i utformningen och genomförandet av aktiviteter som tränar deras intellektuella och andliga förmågor, hjälpa dem att i praktiken uttrycka några av sina ideal genom aktiviteter av tjänande och att förstärka deras strävan mot fulländning. De typer av frågor som ni kommer att behöva diskutera med era handledarkollegor inkluderar följande: Hur hjälper man juniorer att utforma och genomföra ett tjänandeprojekt och reflektera över hur det utvecklas? Hur hjälper man juniorer att skriva manus och framföra enkla pjäser? Hur säkerställer man att barnsliga lekar inte presenteras som ersättning för konst och hantverk och att unga människor bistås att få en sann uppskattning av ”konst, hantverk och vetenskap” som ”lyfter varandets värld och bidrar till dess upphöjelse”?

Även om detta inte är rätt tillfälle att diskutera konstnärlig aktivitet, är det viktigt att ni är medvetna om att sådana aktiviteter, som uttryck för kultur, bär med sig värderingar. Till sin natur kan den därför avsevärt påverka en utbildningsprocess. Som handledare för en juniorgrupp bör ni vara noga med att hjälpa era unga vänner att identifiera lämpliga konstnärliga

aktiviteter, sådana som inte oavsiktligt påtvingar värderingar som på subtila sätt motsäger den utbildningsprocess de är engagerade i.

AVSNITT 27

Erfarenheten visar att en juniorgrupp bestående av tio till femton medlemmar ofta börjar med ett fåtal individer som har visat en förmåga att samla sina vänner runt en god sak. Medan dessa ungdomar uppmuntrar andra att gå med, kommer de att börja träffas regelbundet med handledaren. Medlemskapet i en grupp kan också stärkas med hjälp av den kärngrupp av vänner som arbetar i grannskapet eller byn, särskilt ungdomar i mitten till slutet av tonåren som avancerar i sina studier av de första institutkurserna. I vissa delar av världen har det också sig vara ett effektivt tillvägagångssätt att bjuda in de unga medlemmarna i en by eller ett grannskap till en serie evenemang innan grupperna formellt etableras. En annan är att introducera programmet för en skola. När skolan visar mottaglighet för idén resulterar en eller flera presentationer för eleverna och lärarna i de relevanta årskurserna vanligtvis i bildandet av flera juniorgrupper. De kan sedan genomföra programmet som en fritidsaktivitet, oavsett om de träffas i skolans lokaler eller inte. Skolan erkänner i båda fallen programmets värdefulla bidrag till en sund utveckling av elevernas moraliska och intellektuella förmågor.

Tänk på dina egna omständigheter och beskriv några av de tillvägagångssätt du skulle kunna använda, som en blivande handledare, för att hjälpa en juniorgrupp att bildas.

AVSNITT 28

Ett viktigt krav för att kunna upprätthålla en dynamisk juniorgrupp är att bygga en tillitsfull och vänskaplig relation med föräldrarna. Handledare behöver besöka föräldrarna antingen före eller strax efter gruppernas bildande och förklara för dem syftet med programmet. De bör fortsätta att besöka varje hushåll regelbundet och diskutera med dess medlemmar juniorens ambitioner och potential och de begrepp och tillvägagångssätt som formar programmet för frigörande och utveckling av deras andliga förmågor – teman som beskrivs i den tredje enheten i Bok 2 men som utforskas i mycket mer detalj här. Sådana besök kan också ge en möjlighet att rådslå med föräldrarna om deras söners och döttrars välbefinnande och framsteg. Ofta, som föreslås i Bok 2, visar handledarna en eller två av texterna som studeras i programmet så att de kan se vad deras ungdomar lär sig. Även om varje handledare kommer att behöva odla sådana vänskapsband med föräldrar under en längre period på många månader, kan en mer erfaren individ åtfölja honom eller henne vid de första besöken.

Ni uppmuntras att vända er till avsnitt 14 i den tredje delen i Bok 2 för att påminna er själva om de begrepp som utgör grunden för ett kontinuerligt samtal med föräldrarna till ungdomar i programmet för frigörande och utveckling av andliga förmågor. Diskutera sedan, med de andra

deltagarna i denna kurs, de erfarenheter som har uppnåtts i din by eller ditt grannskap av att besöka familjer till juniorer. Vilka ytterligare idéer från dina studier av den här boken skulle kunna berika samtalet under sådana besök?

AVSNITT 29

De samtal som en handledare initierar bland en grupp juniorer i början av gruppens bildande är särskilt betydelsefulla. Det är viktigt att medlemmarna under de första tre eller fyra träffarna diskuterar gruppens syfte noggrant och identifierar några mål som de gemensamt vill uppnå. De bör också nå slutsatser om karaktären av de aktiviteter som de vill genomföra. De ämnen som tas upp i dessa träffar kan mycket väl variera från grupp till grupp. Ändå finns det vissa begrepp, som ”fulländning” och ”tjänande” som bör betonas i alla sådana träffar. Punkterna nedan kan därför hjälpa er att organisera de första samtalen ni kommer att ha med medlemmarna i de grupper ni hjälper till att forma. Du bör utforska var och en noggrant med dina meddeltagare i den här kursen och skriva ner några av dina inledande tankar om hur du kommer att närma dig diskussionerna med den grupp juniorer som du snart hoppas att kunna engagera.

- Många handledare finner det hjälpsamt att uppmuntra juniorer att se gruppen som ett utrymme där de kan sträva efter andlig och intellektuell fulländning. För att sträva efter andlig fulländning, förklarar de, behöver vi utveckla egenskaper som tillhör vår högre natur, såsom kärlek, generositet, ärlighet och ödmjukhet. För att sträva efter intellektuell fulländning behöver vi förvärva kunskap och praktiska färdigheter som hjälper oss att förbättra våra egna och andras liv. Att reflektera över citat som ”Låt var morgon vara bättre än den gångna aftonen och var morgondag rikare än gårdagen” och att memorera dem är ofta effektivt för att förbättra förståelsen av begreppet fulländning.

- Efter att ha fått en del klarhet kring gruppens syfte kan dess medlemmar få hjälp av handledaren att bestämma vilka specifika aktiviteter – intellektuella, atletiska och kulturella – de vill ägna sig åt i strävan efter fulländning.

- I relation till intellektuell och andlig fulländning behöver frågan om språk, som är så kopplad till tankemönster, diskuteras i viss mån. I ett samtal om detta ämne med juniorer är det vanligtvis tillräckligt att förklara att vi, för att uppnå högre och högre nivåer av fulländning, måste utveckla för uttrycksförmåga. Vi bör kunna läsa och förstå innebörden av det vi har läst; vi bör lära oss att uttrycka våra tankar med klarhet. Det är i detta sammanhang som handledare ofta finner det effektivt att introducera de texter som juniorerna kommer att studera, några av vilka ni helt eller delvis undersökte tidigare i denna del av boken.

- Att memorera avsnitt ur skrifterna måste ges vederbörlig vikt i ett program för frigörande och utveckling av juniorers andliga förmågor. Frågan om memorering behöver därför vara ett samtalsämne vid en av gruppens tidiga träffar. Handledare bör hjälpa sina unga vänner bli medvetna om den unika kraften i Guds ord och dess effekt på deras liv när de strävar efter fulländning. Genom en sådan diskussion kommer de att inse fördelarna med att kunna många avsnitt ur skrifterna utantill.

- Det är bra för handledare att under de första träffarna betona att för att gruppen ska sträva efter andlig fulländning, måste gruppens medlemmar utveckla starka vänskapsband och uppnå större och större enighet. Handledare finner det ofta hjälpsamt att hjälpa juniorer att utforska temana vänskap, enighet och harmoni i ljuset av citat från skrifterna, som de kan uppmuntras att memorera.

- Diskussioner kring temana vänskap och enighet kan ge en naturlig öppning för ett samtal om hur gruppens medlemmar ska interagera med varandra. Att de noggrant kommer att lyssna på varandra; att de alltid kommer att försöka förstå varandra, även om någon av dem har svårt att uttrycka en åsikt; att de aldrig kommer att förminska vad någon av dem har att dela – detta är exempel på några av de slutsatser de kan nå tillsammans som grupp genom en sådan konversation.

- Tjänande är ett särskilt viktigt ämne att ta upp på en av gruppens tidiga träffar. Juniorerna kan påminnas om att vi, som människor, alla är beroende av varandra. Vi är alla medlemmar i en mänsklig familj och måste göra vårt bästa för att förbättra förhållandena i våra samhällen. Att föreställa sig hur det skulle vara om vi inte fick hjälp från människorna omkring oss kan ibland hjälpa juniorer att inse vikten av tjänande.

- Diskussionen om tjänande behöver gå bortom frågan om individens ansträngningar att tjäna andra och överväga vad juniorerna kan göra som grupp. Naturligtvis är det viktigt att deras första ansträngningar är av kort varaktighet och har lätt uppnåeliga mål. På så sätt kommer de att få förtroende för sin kollektiva förmåga och lära sig att arbeta tillsammans, vilket öppnar upp möjligheten för dem att åta sig mer långsiktiga tjänandeprojekt. Från början bör handledarna vägleda ungdomarna i att sätta i gång en process där de tänker på sitt samhälles liv och hur de kan bidra till dess förbättring. Att ställa frågor som uppmuntrar dem att formulera uttalanden baserade på iakttagelser om samhället kommer att hjälpa dem i detta avseende. De kan därför börja med en tjänandehandling så enkel som att besöka någon i deras grannskap som är sjuk och gradvis gå vidare till att åta sig ett projekt – till exempelvis att plantera träd – där de behöver rådgöra med lämpliga lokala institutioner, få hjälp från vänner och föräldrar och göra långsiktiga arrangemang. Naturligtvis diskuteras under gruppens första möten en del av de färdigheter och förmågor, såväl som attityder och egenskaper, som är nödvändiga för ett effektivt samarbete.

- Hälsosam rekreation, särskilt sport, är ett annat ämne som måste tas upp under de första träffarna i en juniorgrupp. Förutom en granskning av de begrepp och ämnen som detta omfattar, kommer handledarna återigen att vilja hjälpa gruppen att identifiera den sorts rekreation som de kan utföra antingen under deras träffar eller vid särskilda tillfällen. Ett varningsord är nödvändigt i detta avseende: intensiv fysisk aktivitet är ett naturligt uttryck för den energi som juniorer har. Erfarenheter runt om i världen har tydligt visat att en förtur för exempelvis konstnärlig aktivitet över sport leder till en urvalsprocess där vissa ungdomar till slut känner sig tveksamma att fortsätta sitt deltagande.

Med avseende på alla ovanstående punkter är det viktigt att inse att, allt eftersom handledarna får mer erfarenhet, blir de bättre på att hjälpa juniorer att utforma och genomföra aktiviteter som kompletterar varandra – aktiviteter som är ett praktiskt uttryck för de insikter de har förvärvat genom studier av olika texter och de höga ideal de strävar efter att upprätthålla.

AVSNITT 30

Från våra diskussioner i de två första delarna av denna bok, vilka huvudsakligen var av konceptuell karaktär, har era förberedelser för att tjäna som handledare för juniorgrupper även inkluderat vissa praktiska dimensioner. Allt eftersom ni får erfarenhet inom detta område av tjänande, kommer sidorna i denna bok att fortsätta erbjuda er idéer för reflektion. Många handledare finner punkterna i föregående avsnitt särskilt användbara och hänvisar till dem om och om igen, och för en anteckningsbok där de håller reda på sina erfarenheter och diskussioner med sina handledarkollegor. Under tiden föreslås det att ni avslutar denna del med att reflektera över konsekvenserna av den strävan ni nu ska ge er in på. Universella Rättvisans Hus ord, riktade till ungdomar runt om i världen, passar för alla dem som önskar följa denna stig av tjänande:

”Föga förvånande är det er åldersgrupp som vinner mest erfarenhet i att stödja juniorer, och barn i deras moraliska och andliga utveckling, och fostra i dem kapacitet för kollektivt tjänande och sann vänskap. Trots allt, medvetna om den värld som dessa unga själar måste navigera i, med dess fallgropar och också dess möjligheter, inser man lätt vikten av att stärkas och förberedas andligen. Medvetna, som ni är, att Bahá'u'lláh kom för att omvandla såväl det inre livet som de yttre förutsättningarna hos mänskligheten, bistår ni dem som är yngre än er själva att förfina sin karaktär och vara redo att åta sig ansvar för sitt samhälles välgång. När de inträder i sin ungdomstid hjälper ni dem att stärka sin förmåga att uttrycka sig, och också att möjliggöra att en stark moralisk känslighet slår rot hos dem. När ni gör det blir er egen känsla av mening tydligare definierad när ni beaktar Bahá'u'lláhs befallning: 'Låt gärningar, ej ord, bliva eder prydnad.'”^{cliii}

KÄLLHÄNVISNINGAR

- cii. Ur ett brev daterat 11 juni 2006 skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar till en enskild troende, publicerat i *Social Action: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* [Social handling: En sammanställning framtagen av Universella Rättvisans Hus forskningsavdelning] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2020), nr. 117, s. 62.
- ciii. Ur ett brev daterat 19 juli 2006 skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar till två enskilda troende.
- civ. Ur ett brev daterat 17 april 1936 skrivet å Shoghi Effendis vägnar till en enskild troende, publicerat i *Directives from the Guardian* [Direktiv från Beskyddaren] (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1973), s. 84.
- cv. 'Abdu'l-Bahá, publicerat i sammanställningen *Social Action*, nr. 190, s. 112–12.
- cvi. Ur ett anförande 20 september 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* [Den universella fredens förkunnelse: Föredrag hållna av 'Abdu'l-Bahá under Hans besök i Förenta staterna och Kanada 1912] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2012), stycke 9, s. 471.
- cvii. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá 4 maj 1912, *ibid.*, stycke 9, s. 125.
- cviii. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá såsom det citerats av J. E. Esslemont, *Bahá'u'lláh och den nya tidsåldern* (Bahá'í-Förlaget, 1976), s. 101.
- cix. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá 4 maj 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace*, stycke 7, s. 123.
- cx. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá 26 maj 1912, *ibid.*, stycke 1, s. 204.
- cxii. 'Abdu'l-Bahá, *Några besvarade frågor* (Bahá'í-förlaget AB, 2017).
- cxiii. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* [Skrifter av 'Abdu'l-Bahá Abbas] (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 års upplaga), vol. 2, s. 276.
- cxiiii. *Khitábát: Talks of 'Abdu'l-Bahá* [Khitábát: Anföranden av 'Abdu'l-Bahás] (Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag, 1984), s. 131–32.
- cxv. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá 4 maj 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace*, stycke 8, s. 124.
- cxvi. 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval (Spånga: Bahá'í-förlaget AB, 2022), nr. 230.
- cxvii. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá 10 november 1911, publicerat i *Anförenden i Paris* (Bahá'í-förlaget AB, 1985), nr. 29.

-
- cxvii. *Abdul Baha on Divine Philosophy* [Abdul Baha om gudomlig filosofi] (Boston: The Tudor Press, 1918), s 30.
- cxviii. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval* (Spånga: Bahá'í-förlaget AB, 2022), nr. 24.
- cxix. *Tablets of Abdul Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 års upplaga), vol. 1, s. 63.
- cxx. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval*, nr. 155.
- cxxi. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* [Den gudomliga civilisationens hemlighet] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2007, 2016 års upplaga), stycke 118, s. 83.
- cxvii. *Enhetens tabernakel: Bahá'u'lláhs svar to Mánikchí Šáhib och andra skrifter* (Bahá'í-förlaget AB, 2016), nr. 1.
- cxviii. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá 27 oktober 1911, publicerat i *Anföranden i Paris*, nr. 12.
- cxix. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, vol. 1, s. 71–72.
- cxx. *'Abdu'l-Bahás skrifter i urval*, nr. 155.
- xxxi. *Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 6.
- xxxii. *The Proclamation of Bahá'u'lláh to the Kings and Leaders of the World* [Bahá'u'lláhs förkunnelse till världens kungar och ledare] (Haifa: Bahá'í World Centre, 1967, 1978 års upplaga), s. 78.
- xxxiii. *Axlock ur Bahá'u'lláhs skrifter* (Bahá'í-förlaget AB, 2022), nr. 43.
- xxxiv. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá 3 december 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace*, stycke 3, s. 648–49.
- xxxv. *Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 9.
- xxxvi. *Ibid.*, nr. 11.
- xxxvii. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, vol. 1, s. 31.
- xxxviii. *Ibid.*, s. 194.
- xxxix. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* [Epistel till vargens son] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 års upplaga), s. 12.
- xl. *Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 11.

-
- cxvvi. Ibid.
- cxvii. Ibid., nr. 13.
- cxviii. *Axplock ur Bahá'u'lláhs skrifter*, nr. 43.
- cxvix. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* [Böner och meditationer av Bahá'u'lláh] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, 2008 års upplaga), XXXII, s. 41.
- cxl. *Enhetens tabernakel*, nr. 1.
- cxli. Ur ett anförande av 'Abdu'l-Bahá 5 maj 1912, publicerat i *The Promulgation of Universal Peace*, stycke 3, s. 130.
- cxlii. *Prayers and Meditations*, CXIII, s. 191.
- cxliii. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* [Bahá'í-böner: Ett urval böner uppenbarade av Bahá'u'lláh, Báb och 'Abdu'l-Bahá] (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 års upplaga), s. 181–82.
- cxliv. *Prayers and Meditations*, CLXXVIII, s. 299.
- cxlv. Ibid., LXXIX, s. 131–32.
- cxlvi. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í Prayers*, s. 219–20.
- cxlvii. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í böner*, Sjunde reviderade och utökade upplagan (Bahá'í-förlaget AB, 2019).
- cxlviii. Ibid.
- cxlix. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í Prayers*, s. 183.
- cl. Báb, *ibid.*, p. 186.
- cli. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í böner*.
- clii. *Prayers and Meditations*, XCI, s. 154–55.
- cliii. Ur ett budskap daterat 1 juli 2013 skrivet till deltagarna i de kommande 114 ungdomskonferenserna runt om i världen